

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja nad Baryczą PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”) w województwach dolnośląskim i wielkopolskim

przygotowanie: A. Przemyski

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
PL 2.02.006-09

Fundusze Europejskie
Infrastruktura i Środowisko

GENERALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
W BIAŁYMSTOKU

Unia Europejska
Fundusz Spójności

Wykonawca:
Usługi Ekologiczne Alojzy Przemyski
na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska
we Wrocławiu

Koordynator projektu PZO: dr Alojzy Przemyski
Planista Regionalny: Anna Haplicznik
Asystent planisty regionalnego: Martyna Prędką

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Zadania i cele projektu NATURA 2000

Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000

system obszarów stanowiących spójną funkcjonalnie sieć umożliwiającą realizację spójnej polityki ochrony zasobów przyrodniczych na obszarze Unii Europejskiej

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Cel

zachowanie określonych **typów siedlisk przyrodniczych i gatunków roślin i zwierząt**, które uważa się za **cenne** (znaczące dla zachowania dziedzictwa przyrodniczego Europy) i **zagrożone** wyginięciem w skali całej Europy

zachowanie lub odtworzenie różnorodności biologicznej Europy

wyznaczenie i objęcie ochroną obszarów, na których te gatunki i siedliska występują

EUROPEJSKIE DYREKTYWY PRZYRODNICZE

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

- tzw. **dyrektywa ptasia** Dyrektywa 79/409/EWG Rady z dnia 2 kwietnia 1979 r. o ochronie dziko żyjących ptaków, która zastąpiona została nową ***Dyrektywą 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa***
- tzw. **dyrektywa siedliskowa** ***Dyrektywa 92/43/EWG Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory***

W myśl dyrektywy ptasiej oraz dyrektywy siedliskowej każdy kraj członkowski Unii Europejskiej ma obowiązek zapewnić siedliskom przyrodniczym i gatunkom roślin i zwierząt, o których mowa w tych dyrektywach, warunki sprzyjające ochronie lub zadbać o odtworzenie ich dobrego (właściwego) stanu, m.in. poprzez wyznaczenie obszarów specjalnej ochrony ptaków (OSO) oraz specjalnych obszarów ochrony siedlisk (SOO).

SIEĆ NATURA 2000 TWORZĄ DWA TYPY OBSZARÓW

Obszary „ptasie” Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków OSO

Wyznaczane na podstawie
dyrektywy ptasiej dla ochrony
ptaków

Obszary „siedliskowe” Obszary Mające Znaczenie dla Wspólnoty → **Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk SOO**

Wyznaczane na podstawie
dyrektywy siedliskowej dla
ochrony siedlisk przyrodniczych,
roślin i zwierząt z wyjątkiem
ptaków

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Mogą się całkowicie lub częściowo nakładać

Obszary „ptasie” (Obszary Specjalnej Ochrony ptaków)

Obszary „siedliskowe” (Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk)

Niezależne, ale mogą się całkowicie lub częściowo nakładać

- Państwo Członkowskie samodzielnie wyznacza i ustanawia Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków na swoim terytorium
- Państwo informuje Komisję Europejską o wyznaczonych obszarach

- Państwo Członkowskie proponuje sieć obszarów i przekazuje propozycję Komisji Europejskiej
- Komisja analizuje propozycje w ramach tzw. regionów biogeograficznych. Organizowana jest dyskusja w formie tzw. Seminarium Biogeograficznego, sprawdzająca czy poszczególne gatunki i siedliska zostały wystarczająco ujęte;
- Komisja przyjmuje listę Obszarów Mających Znaczenie Dla Wspólnoty w ramach każdego regionu biogeograficznego;

- Państwo ustanawia obszary przyjęte przez Komisję jako Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk

Zbyt skąpe zaproponowanie obszarów to uchybienie obowiązkom wynikającym z Dyrektywy

Aby sieć spełniła wymagania Dyrektywy, musi zawierać „reprezentatywną część” zasobów każdego gatunku i siedliska przyrodniczego

Zbyt skąpe wyznaczenie obszarów to uchybienie obowiązkom wynikającym z Dyrektywy

Aby sieć pełniła wymagania Dyrektywy, musi zawierać wszystkie „Międzynarodowe Ostoje Ptaków”, stosownie do danych naukowych

OBSZARY NATURA 2000 są najmłodszą formą ochrony przyrody, wprowadzoną w Polsce w 2004 roku w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej.

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Art. 6 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Formami ochrony przyrody są:

- 1) parki narodowe
- 2) rezerwaty przyrody
- 3) parki krajobrazowe
- 4) obszary chronionego krajobrazu
- 5) **obszary Natura 2000**
- 6) pomniki przyrody
- 7) stanowiska dokumentacyjne
- 8) użytki ekologiczne
- 9) zespoły przyrodniczo krajobrazowe
- 10) ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów

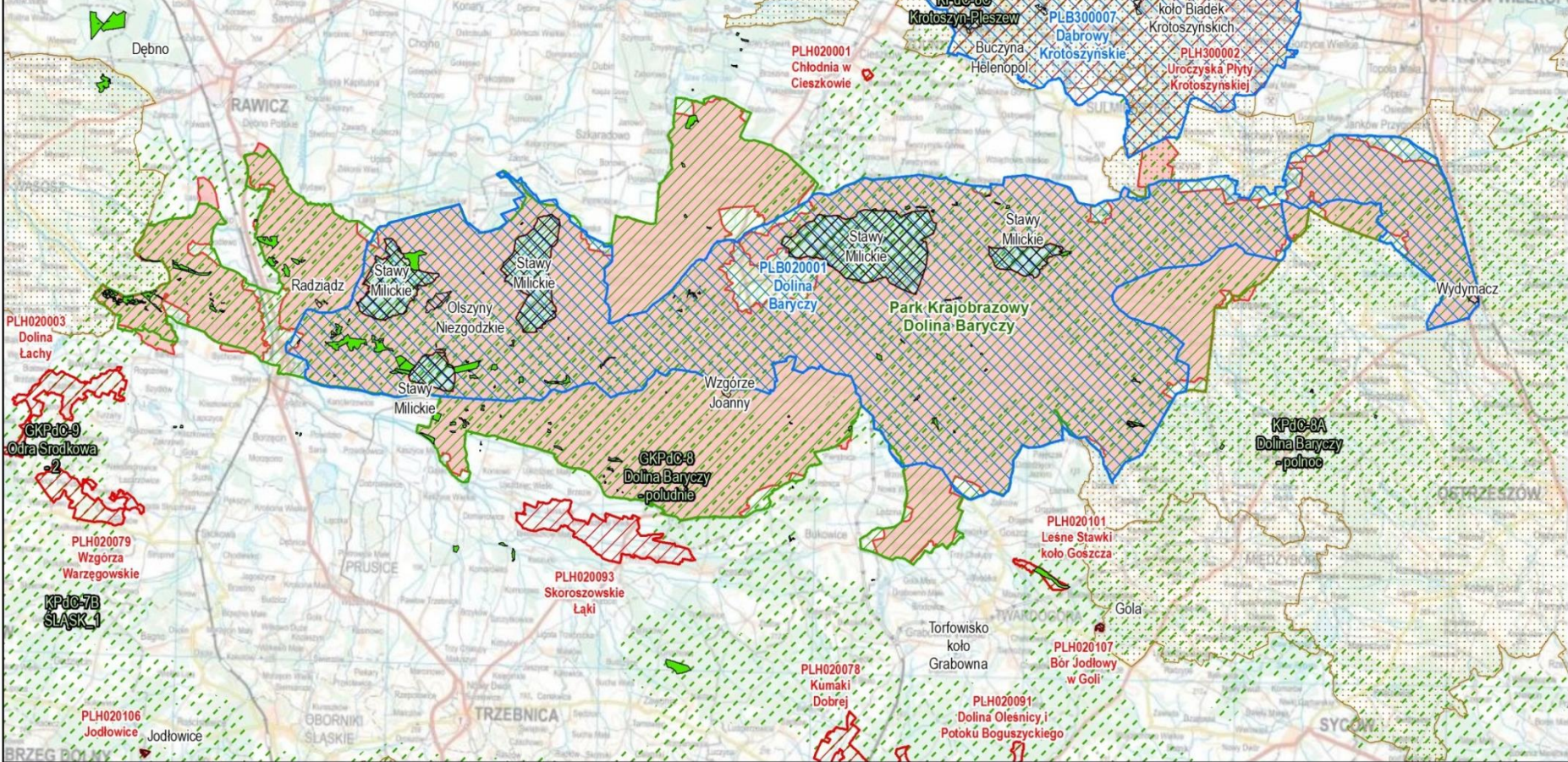

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

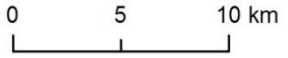

Opracowano w ramach realizacji projektu PQIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Położenie obszaru na tle form ochrony przyrody

- granica Ostoi nad Baryczą
- obszary OSO Natura 2000
- obszary SOO Natura 2000
- rezerваты przyrody
- parki krajobrazowe
- otulina parku
- Obszary Chronionego Krajobrazu
- użytki ekologiczne
- korytarze ekologiczne

2020

Czy istniejące parki narodowe i rezerwaty nie wystarczają?

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

dotychczasowe formy ochrony przyrody są zbyt małe i nie obejmują wielu miejsc występowania gatunków zagrożonych (inne były zasady ich wyznaczania)

w ich funkcjonowanie nie był dotychczas wpisany stały monitoring występowania rzadkich i zagrożonych gatunków i siedlisk

sytuacja gatunków i siedlisk jest różna w różnych krajach i to co jest rzadkie w jednym kraju, w innym może być całkiem pospolite

Sieć Natura 2000 to odrębny, funkcjonujący na innych zasadach system ochrony przyrody, który działa niezależnie od istniejącego krajowego systemu ochrony. Sieć Natura 2000 jest uzupełnieniem wcześniej działających systemów ochrony przyrody.

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

EMAS
Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr 2.02.006-09

Potrzeba wspólnych działań w skali Europy

„Przyroda nie zna granic”

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Skala zagrożeń stanu przyrody jest obecnie tak duża, że już od dawna stało się oczywiste, że współpraca międzynarodowa w tej dziedzinie jest niezbędna i bez niej w wielu przypadkach wysiłki podejmowane na rzecz ochrony przyrody tylko w jednym kraju mogą być całkiem nieskuteczne.

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

EMAS
Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr 2.02.006-09

JAK FUNKCJONUJE OBSZAR NATURA 2000?

plany zadań ochronnych
Natura 2000
 2017-2022

- **Obszar ochrony, a nie obszar chroniony**

Ochronie podlega nie cały obszar, ale konkretnie siedliska i gatunki na nim. Z drugiej strony, ograniczenia oraz działania ochronne, niezbędne dla ochrony obszaru, mogą wykraczać poza jego granice

- **Cel = Właściwy stan ochrony**

Gatunku nie ubywa, jego siedlisko jest w dobrym stanie, są perspektywy, że zachowa się też w przyszłości.

Siedliska nie ubywa, zachowana struktura i funkcje (w tym procesy ekologiczne, różnorodność biologiczna), są perspektywy, że tak będzie także w przyszłości

- **Ochrona „celowościowa” a nie system zakazów**

Nie ma żadnych z góry narzuconych zakazów. Na każdym z obszarów należy indywidualnie zastosować środki (w tym regulacje planistyczne, zakazy i działania ochronne) takie i tylko takie, by osiągnąć cel ochrony

- **Formy i sposoby ochrony nie są z góry dane, ale elastycznie dostosowane do celu**

„Ochrona przez właściwe użytkowanie”, ochrona przez modyfikacje sposobu zagospodarowania, ochrona czynna i ochrona ścisła powinny być stosowane zależnie od potrzeb siedlisk i gatunków. Dla siedlisk półnaturalnych ochrona nie wyklucza gospodarczego użytkowania, a czasem wręcz go wymaga

Wymogi ochrony nie ostrzejsze, niż to naprawdę niezbędne dla siedlisk i gatunków

JAK FUNKCJONUJE OBSZAR NATURA 2000?

- **Obowiązek ochrony**

Państwo jest obowiązane podjąć wszelkie działania (także ochronę czynną) konieczne dla skutecznej ochrony gatunków i siedlisk przyrodniczych w obszarze. Nie można braku właściwej ochrony usprawiedliwiać np. lukami w krajowym prawodawstwie

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

- **Obowiązek analizowania**

Każdy plan, przedsięwzięcie lub działanie musi być rozważone pod kątem wpływu na obszar, z punktu widzenia celów jego ochrony

- **Zakaz szkodzenia**

Plany, przedsięwzięcia ani działania, które wpływałyby znacząco negatywnie na obszar,

w zasadzie nie mogą być wdrożone (**wyjątek: jeżeli są niezbędne dla zrealizowania nadrzędnego interesu publicznego i jednocześnie udowodniono, że nie można tego interesu zrealizować w inny, nie szkodzący obszarowi sposób; wówczas konieczne są kompensacje**)

- **Zakaz zakazywania**

W żaden sposób nie są ograniczane plany, przedsięwzięcia ani działania, które nie wpływają negatywnie na obszar z punktu widzenia celów jego ochrony

Zasada przezorności: nie rozwiane wątpliwości muszą być interpretowane na korzyść środowiska, a nie na korzyść projektu!

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr. 2.02.006-09

NATURA 2000 W EUROPIE

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

**Jest to sieć prawie 25.000 obszarów,
obejmujących około 850 000 km²,
stanowiąca ponad 20% terytorium Unii
Europejskiej**

**Jest największą zwartą siecią obszarów
chronionych na świecie**

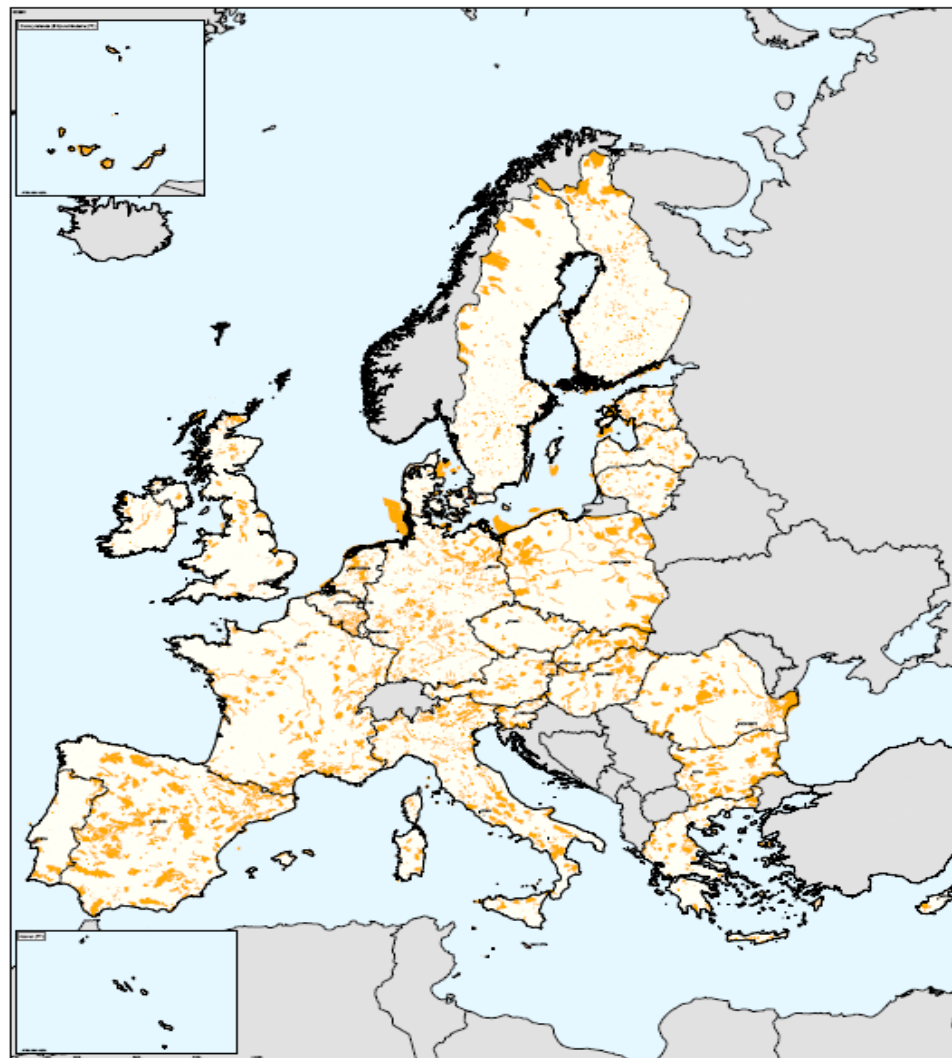

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Natura 2000 w Europie – obszary ptasie

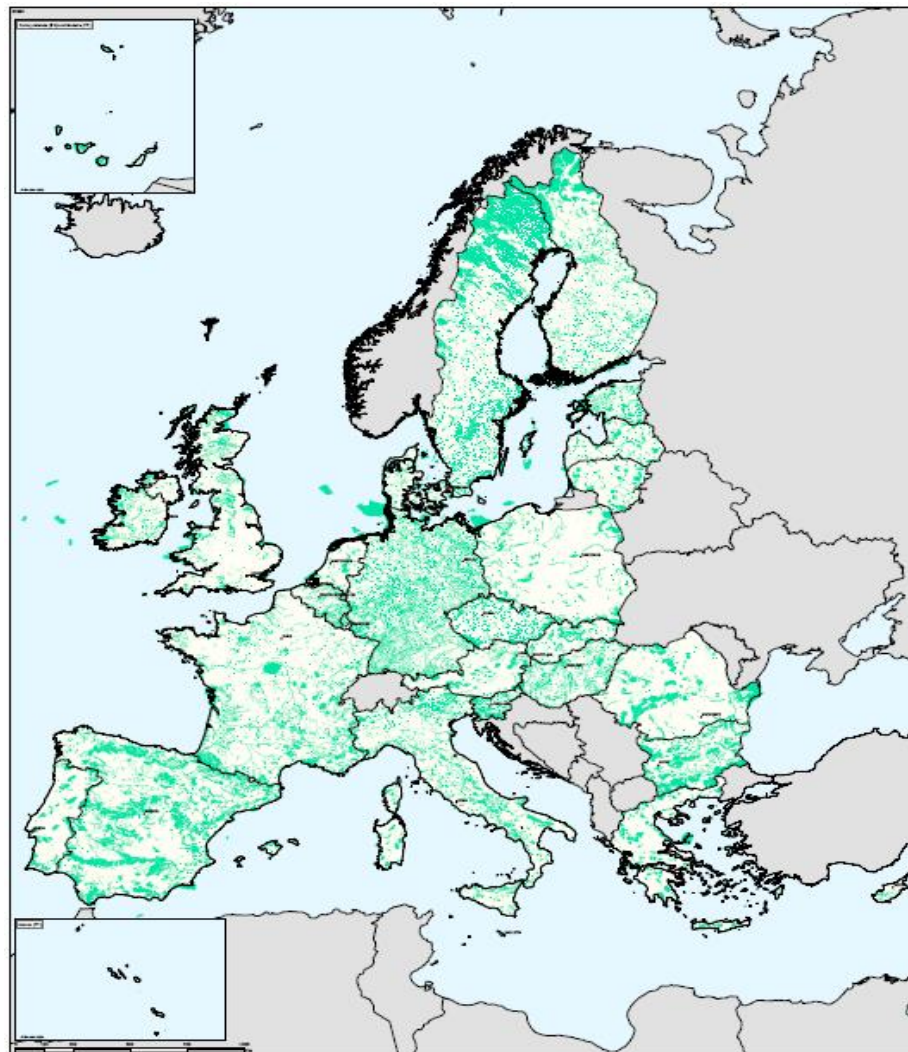

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Styczeń 2011 r.:
ok. 5,3 tys. obszarów
ok. 630 tys. km²
ok. 14% terytorium

Natura 2000 w Europie - obszary siedliskowe

Styczeń 2011 r.:
ok. 22,5 tys. obszarów
ok. 730 tys. km²
ok. 17% terytorium

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

NATURA 2000 W POLSCE

Obszary Natura 2000 w Polsce - obszary chroniące przyrodę w Polsce, utworzone w ramach europejskiego programu Natura 2000. Zajmują łącznie około 20% powierzchni lądowej kraju (przy średniej europejskiej wynoszącej 18%).

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO):

- 145 obszarów
- łączna powierzchnia 5,6 mln ha (w tym 648,5 tys. ha obszarów morskich)

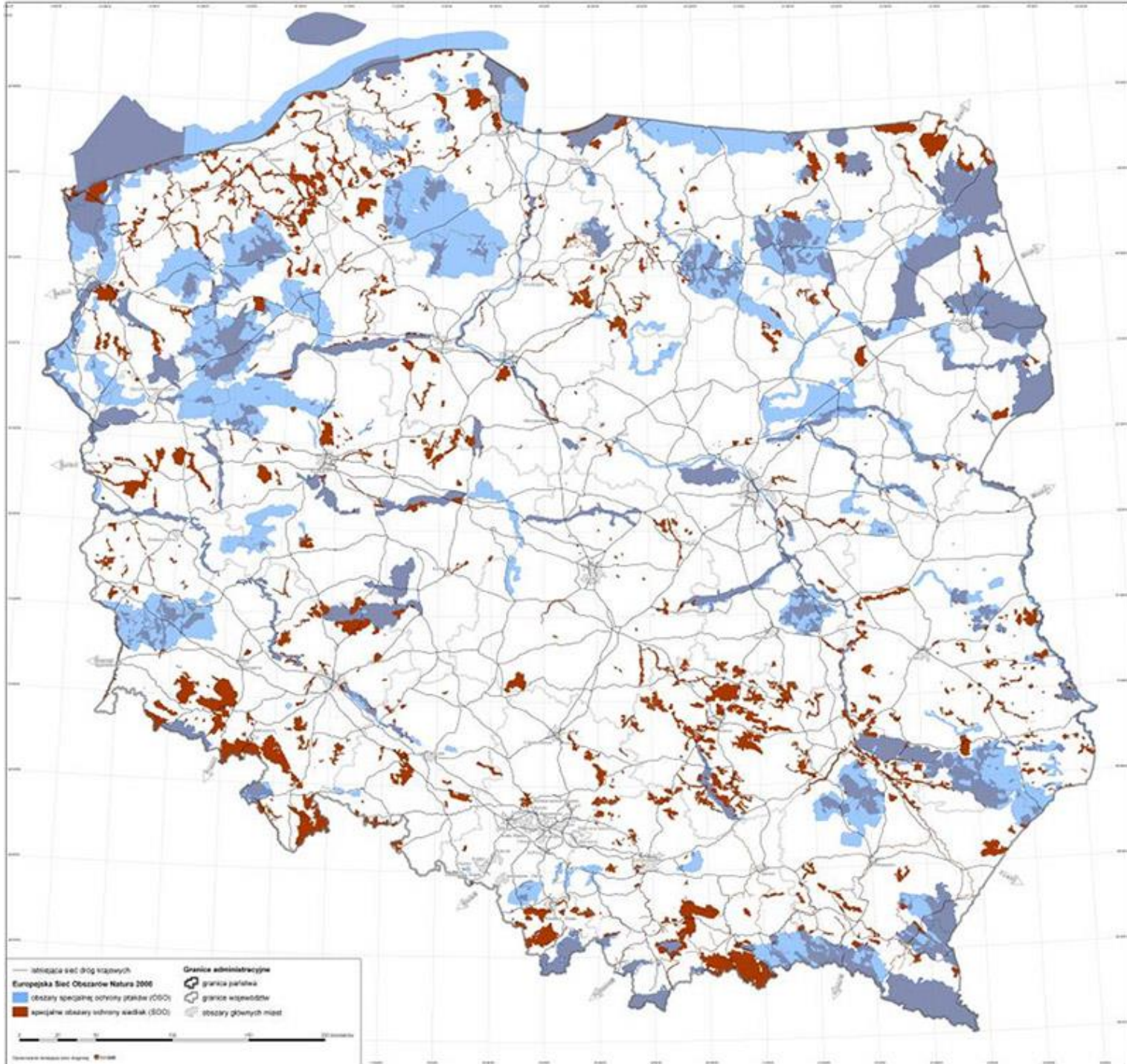
Obszary mające znaczenie dla Wspólnoty (obszary „siedliskowe” – przyszłe specjalne obszary ochrony siedlisk - SOO):

- 849 obszarów
- łączna powierzchnia 3,9 mln ha (w tym 359, 7 tys. ha obszarów morskich)

Obszary Natura 2000 razem:

- 994 obszarów
- ok. 20% terytorium

Głównym dokumentem planistycznym dla obszarów Natura 2000 jest Plan Zadań Ochronnych (PZO). Podstawowym celem opracowania projektu PZO jest szybkie podjęcie działań, niezbędnych do zachowania przedmiotów ochrony. Obowiązek sporządzenia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 wynika z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55 t.j.). Szczegółowy zakres dokumentu określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. z 2010 r., Nr 34, poz. 186 z późn. zm.). Projekt PZO sporządza sprawujący nadzór nad obszarem (zwykle Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska), ale przy udziale społecznym. W procesie sporządzenia planu musi być zapewniony udział osób i podmiotów prowadzących działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, a także możliwość wnoszenia uwag i wniosków ze strony ogółu społeczeństwa. Regionalny dyrektor ochrony środowiska ustanawia plan na okres 10 lat, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia. Plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk lub gatunków. W razie potrzeby, PZO może być zastąpiony bardziej szczegółowym planem ochrony, sporządzonym dla części lub całości obszaru Natura 2000.

Zakres prac koniecznych dla sporządzenia projektu planu zadań ochronnych dla obszaru obejmuje:

- opisanie granic obszaru w formie wektorowej warstwy informacyjnej;
- zgromadzenie, zweryfikowanie i uzupełnienie informacji o obszarze i przedmiotach ochrony, istotnych dla ich ochrony;
- ocenę stanu ochrony przedmiotów ochrony;
- ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń;
- ustalenie celów działań ochronnych;
- ustalenie działań ochronnych wynikających z ustalonych celów działań ochronnych;
- ustalenie koniecznych zmian obowiązujących studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- ocenę potrzeby sporządzenia planu ochrony dla części lub całości obszaru oraz terminu jego sporządzenia;
- sporządzenie dokumentacji projektu planu zadań ochronnych w formie elektronicznej, opracowanej w formie opisu tekstowego, zestawień tabelarycznych, przedstawień graficznych, map, baz danych, w tym cyfrowych warstw informacyjnych.

Udział społeczeństwa w procesie planistycznym, prowadzony jest na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 t.j.).

Zainteresowane osoby i instytucje będą mogły aktywnie uczestniczyć w procesie planowania jako członkowie Zespołu Lokalnej Współpracy (ZLW). Udział przedstawicieli różnych instytucji, grup społecznych i profesji pozwoli zoptymalizować proces planowania PZO. Skład ZLW będzie mógł być w dowolnym etapie prac poszerzony o osoby lub instytucje pragnące wziąć udział w procesie przygotowania projektu PZO. W pracach nad projektem PZO przewidziano, co najmniej 3 spotkania ZLW, których celem będzie przedstawienie oraz przedyskutowanie zagadnień dotyczących projektu PZO.

Informacja o postępie prac, prowadzonych spotkaniach i dokonywanych uzgodnieniach będzie zamieszczana na stronie internetowej RDOŚ we Wrocławiu. Kontakt z członkami ZLW będzie utrzymywany także przez pocztę elektroniczną oraz telefonicznie. Za pośrednictwem dostępnych kanałów teleinformatycznych będzie można zapoznawać się z bieżącym stanem prac nad projektem Planu i zgłaszać uwagi i wnioski podczas procesu planistycznego.

Charakterystyka Obszaru Natura 2000

Ostoja nad Baryczą PLH020041

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Obszar obejmuje bagniste obniżenie doliny Baryczy, z wieloma dopływami, fragmentami terenów zalewanych i dobrze zachowanymi starorzeczami, a także kompleks łąk zalewowych, stawów rybnych (z najbardziej znanymi Stawami Milickimi), pól uprawnych i rozległych terenów leśnych (z wyłączeniem miasta Milicz). Lasy tworzą dwa większe kompleksy - Lasy Milickie na zachodzie i Lasy Ostrzeszowskie na wschodzie. W pobliżu cieków zachowały się fragmenty łągów i olsów, a na wyżej położonych terenach cenne buczyny i grądy. Uboższe siedliska porastają bory sosnowe i mieszane.

Obszar jest ważny ze względu na swoją bioróżnorodność. Znajduje się tutaj 14 typów siedlisk z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej i 17 gatunków z załącznika II. Dobrze wykształcone i zachowane zbiorowiska leśne: największy kompleks łągów jesionowo-olsowych w południowo-zachodniej Polsce, łągi dębowo-wiązowe-jesionowe oraz starodrzewia grądowe i buczynowe. Okresowo odkrywane dno stawów stanowi bardzo cenne siedlisko dla roślinności *Isoëto-Nanojuncetea*. Również ważne są zbiorowiska podmokłych łąk, muraw napiaskowych, torfowisk przejściowych i nitrofilnych ziołorośli okrajkowych. Występują tutaj rośliny z Czerwonej listy roślin i grzybów Polski jak: uwroć wodna *Crassula aquatica*, rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia* czy kruszczyk błotny *Epipactis palustris*. Na szczególną uwagę zasługują gatunek koleantus delikatny *Coleanthus subtilis* wymieniony w załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Ponadto na przedmiotowym obszarze obecnych jest 17 gatunków zwierząt (wylączając ptaki) z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

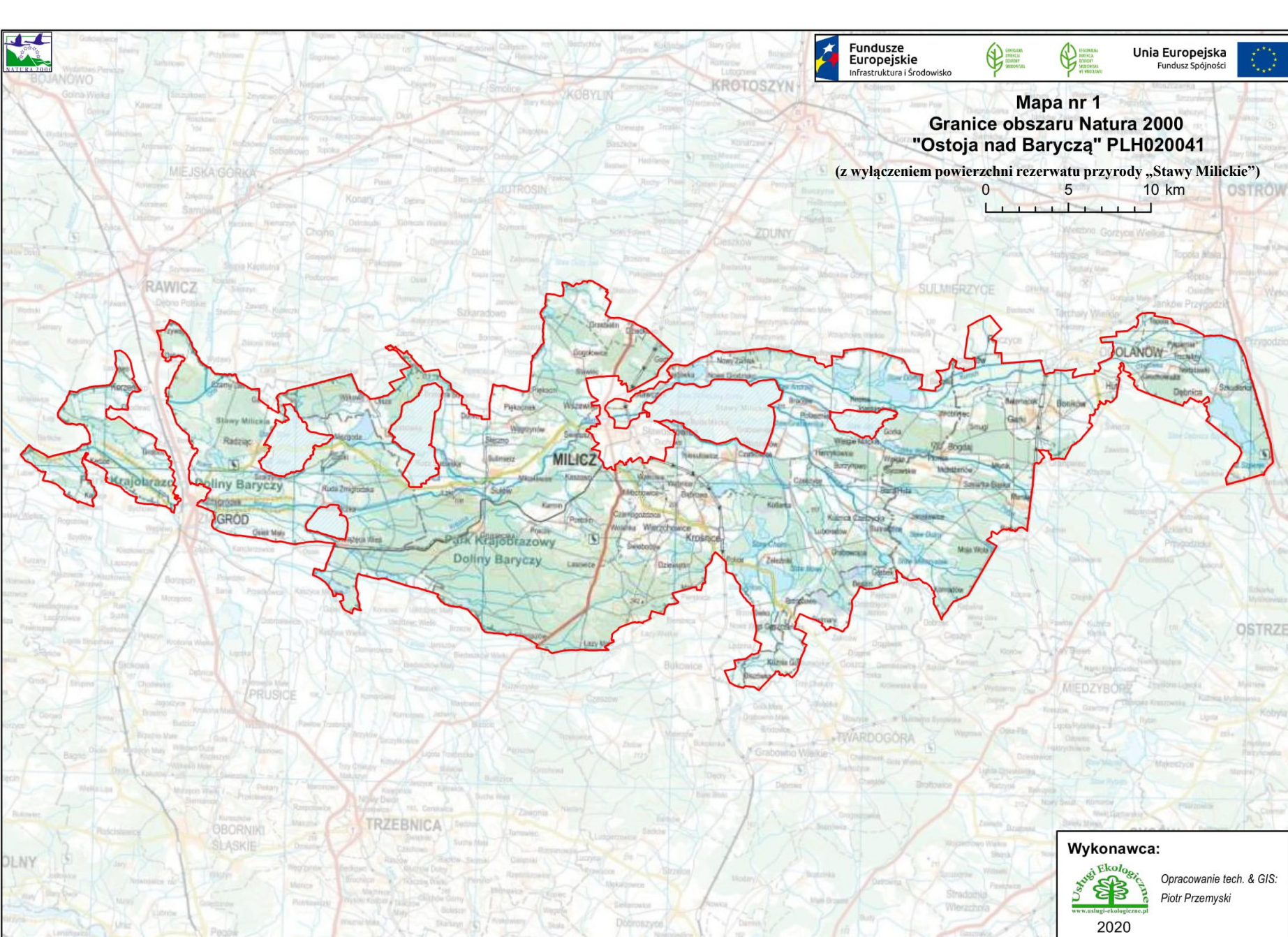

EMAS
Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr. 2.02.006-05

Mapa nr 1
Granice obszaru Natura 2000
"Ostoja nad Baryczą" PLH020041
(z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

0 5 10 km

Wykonawca:

Opracowanie tech. & GIS:
Piotr Przemyski

2020

SIEDLISKA NATUROWE WYSTĘPUJĄCE W GRANICACH OBSZARU

Typy SIEDLISK wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG (dane z obowiązującego SDF):

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Kod	Nazwa polska	Identyfikator fitosocjologiczny*	Pokrycie [ha]	Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Ocena stanu zachowania	Ocena ogólna
3130	Brzegi lub osuszone dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z <i>Littorelletea</i> , <i>Isoëto-Nanojuncetea</i>		90,23	A	B	A	A
3150	Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nympheion</i> , <i>Potamion</i>		41,01	B	C	B	B
3260	Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników	<i>Ranunculion fluitantis</i>	49,22	B	B	C	C
6120	Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe	<i>Koelerion glaucae</i>	73,82	A	C	B	B
6410	Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe	<i>Molinion</i>	65,62	A	C	A	A
6430	Ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne	<i>Adenostylin alliariae</i> , <i>Convolvuletalia sepium</i>	8,2	A	C	A	B
6510	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie	<i>Arrhenatherion elatioris</i>	1189,38	A	C	B	B

Kod	Nazwa polska	Identyfikator fitosocjologiczny*	Pokrycie [ha]	Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Ocena stanu zachowania	Ocena ogólna
7140	Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z <i>Scheuchzeria-Caricetea</i>)		106,63	A	C	B	B
7230	Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk		16,41	A	C	A	A
9110	Kwaśne buczyny	<i>Luzulo-Fagetum</i>	1099,15	A	C	A	B
9130	Żyzne buczyny	<i>Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion</i>	82,03	A	C	B	B
9170	Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny	<i>Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum</i>	1845,59	A	C	A	A
*91E0	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe i olsy źródliskowe	<i>Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae</i>	1681,54	C	C	C	C
91F0	Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe	<i>Ficario-Ulmetum</i>	1058,14	A	B	A	A

Nowe przedmioty ochrony dotychczas nie wykazane w SDF

Kod	Nazwa polska	Identyfikator fitosocjologiczny*	Pokrycie [ha]	Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Ocena stanu zachowania	Ocena ogólna
9190	Kwaśne dąbrowy	<i>(Quercetea robori-petraeae)</i>					
91T0	Sosnowy bór chrobotkowy	<i>(Cladonio –Pinetum i chrobotkowa postać Peucedano-Pinetum)</i>					

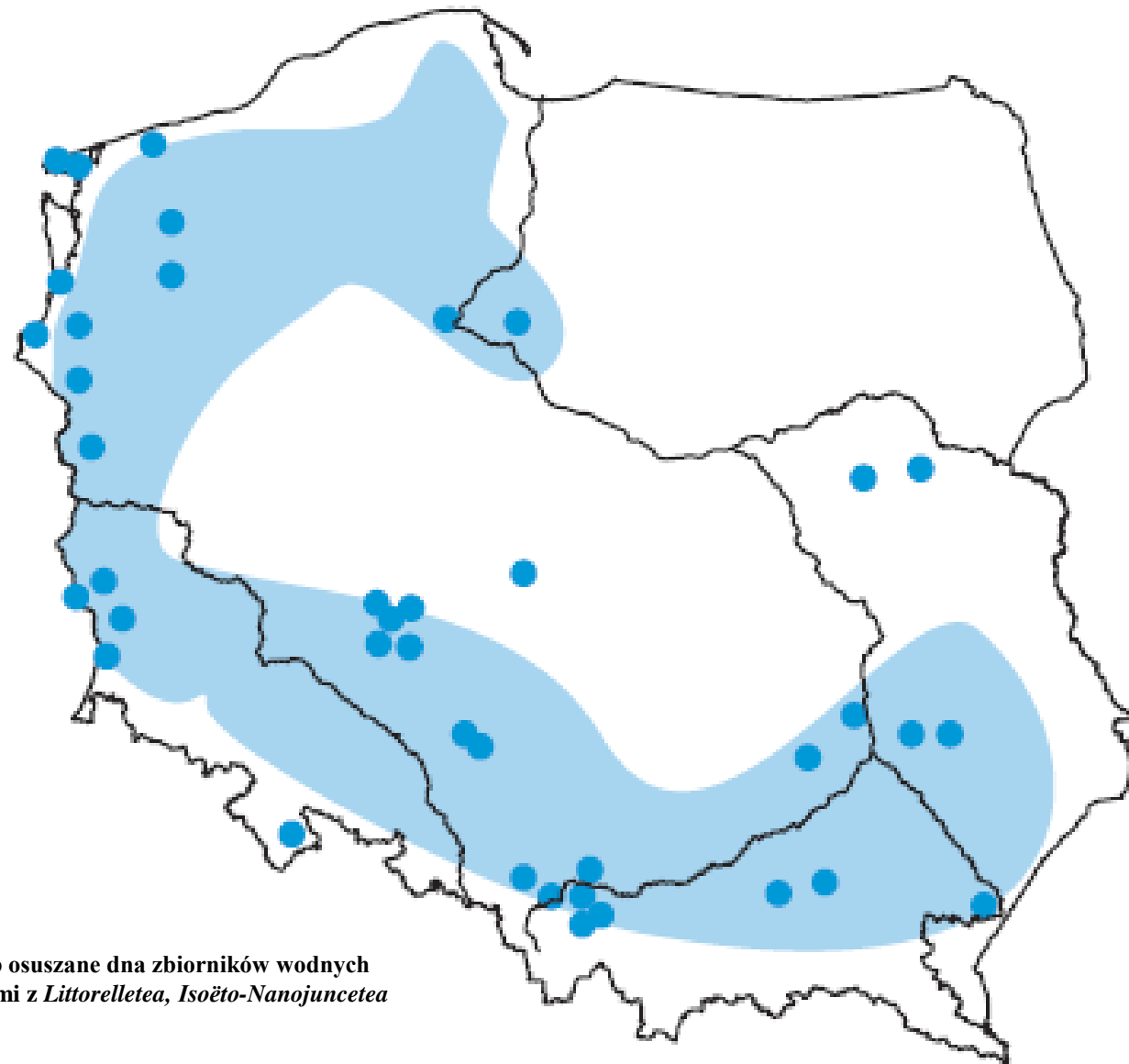
3130 Brzegi lub osuszone dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z *Littorelletea*, *Isoëto-Nanojuncetea*

Charakterystyka

Zbiorowiska drobnych terofitów i bylin na okresowo zalewanych brzegach i dnach stawów rybnych oraz zbiorowiska niskich bylin występujące w przybrzeżnych wodach i na brzegach oligo- i mezotroficznych jezior. Warunkiem ich rozwoju jest okresowe osuszanie i zalewanie podłoża, którym najczęściej jest piasek. Zbiorowiska te są krótkotrwałe, zbudowane głównie z terofitów, drobnych bylin ziemnowodnych tworzących niskie, zwarte murawy.

3130 Brzegi lub osuszane dna zbiorników wodnych
ze zbiorowiskami z *Littorelletea*, *Isoëto-Nanojuncetea*

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

cibora brunatna (*Cyperus fuscus*)

jaskier leżący *Ranunculus reptans*

namulnik brzegowy *Limosella aquatica*

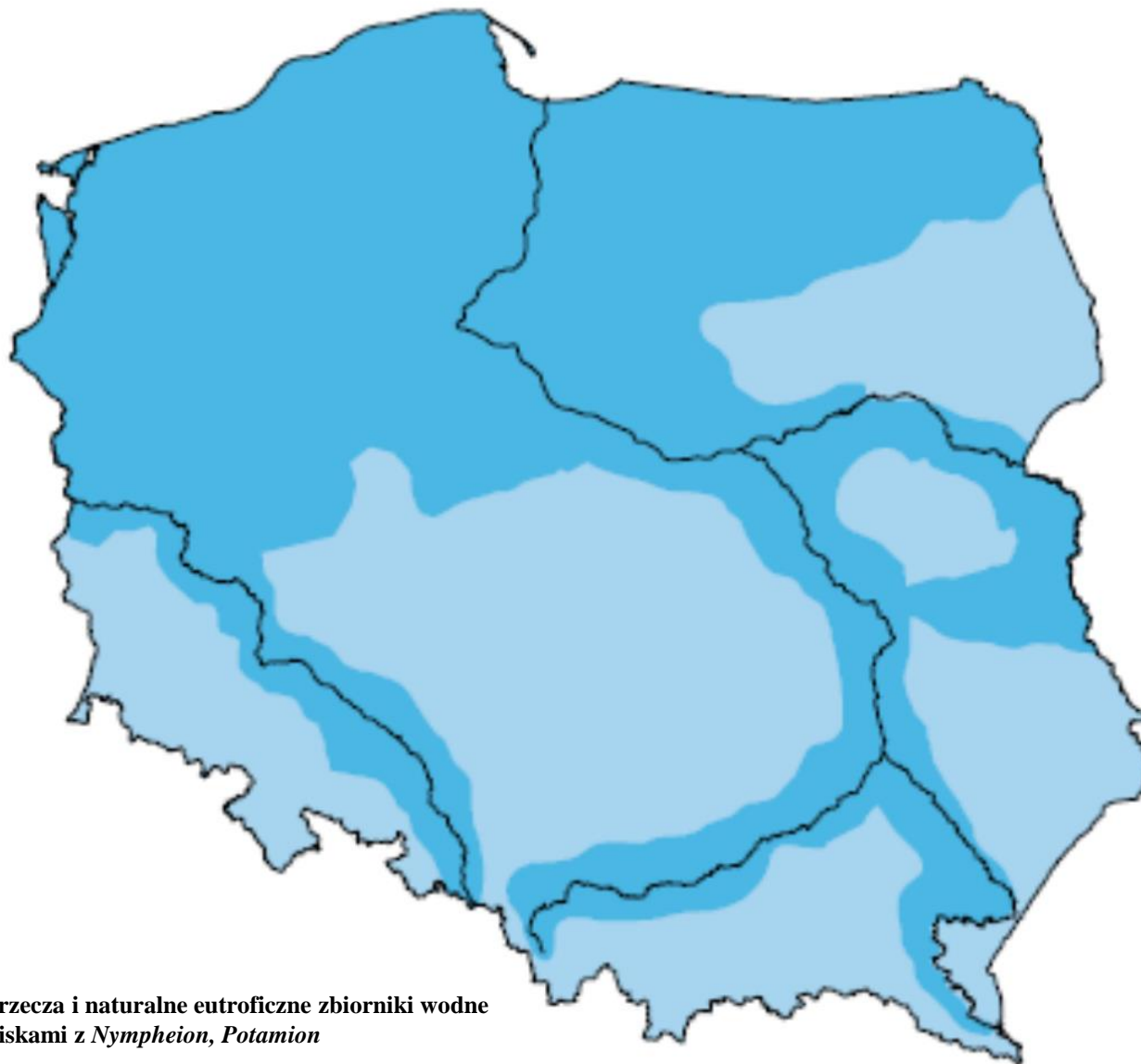
ponikło igłowate *Eleocharis acicularis*

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*

Charakterystyka

Siedlisko wykształca się na otwartych zbiornikach wodnych, trwale zatopionych zagłębieniach terenu, oraz w naturalnych obniżeniach terenu. Charakterystyczne gatunki to rośliny zakorzenione jak i swobodnie unoszące się w wodzie, np. grążel żółty *Nuphar lutea*, grzybienie białe *Nymphaea alba*, salwinia pływająca *Salvinia natans*, rogatek sztywny *Ceratophyllum demersum*, rzęsy: drobna *Lemna minor*, garbata *L. gibba* i trójrowkowa *Lemna trisulca*, spirodela wielokorzeniowa *Spirodela polyrhiza*, żabiściek pływający *Hydrocharis morsus-ranae*, moczarka kanadyjska *Elodea canadensis*, wywłócznik kłosowy *Myriophyllum spicatum* i okółkowy *M. verticillatum*, osoka aloesowata *Stratiotes aloides* oraz gatunki z rodzaju rdestnica *Potamogeton*.

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne
ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

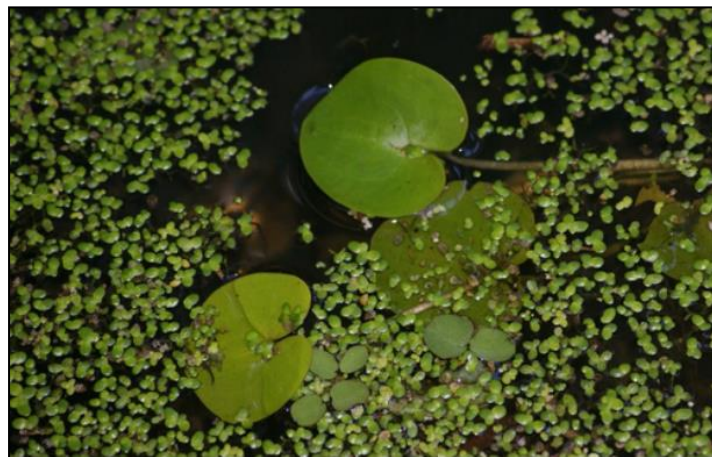

Źródło: roślinariusz.pl

grzybienie białe (*Nymphaea alba*)

**wywłócznik okółkowy
*Myriophyllum verticillatum***

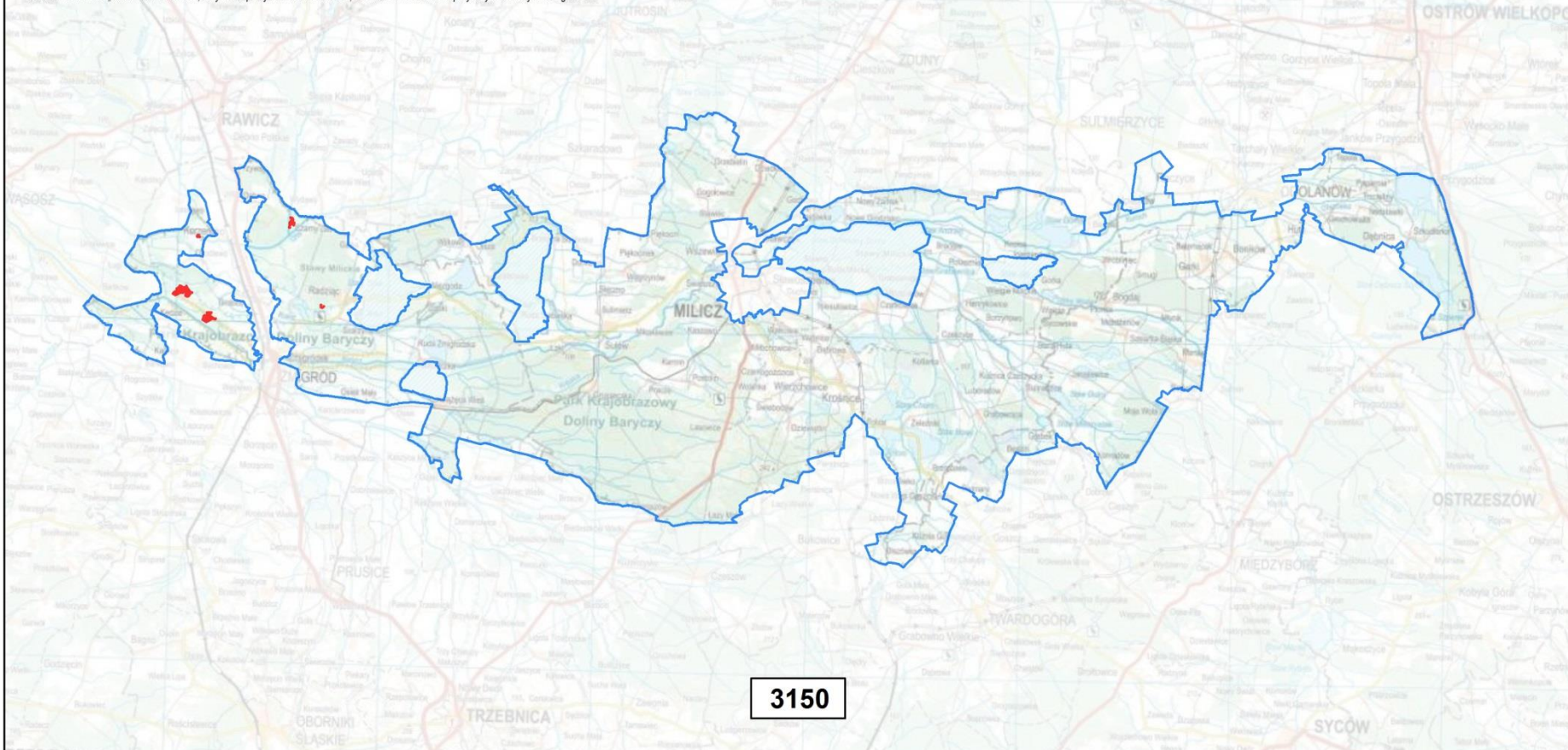

**rzęsa drobna *Lemna minor*,
żabiściek pływający
*Hydrocharis morsus-ranae***

grązel żółty *Nuphar lutea*

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milicckie”)

2021

0 5 10 km

— granica Ostoi nad Baryczą
■ siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.

Ranunculus fluitantis

Charakterystyka

Siedlisko tworzy roślinność zanurzona, przytwierdzona do uziarnionych osadów mineralnych (piasek, żwir, drobne kamienie) na dnie koryt strumieni i rzek o intensywnym przepływie wody i zauważalnym zasilaniu przez wody podziemne. Siedlisko to porośnięte jest głównie roślinami naczyniowymi zakorzenionymi w dnie o pędach zanurzonych, niekiedy z liśćmi pływającymi po powierzchni. Są to przede wszystkim gatunki z rodzaju *Batrachium* oraz kilka innych gatunków charakterystycznych dla związku *Ranunculion fluitantis*. Roślinom tym towarzyszą często mszaki, przede wszystkim zdrojek pospolity *Fontinalis antipyretica*, a na kamieniach wytwarzają się często plechy krasnorostu z rodzaju *Hildebrandia*.

3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włośniczników *Ranuncion fluitantis*

zdrojek wodny *Fontinalis antipyretica*

włosienicznik rzeczny
Batrachium fluitans

włosienicznik wodny
Batrachium aquatile

rzęśl długoszyjkowa
Callitriche cophocarpa

6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*)

Charakterystyka

Śródlądowe murawy napiaskowe to ciepłolubne zbiorowiska trawiaste, zbliżone charakterem do muraw kserotermicznych i stepów piaskowych, których występowanie uwarunkowane jest warunkami klimatycznymi, edaficznymi i antropogenicznymi. Zajmują zwykle bogate w węglan wapnia piaszczyste miejsca w dolinach dużych rzek lub obszary morenowe, spotykane są na wydmach śródlądowych oraz na suchym żwirowato-piaszczystym podłożu. Mają one zwykle postać niskich, luźnych i dość barwnych zbiorowisk trawiastych, o wyraźnie kępowej budowie oraz stosunkowo bogatej i zróżnicowanej florze roślin naczyniowych, często z udziałem gatunków rzadkich i zagrożonych w skali Polski. Charakterystyczny wygląd muraw napiaskowych kształtowany jest przez obecność gatunków o wyraźnie kseromorficznej budowie, z wyraźną dominacją kępowych traw, dużym udziałem roślin jednorocznych i kwiatowych oraz gatunków zarodnikowych i porostów.

6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Źródło: przyrodniczo.pl

goździk kartuzek *Dianthus carthusianorum*

Źródło: atlas-roślin.pl

lepnicza wąskopłatkowa *Silene otites*

kocanki piaskowe *Helichrysum arenarium*

Źródło: atlas-roślin.pl

rozchodnik sześciorzędowy
Sedum sexangulare

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr. 2.02.006-09

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

Charakterystyka

Zbiorowisko jest jedną z najbardziej zróżnicowanych półnaturalnych formacji łąkowych powstałych na skutek ekstensywnej gospodarki człowieka. Są to bogate florystycznie, wilgotne lub okresowo suche łąki z udziałem trzęślicy modrej *Molinia caerulea*. Powstają zarówno na podłożach zasobnych, jak i mezotroficznych i oligotroficznych, wilgotnych i świeżych. Specyficzną cechą siedliska jest zmienny poziom wody gruntowej w ciągu roku. Szczególnie cenne są zbiorowiska rozwijające się na siedliskach węglanowych o odczynie obojętnym do zasadowego. Łąki te wyróżniają się wielogatunkową strukturą i swoistą fenologią rozwoju, a ich amplituda ekologiczna jest bardzo szeroka. Fizjonomicznie łąki trzęślicowe odznaczają się stałym udziałem trzęślicy modrej *Molinia caerulea*, która ma jednak małą wartość diagnostyczną.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęslicowe (*Molinion*)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Źródło: diochi.cz

bukwica zwyczajna
Betonica officinalis

czarcikęs łąkowy
Succisa pratensis

Fot. A. Pierścińska

kosaciec syberyjski
Iris sibirica

Fot. A. Pierścińska

mieczyk dachówkowy
Gladiolus imbricatus

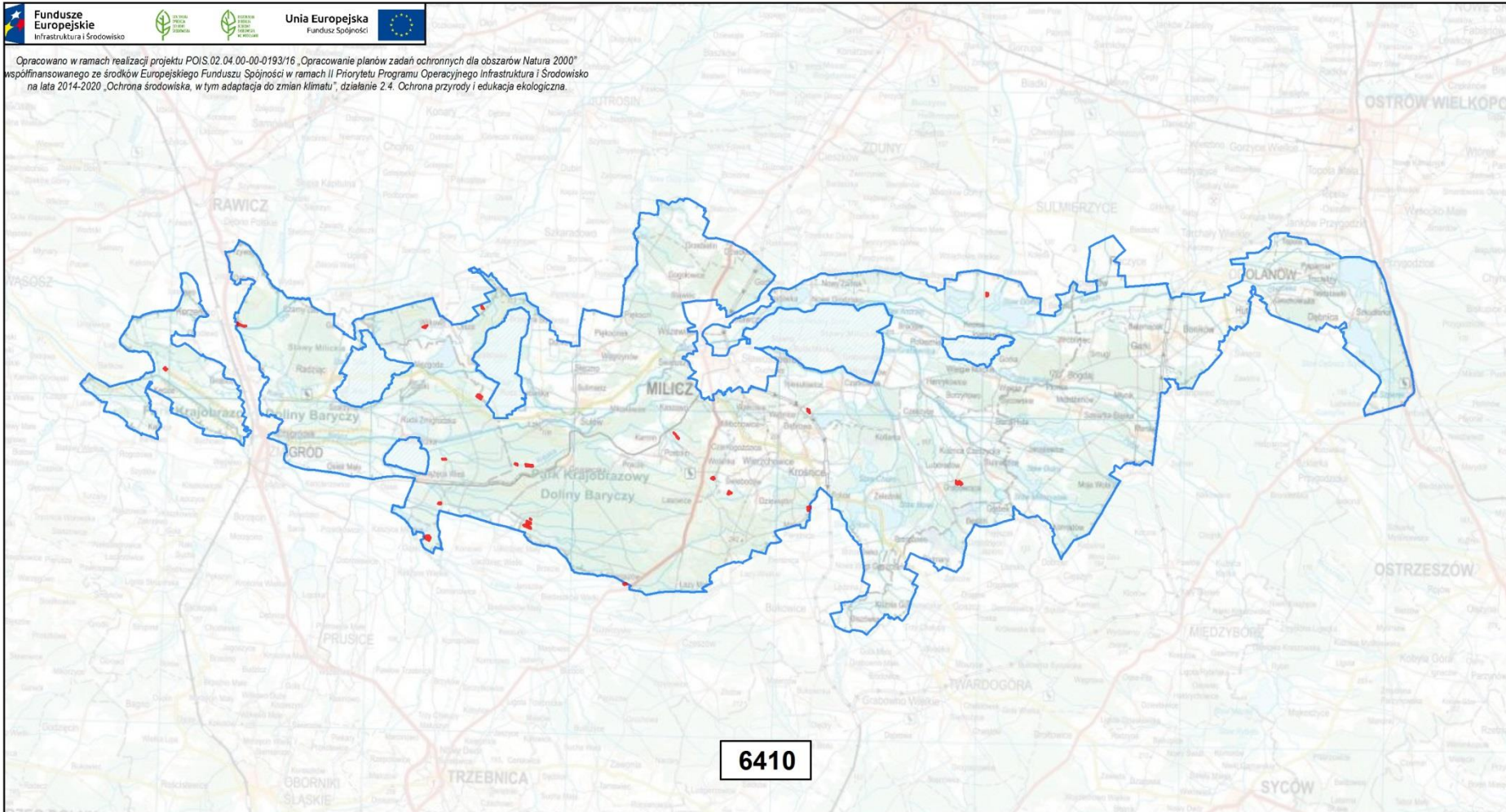
Źródło: atlas-roślin.pl

przytulia północna *Galium boreale*

trzęślica modra *Molinia caerulea*

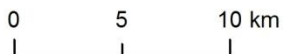
Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

2021

- granica Ostoi nad Baryczą
- siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.

Powszechna Inwentaryzacja Lasów Państwowych - 2006-2007 r.

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Charakterystyka

Naturalne, hydrofilne, trwałe zbiorowiska ziołoroślowe w górach i na pogórzu (klasa *Betulo-Adenostyletea*) oraz nitrofilne, okrajkowe zbiorowiska ziół i pnączy wzdłuż cieków wodnych na niżu (klasa *Galio-Urticenea*). Typ ten obejmuje niewielkie płaty fitocenoz nieleśnych składających się z eutroficznych, wysokich bylin, a na niżu także pnączy. Głównym czynnikiem warunkującym tworzenie się takiej roślinności jest duża wilgotność podłoża, dostęp do światła oraz kamienistość podłoża i rzeźba terenu. Zaliczane tu również ziołorośla niżowe tworzą charakterystyczne zbiorowiska welonowe – wąskie okrajki roślin czepnych pomiędzy nadrzeczными szuwarami, a zaroślami wiklinowymi oraz łęgami wierzbowymi w dolinach rzecznych.

**6430 Ziolorośla górskie (*Adenostylion alliariae*)
i ziolorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)**

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

dzięgiel litwor nadbrzeżny
Angelica archangelica subsp.
litoralis

Źródło: atlas-roślin.pl

ciemieżyca zielona
Veratrum lobelianum

kianianka pospolita *Cuscuta europea*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie
(*Arrhenatherion elatioris*)

Charakterystyka

6510-1 łąka rajgrasowa (owsicowa) (*Arrhenatheretum elatioris*)

Łąki te zajmują różnorodne siedliska i cechuje je duże zróżnicowanie florystyczne. Rozwijają się na potencjalnych siedliskach lasów grądowych, a także na najsuchszych siedliskach łągów. Występują na terenie prawie całej Polski, najczęściej na obrzeżach dolin i wilgotnych kotlin. Formy uboższe spotykane są na przydrożach i ugorach oraz nasypach kolejowych. Łąka rajgrasowa porasta żyzne, drobnoziarniste gleby brunatne, mułowo-pyłowe i mułowo-torfowe, a także murszejące torfy i podsuszone gleby bagienne. W zbiorowisku tym dominują trawy darniowe, w tym rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie
(Arrhenatherion elatioris)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

rajgras wyniosły
Arrhenatherum elatius

Źródło: globtroter.pl

bodziszek łąkowy *Geranium pratense*

dzwonek rozpierchły
Campanula patula

kozibród łąkowy
Tragopogon pratensis

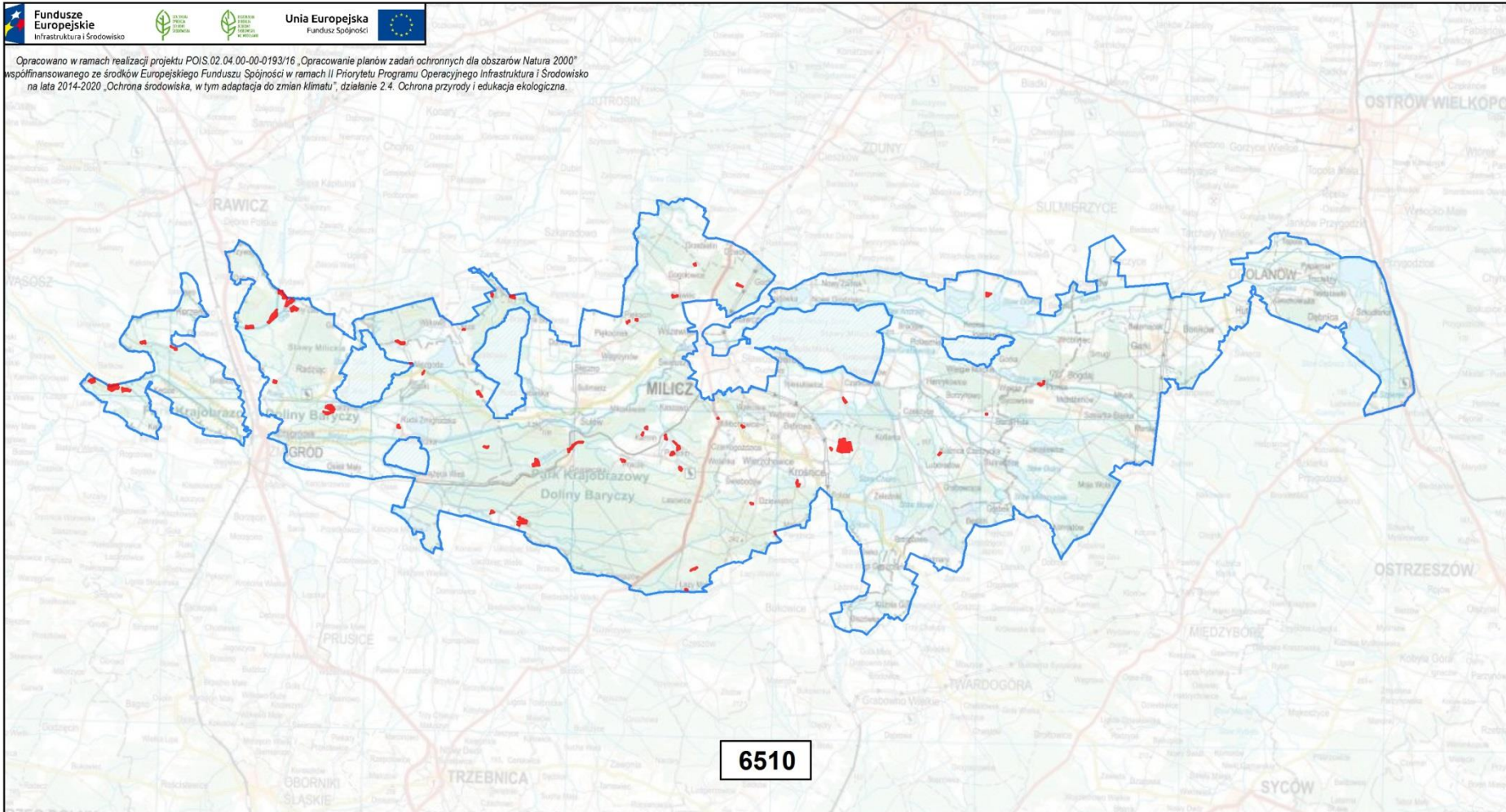

przytulia pospolita *Galium mollugo*

świerzbńca polna
Knautia arvensis

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

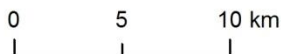

6510

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie")

2021

granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.
ProNatura - 2012 r.
Powszechna Inwentaryzacja Lasów Państwowych - 2006-2007 r.

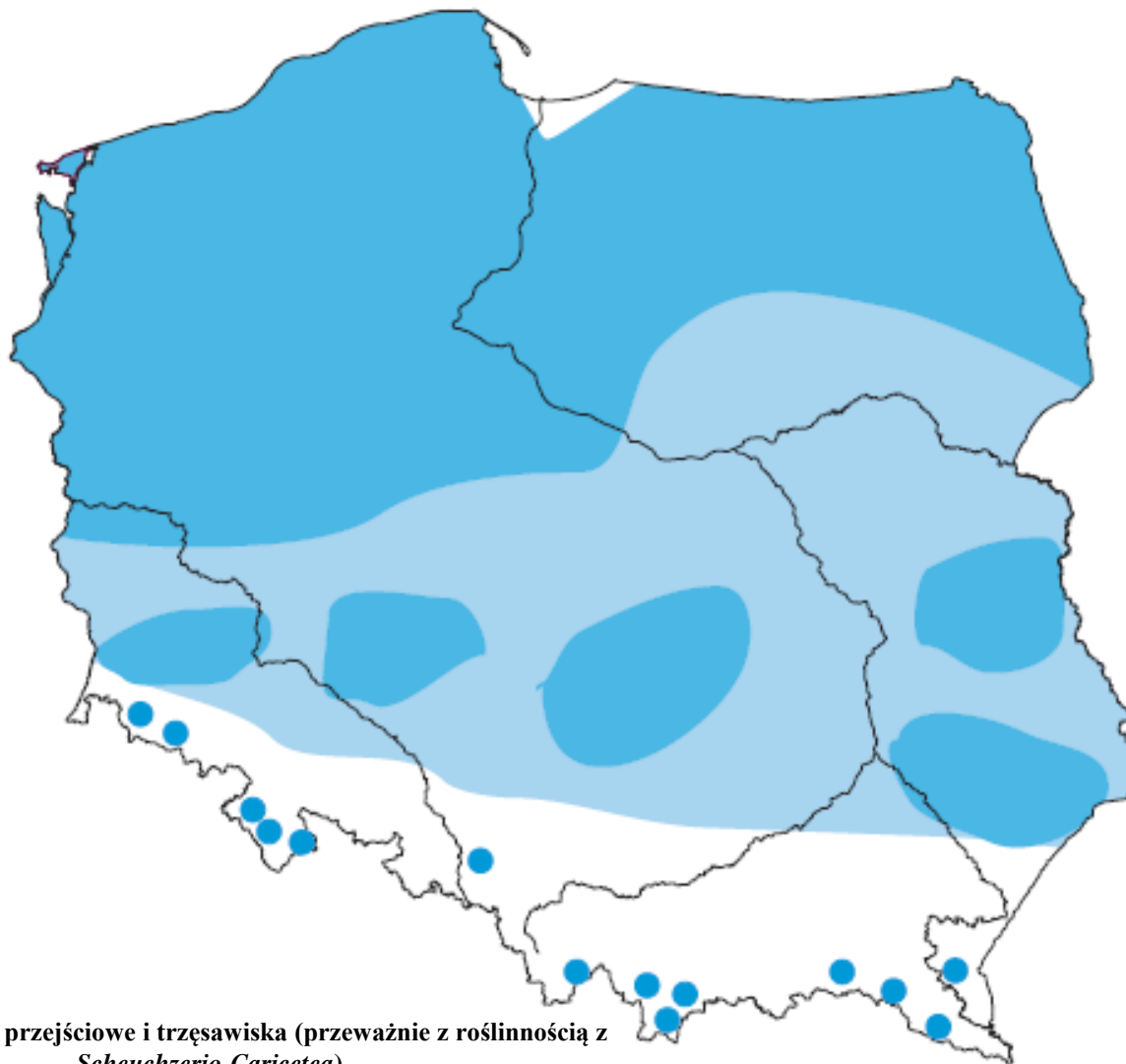
Opracowanie techniczne & GIS:
Piotr Przemyski

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*)

Charakterystyka

Torfowiska przejściowe i trzęsawiska występują w zatokach lub wokół oligo-, oligomezo- i mezotroficznych zbiorników wodnych z wodą stagnującą lub w bardzo słabym stopniu ruchliwą, w bezodpływowych obniżeniach terenu całkowicie wypełnionych torfem, z poziomem wody tuż przy płaskiej powierzchni, w zatorfionych obniżeniach z zachowaną soczewką, na wierzchołkach torfowisk wysokich. Siedlisko zasilane jest w różnej proporcji przez wody opadowe i powierzchniowe, czasem również podpowierzchniowe. Pod względem zasobności w biogeny jest to siedlisko oligo-, oligomezo- i mezotroficzne, odczyn wód i torfu jest silnie kwaśny do słabo kwaśnego. Roślinność torfowisk przejściowych i trzęsawiska jest różnicowana florystycznie, ale wspólną cechą fitocenozy jest dwuwarstwowa struktura, na którą składają się warstwa mszysta i zielna. Gatunki drzewiaste przy stałych warunkach wodnych mogą osiedlać się tylko sporadycznie i na krótki czas.

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

rosiczka okrągłolistna
Drosera rotundifolia

Fot. A. Przemyski

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

przygielka biała
Rhynchospora alba

Fot. A. Przemyski

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Źródło: atlas-roślin.pl

wątlík błotny
Hammarbya paludosa

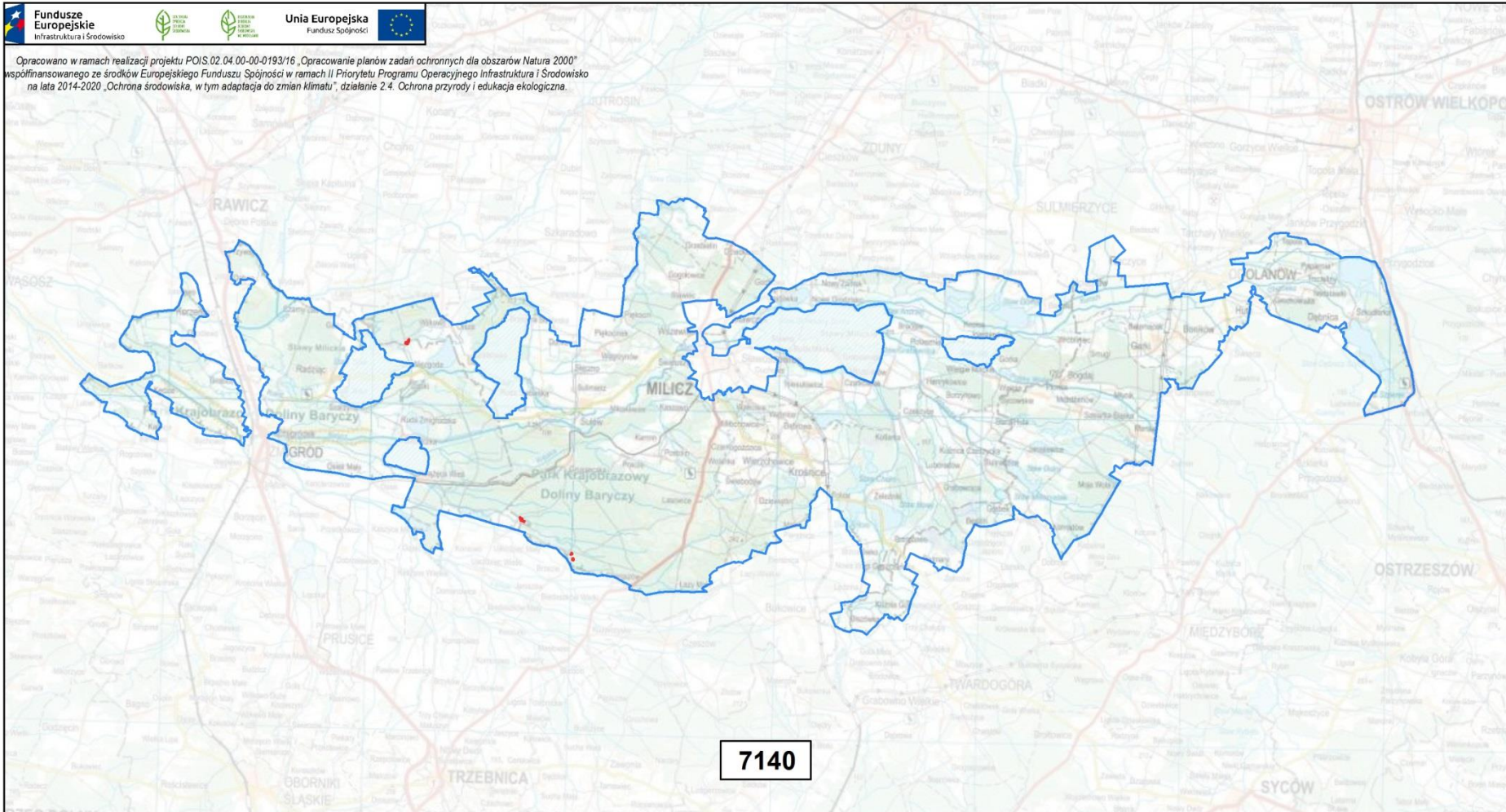
bagnica torfowa
Scheuchzeria palustris

Źródło: atlas-roślin.pl

turzyca bagienna
Carex limosa

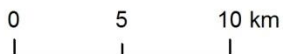
Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

2021

granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.

Powszechna Inwentaryzacja Lasów Państwowych - 2006-2007 r.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Charakterystyka

Torfowiska alkaliczne należą do najcenniejszych i jednocześnie najbardziej zagrożonych siedlisk przyrodniczych w Polsce. Dzieli się je na trzy główne typy, tj. słabo kwaśne, neutralne i zasadowe młaki, torfowiska źródliskowe i torfowiska przepływowe typu niskiego (Herbichowa, Wołejko 2004). Charakteryzują się one umiarkowaną bądź niską żyznością, są ubogie w biogeny (azot i fosfor), zasobne w minerały (szczególnie jony wapnia). Torfowiska alkaliczne znajdujące się we właściwym stanie zachowania zdomoniuwane są przez zbiorowiska mszysto-niskoturzycowe. Flora torfowiska alkalicznych charakteryzuje się dużym bogactwem florystycznym, licznym udziałem gatunków kalcyfilnych oraz szeregiem gatunków uznawanych za rzadkie, zagrożone i chronione.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Źródło: atlas-roślin.pl

turzyca Davalla
Carex davalliana

Źródło: atlas-roślin.pl

turzyca żółta
Carex flava

Źródło: scholaris.pl

wełnianka szerokolistna
Eriophorum latifolium

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*)

Charakterystyka

Zaliczone tu lasy mają na nizinach charakter lasów bukowych, a w górach lasów mieszanych z bukiem, lecz z udziałem także innych gatunków, w tym iglastych – świerka i jodły. Charakteryzują się ubóstwem gatunkowym runa, w którym nieobecne są gatunki typowe dla siedlisk eutroficznych, a dominują mało wymagające gatunki ogólnoleśne lub wręcz borowe. Występowanie lasów tego typu jest limitowane geograficznym zasięgiem buka. Jednak w obszarze występowania tego gatunku jest to zazwyczaj dominujący typ lasu na średnio żyznych siedliskach. Wiele siedlisk kwaśnych buczyn zajętych jest przez sztuczne zbiorowiska zastępcze, np. drzewostany z dominującą sosną.

Zbiorowisko charakteryzuje się dominacją buka w drzewostanie z domieszką jodły i w niewielkim stopniu brzozy, graba, jaworu oraz słabo wykształconą warstwą krzewów i ubogim runem.

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Źródło: atlas-roślin.pl

nerecznica krótkoostna
Dryopteris carthusiana

szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*

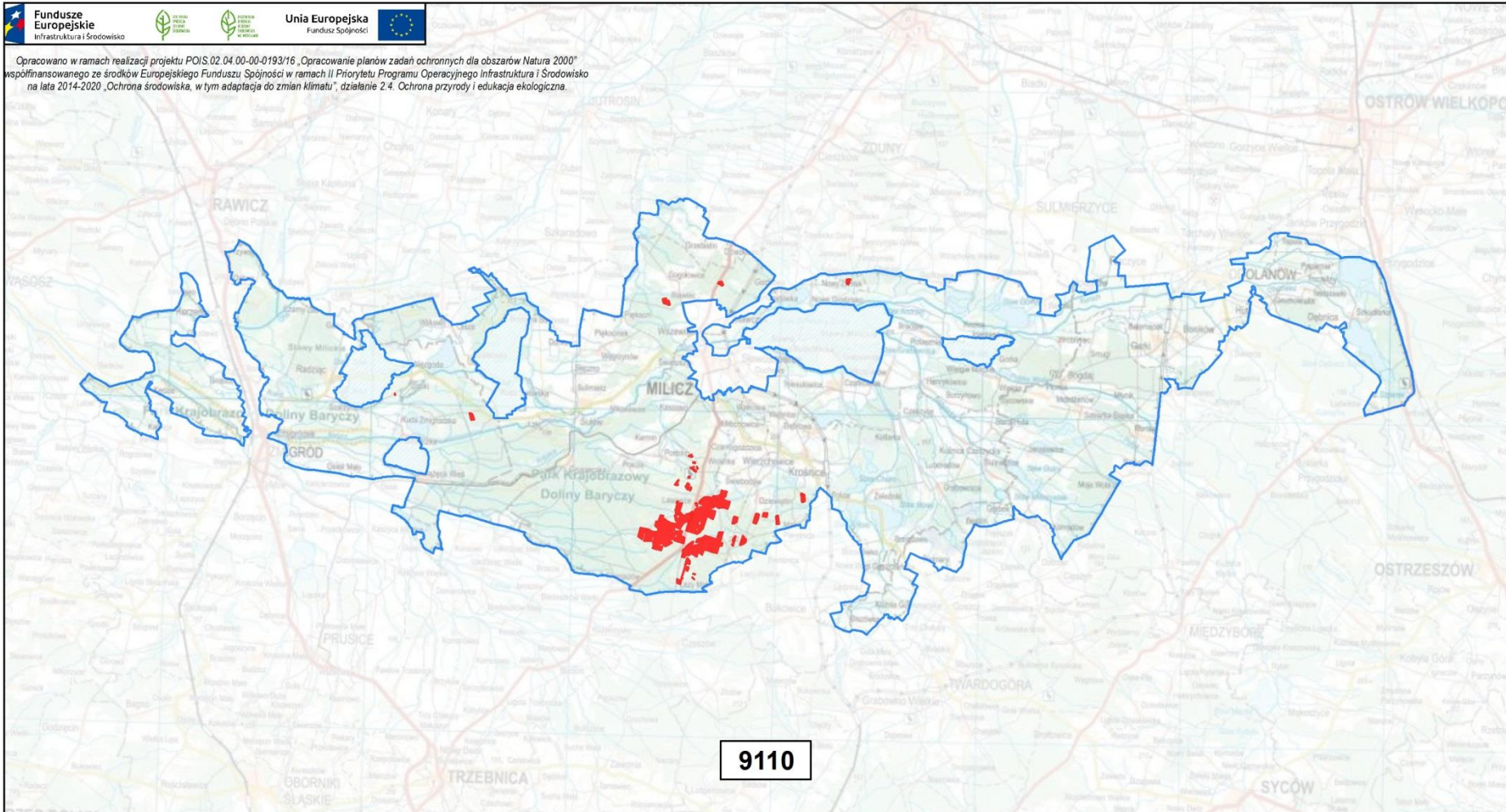
Źródło: atlas-roślin.pl

śmiałek pogięty
Deschampsia flexuosa

buk zwyczajny *Fagus sylvatica*

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

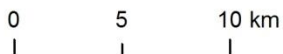

9110

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie")

2021

granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: ProNatura - 2012 r.

9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-Fagenion, *Galio odorati*-Fagenion)

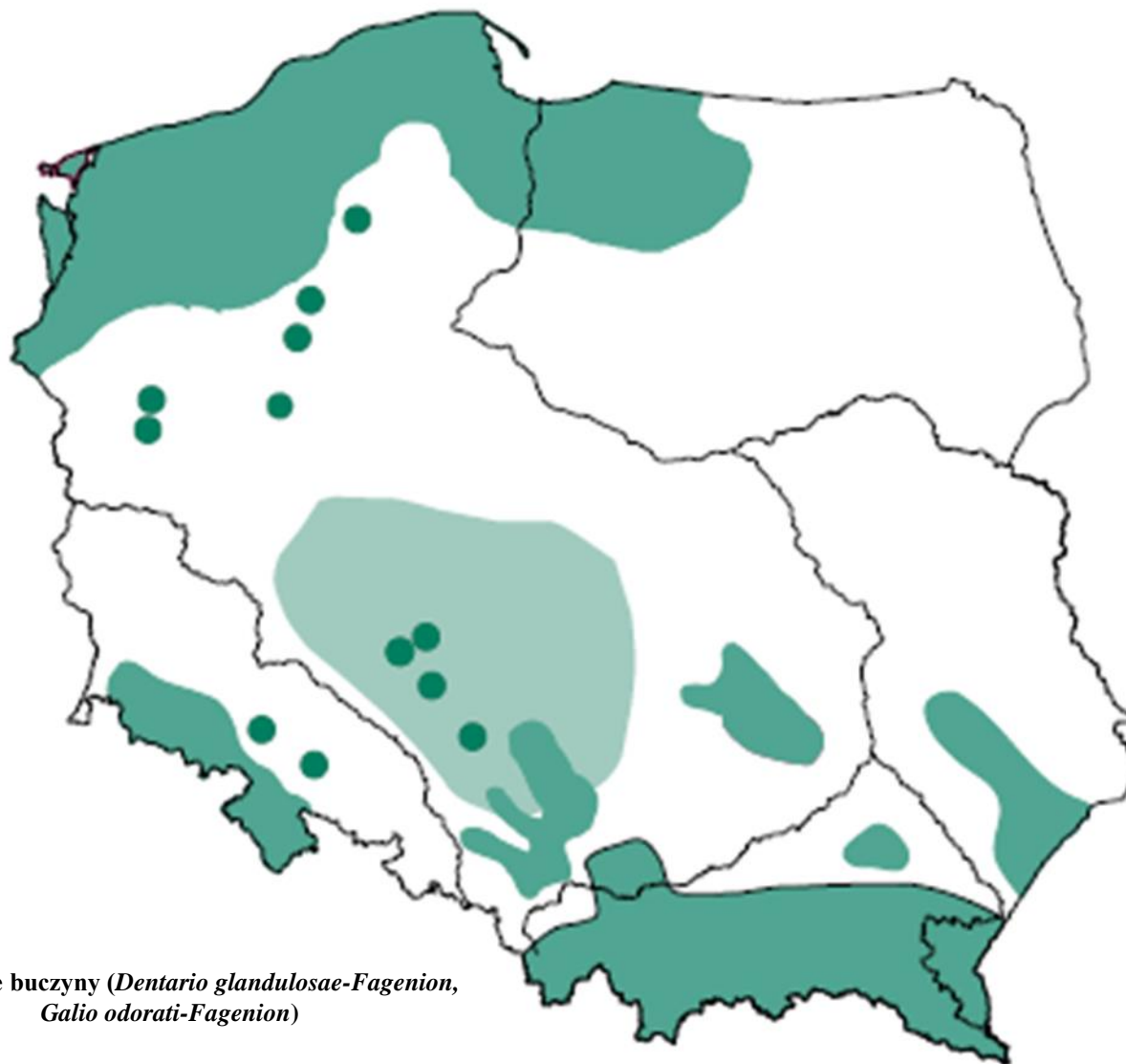

Charakterystyka

Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje bukowe, a w górach bukowo-jodłowe i bukowo-jodłowo-świerkowe lasy rosnące na żyznych siedliskach, z reguły na glebach o naturalnym lub tylko słabo kwaśnym odczynie, z próchnicą typu mull (czasem moder) i z dominacją gatunków typowych dla lasów liściastych w runie. Opisywane lasy zajmują przeważnie siedliska nizinnego, górskiego lub wyżynnego lasu świeżego, rzadziej lasu wilgotnego czy mieszanego.

Żyzne buczyny górskie stanowią najważniejsze zbiorowiska leśne na obszarach górskich w Polsce. Są siedliskiem wielu gatunków roślin i zwierząt; dla części z nich są ostoją ze względu na specyfikę wymagań co do siedliska, dla innych zajmujących rozleglejsze areale, stanowią główne siedlisko ze względu na swe szerokie rozprzestrzenianie i dominującą rolę w krajobrazie.

9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*,
Galio odorati-Fagenion)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

buk zwyczajny
Fagus sylvatica

Źródło: atlas-roślin.pl

żywiec cebulkowy
Dentaria bulbifera

Źródło: atlas-roślin.pl

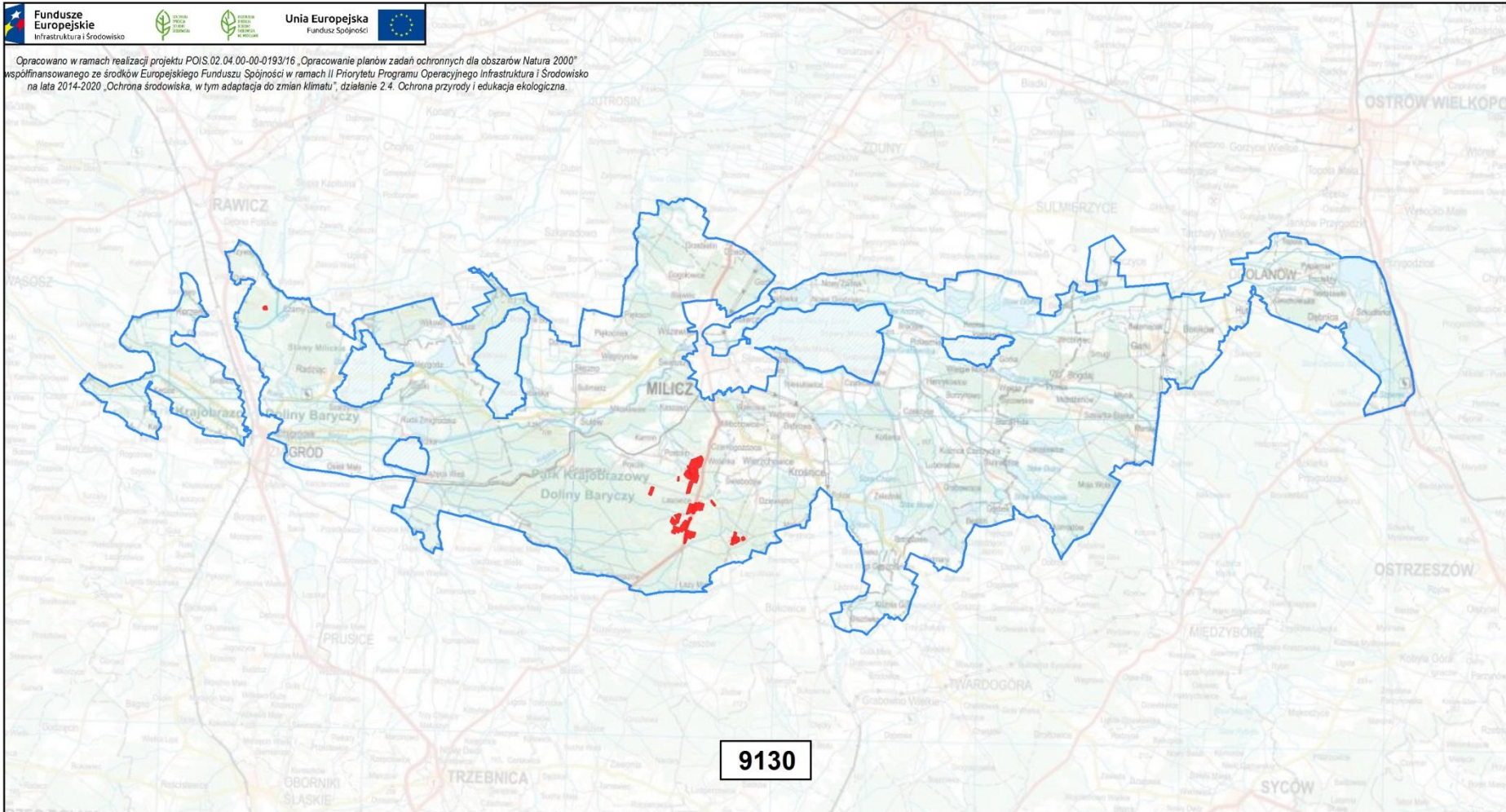
zawilec gajowy
Anemone nemorosa

Źródło: atlas-roślin.pl

gajowiec żółty
Galeobdolon luteum

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

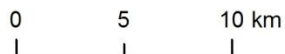

9130

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie")

2021

granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.
ProNatura - 2012 r.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

Charakterystyka

Grądy zajmują szerokie spektrum gleb, od gleb rdzawych, przez gleby płowe, brunatne, czarne ziemie leśne, aż po gleby opadowo glejowe. Przyjęto podział na podtypy nawiązujący do powszechnie przyjętego w Polsce podziału na dwa odrębne zespoły roślinne – grądu środkowoeuropejskiego (*Galio-Carpinetum*) i grądu subkontynentalnego (*Tilio-Carpinetum*).

W drzewostanie najczęściej występują: grab pospolity, dęby, sosna. Zmienny jest udział jodły i buka. Najczęstszym składnikiem w warstwie krzewów jest leszczyna, trzmielina brodawkowata, kruszyna pospolita. W runie najczęściej spotyka się gatunki charakterystyczne dla lasów liściastych. Warstwa mszysta jest słabo wykształcona z częstym udziałem: *Mnium afinae*, *Atrichum undulatum*, *Eurhynchium zetterstedti* i inne mezofilne gatunki.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny
(*Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum*)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

przytulia leśna
Galium sylvaticum

przylaszczka pospolita
Hepatica nobilis

przitulinka wiosenna
Cruciata glabra

Fot. A. Przemyski

lilia złotogłów *Lilium martagon*

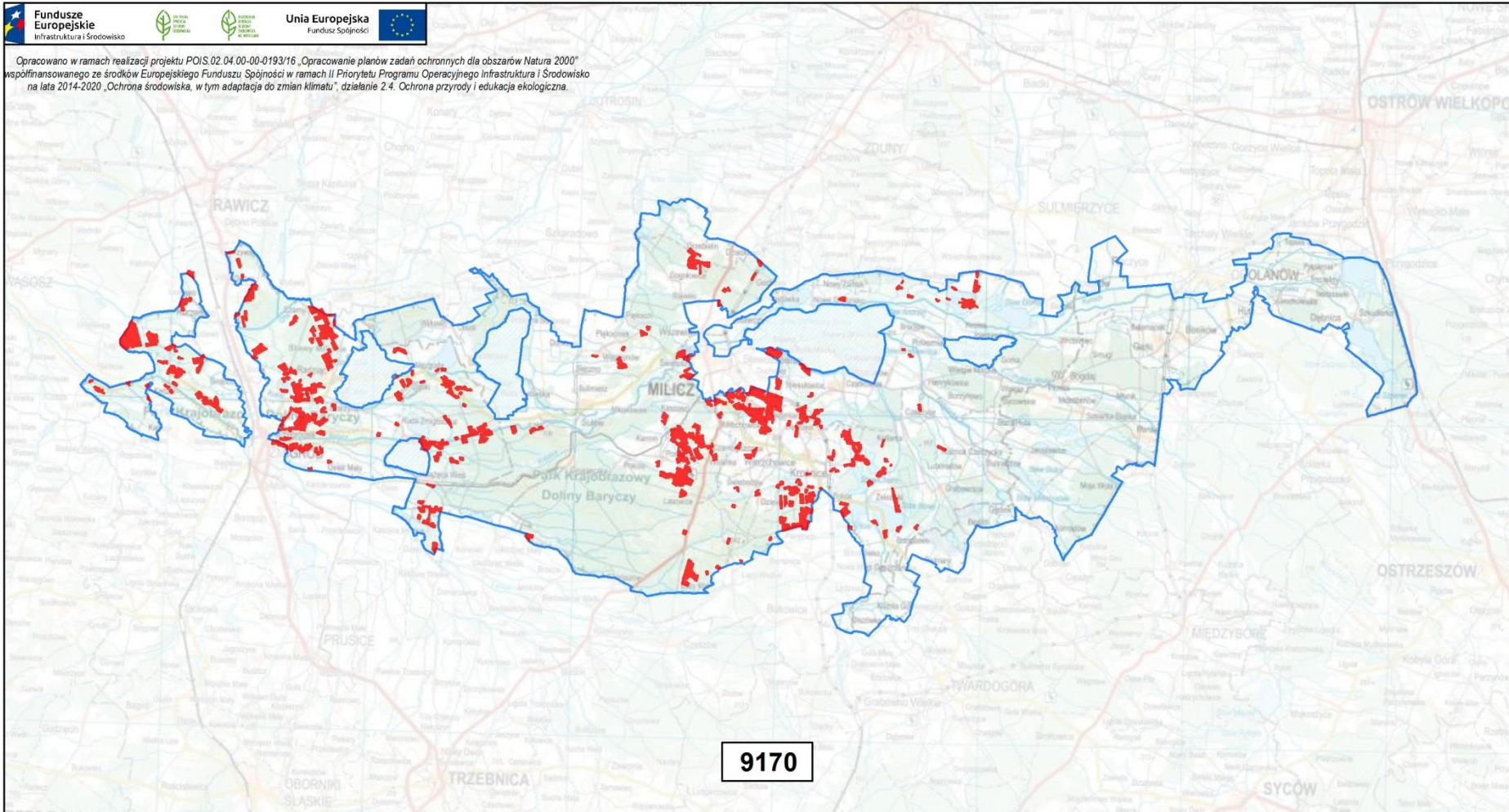
Fot. B. Piwowski

**gnieźnik leśny
*Neottia nidus-avis***

Fot. B. Piwowski

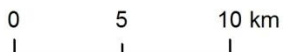
Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

2021

 granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.
ProNatura - 2012 r.

***91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe**

Charakterystyka

Ten typ siedliska obejmuje m. in. nadrzeczne lasy olszowe i olszowo-jesionowe. Występuje on przede wszystkim w dolinach rzek i strumieni; czynnikiem ekologicznym decydującym o występowaniu łągów są warunki wodne (powolny, poziomy i pionowy ruch wód gruntowych).

Gatunkiem lasotwórczym jest olsza czarna *Alnus glutinosa*, z domieszką takich gatunków jak: jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, lipa szerokolistna *Tilia platyphyllos* i brzoza omszona *Betula pubescens*, rzadziej świerk i jodła. Warstwę krzewów tworzą głównie gatunki takie jak: kruszyna pospolita *Frangula alnus*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, jarzab pospolity *Sorbus aucuparia*, czeremcha zwyczajna *Padus avium*. Bujne i zwarte runo, budują: wietlica samicza *Athyrium filix-femina*, kostrzewa olbrzymia *Festuca gigantea*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, tojeść zwyczajna *Lysimachia vulgaris*, pępawa błotna *Crepis paludosa*, świerzábek orzęsiony *Chaerophyllum hirsutum* i inne. Warstwę mszystą tworzą głównie dzióbkwiec Zetterstedta, mokradłoszka zaostrowana, płaskomerzyk pokrewny, płaskomerzyk falisty i drabik drzewkowaty.

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

***91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe**
(Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae)
i olsy źródliskowe

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

olsza czarna *Alnus glutinosa*

topola biała *Populus alba*

**trzmielina zwyczajna
*Euonymus europaea***

**kruszyna pospolita
*Frangula alnus***

śledziennica skrętołistna
Chrysosplenium alternifolium

kuklik pospolity
Geum urbanum

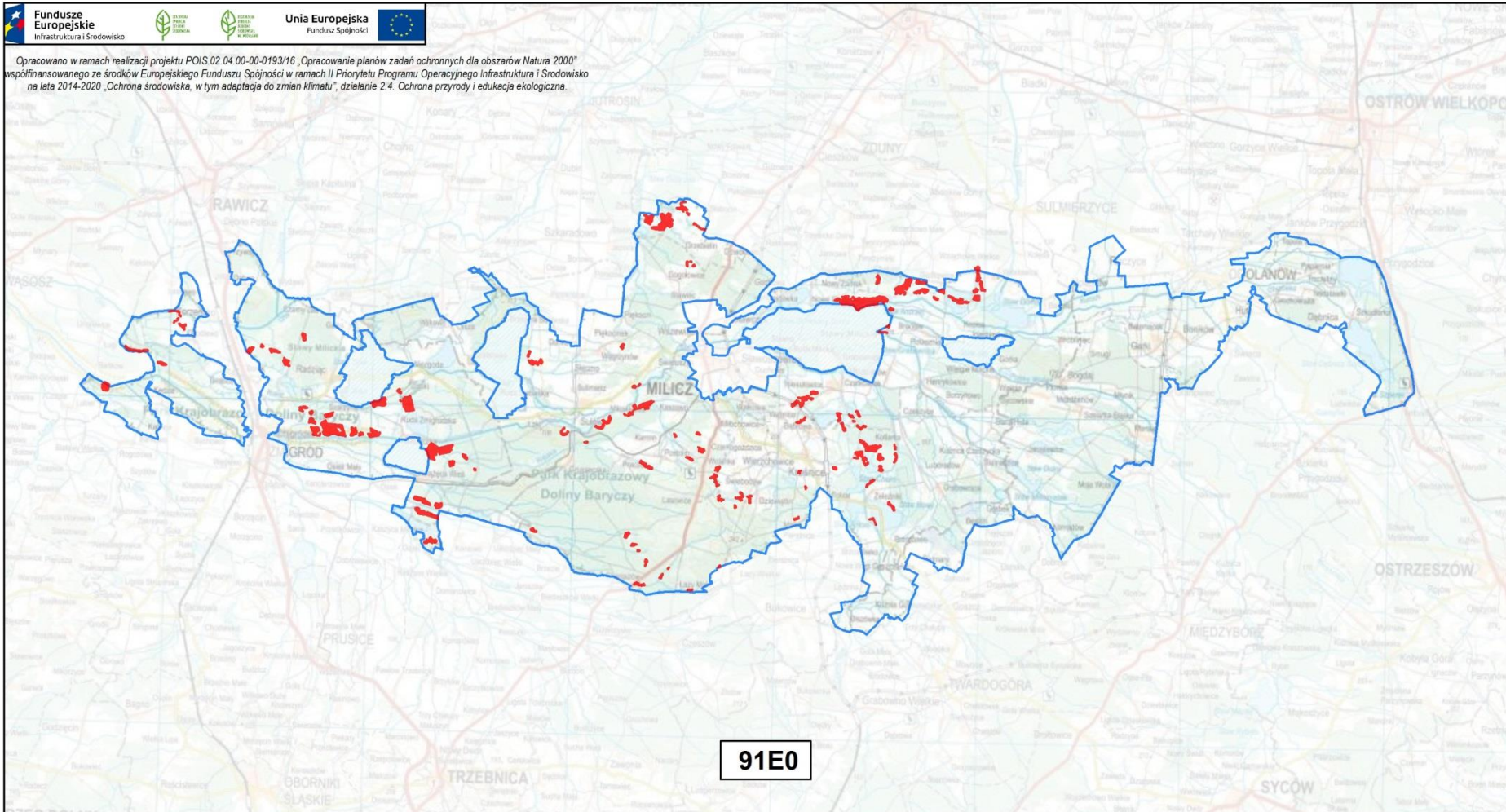

podagrycznik pospolity
Aegopodium podagraria

przytulia czepna
Galium aparine

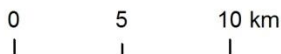
Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie")

2021

 granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.
ProNatura - 2012 r.

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

Charakterystyka

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

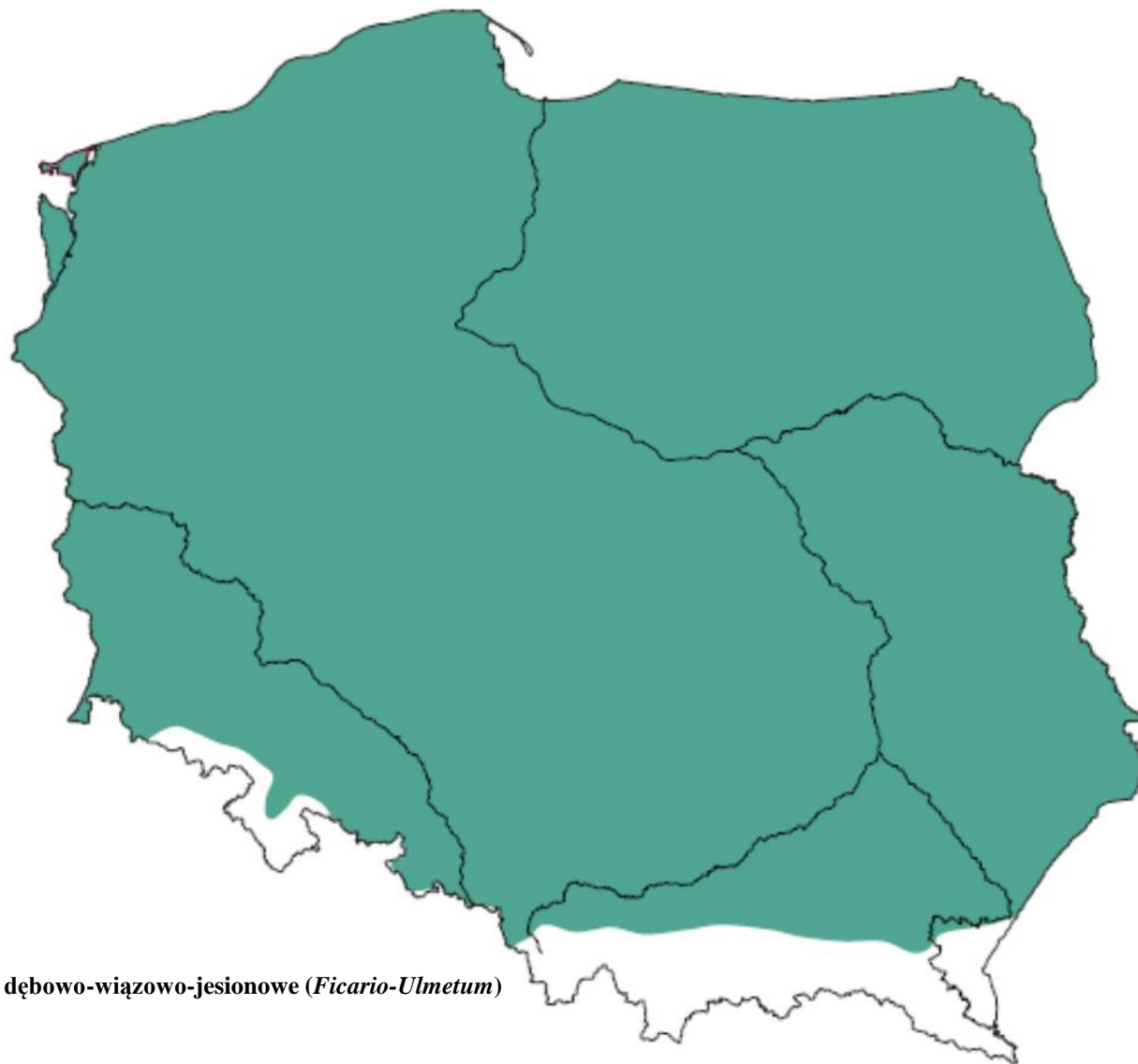
Łęg wiązowo-jesionowy typowy jest zbiorowiskiem o zróżnicowanej strukturze pionowej i przestrzennej z wyraźnie zaznaczoną zmiennością sezonową. W wyższej warstwie głównymi gatunkami są dąb szypułkowy *Quercus robur* oraz jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*. W niższej dominującymi gatunkami są: olsza czarna *Alnus glutinosa*, czeremcha zwyczajna *Padus avium*, sporadycznie pojawia się grab pospolity *Carpinus betulus*. Dobrze rozwiniętą warstwę podszytu budują m.in. gatunki takie jak: bez czarny *Sambucus nigra*, czeremcha zwyczajna *Padus avium*, grab pospolity *Carpinus betulus*, leszczyna pospolita *Corylus avellana*, dereń świdwa *Cornus sanguineus*, malina właściwa *Rubus idaeus*. Warstwa zielna składa się z takich gatunków jak: ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna*, złoć żółta *Gagea lutea*, zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, śledziennica skrętolistna *Chrysosplenium alternifolium* i inne.

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna*

miodunka ćma *Pulmonaria obscura*

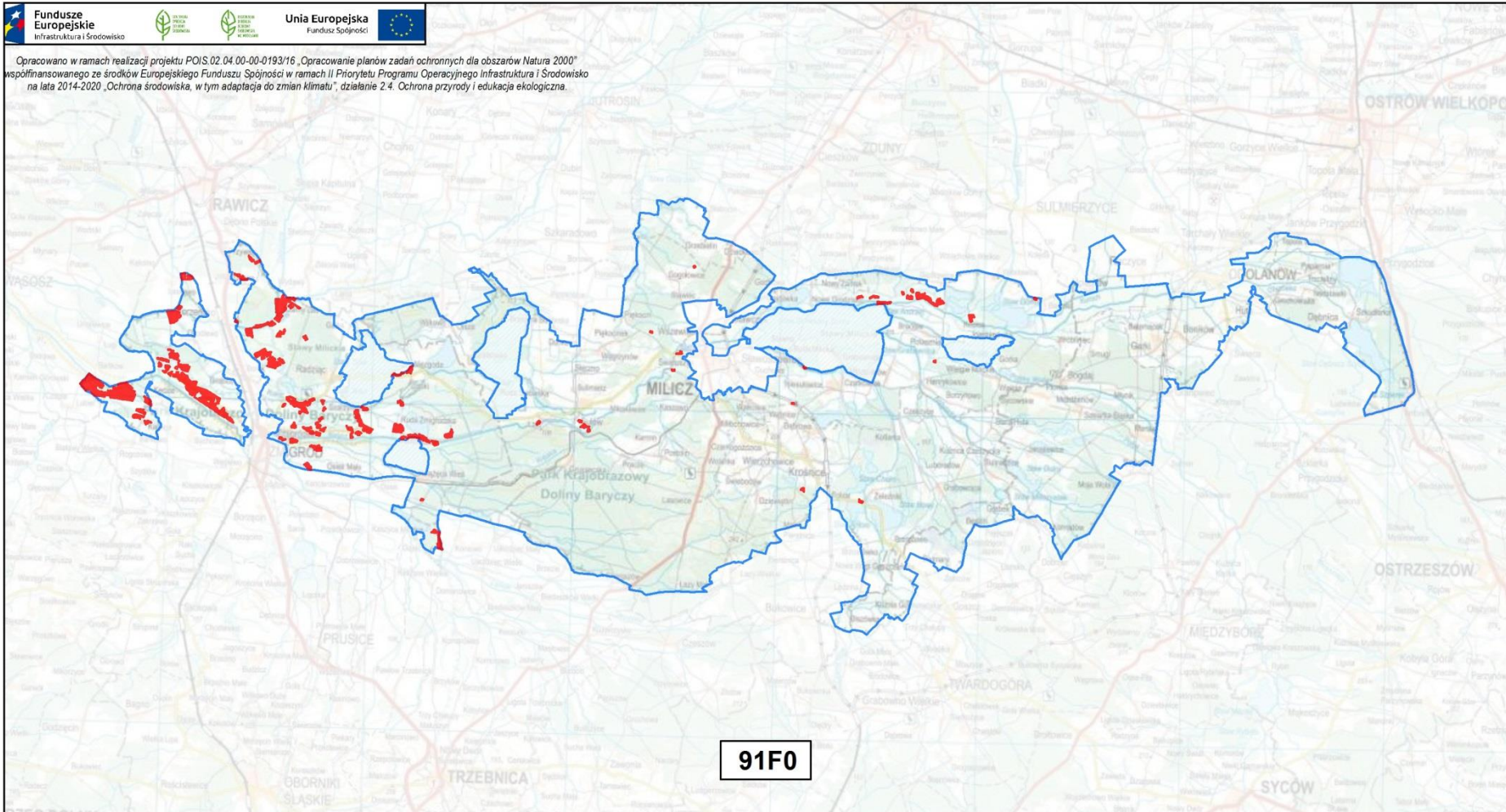

piżmaczek wiosenny *Adoxa moschatellina*

czworolist pospolity *Paris quadrifolia*

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

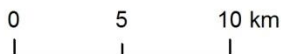

91F0

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie")

2021

granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.
ProNatura - 2012 r.

Nowe przedmioty ochrony dotychczas nie wykazane w SDF

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

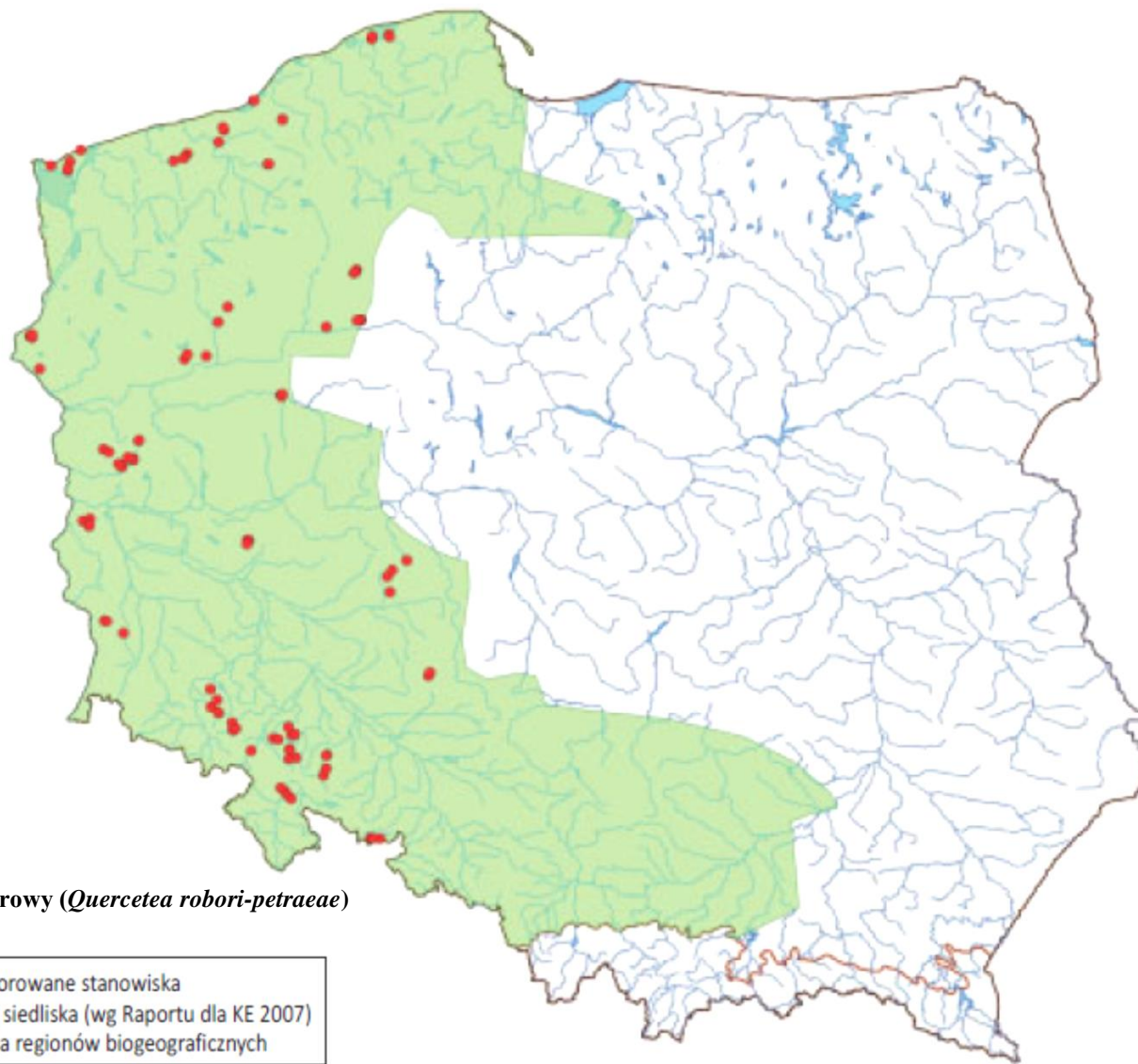

Fot. P. Pawlaczyk

Charakterystyka

Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje ubogie lasy dębowe z acydofilnym runem. Kwaśne dąbrowy mają zwykle drzewostan budowany przez dęby – dąb bezszypułkowy *Quercus petraea* (zwłaszcza postaci cieplejsze i uboższe) lub dąb szypułkowy *Quercus robur* (zwłaszcza postaci wilgotniejsze). W domieszce mogą wystąpić także: sosna *Pinus sylvestris*, brzoza brodawkowata *Betula pendula* (rzadziej brzoza omszona *Betula pubescens*), buk *Fagus sylvatica*, jarzębina *Sorbus aucuparia* (Herbich2004). W warstwie podszytu występują najczęściej kruszyna *Frangula alnus*, jarzębina *Sorbus aucuparia*, podrosty dębów. Do typowych gatunków runa należą: borówka czernica *Vaccinium myrtillus*, konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolium*, kosmatka owłosiona *Luzula pilosa*, siódmaczek leśny *Trientalis europaea* i inne. W warstwie mchów występują rókiet pospolity *Entodon schreberi*, widłoząb miotłasty *Dicraum scoparium*, płonnik strojny *Polytrichastrum formosum*, rókiet cyprysowy *Hypnum cupressiforme*.

9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercetea robori-petraeae*)

- Monitorowane stanowiska
- Zasięg siedliska (wg Raportu dla KE 2007)
- ▭ Granica regionów biogeograficznych

Borówka brusznica
Vaccinium vitis-idaea

Źródło: www.atlas-roslin.pl

Źródło:
commons.wikimedia.org

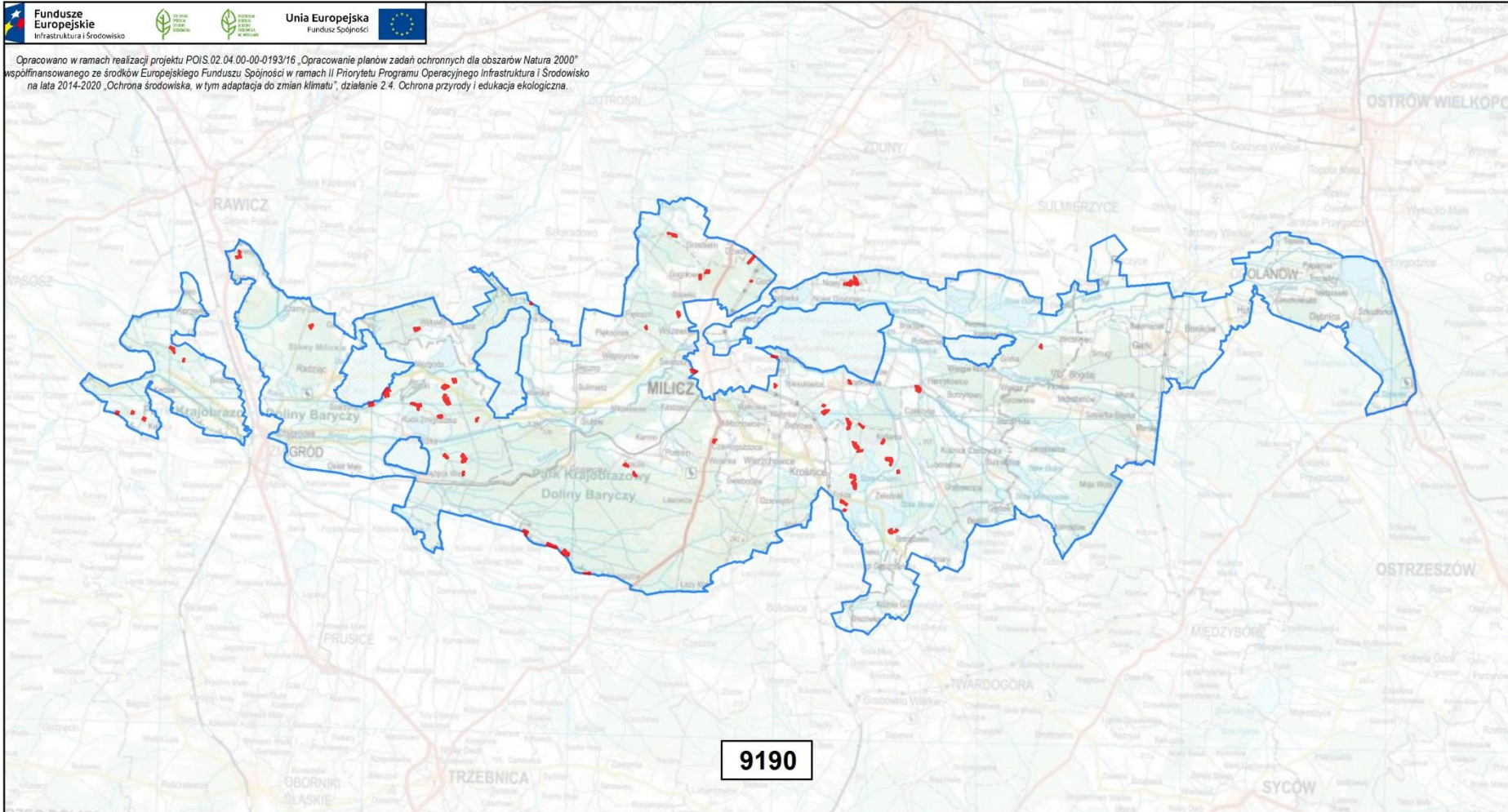
Pszeniec zwyczajny
Melampyrum pratense

Orlica pospolita
Pteridium aquilinum

Źródło: <http://www.uwgb.edu/biodiversity/herbarium/pteridophytes>

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

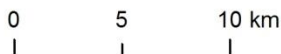

9190

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie")

2021

granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: LKP Lasy Doliny Baryczy - 2015 r.

**91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum i chrobotkowa*
postać Peucedano-Pinetum)**

Charakterystyka

Struktura przestrzenna zbiorowiska boru chrobotkowego *Cladonio-Pinetum* jest następująca: w warstwie drzew dominuje sosna *Pinus sylvestris*, często, jako domieszka, zwłaszcza we fragmentach skrajnych wydzieleń leśnych, występuje brzoza brodawkowata *Betula pendula*. Warstwa podszytu (krzewów) budowana jest głównie przez naturalne odnowienia sosnowe, a także brzozę brodawkowatą *Betula pendula*, jałowiec pospolity *Juniperus communis*. Z gatunków charakterystycznych w ubogiej warstwie zielnej występują gatunki krzewinkowe: wrzos *Calluna vulgaris*, borówka brusznica *Vaccinium vitis-idaea* i borówka czarna *Vaccinium myrtillus* oraz gatunki zielne: śmiałek pogięty *Deschampsia flexuosa*. Warstwa runa mszystego jest najważniejszym elementem wyznaczającym siedlisko. Największy udział mają takie gatunki charakterystyczne jak: chrobotek leśny *Cladonia arbuscula*, chrobotek reniferowy *Cladonia rangiferina*, chrobotek wysmukły *Cladonia gracilis*, chrobotek gwieździsty *Cladonia uncialis*, chrobotek widlasty *Cladonia furcata*.

91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*)

Źródło: Herbich J. (red.). 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

wrzos pospolity *Calluna vulgaris*

borówka brusznica
Vaccinium vitis-idaea

borówka czarna
Vaccinium myrtillus

pszeniec zwyczajny
Melampyrum pratense

chrobotek wysmukły
Cladonia gracilis

chrobotek widlasty
Cladonia furcata

rzęsiak pospolity
Ptilidium ciliare

chrobotek gwiazdkowaty
Cladonia uncialis

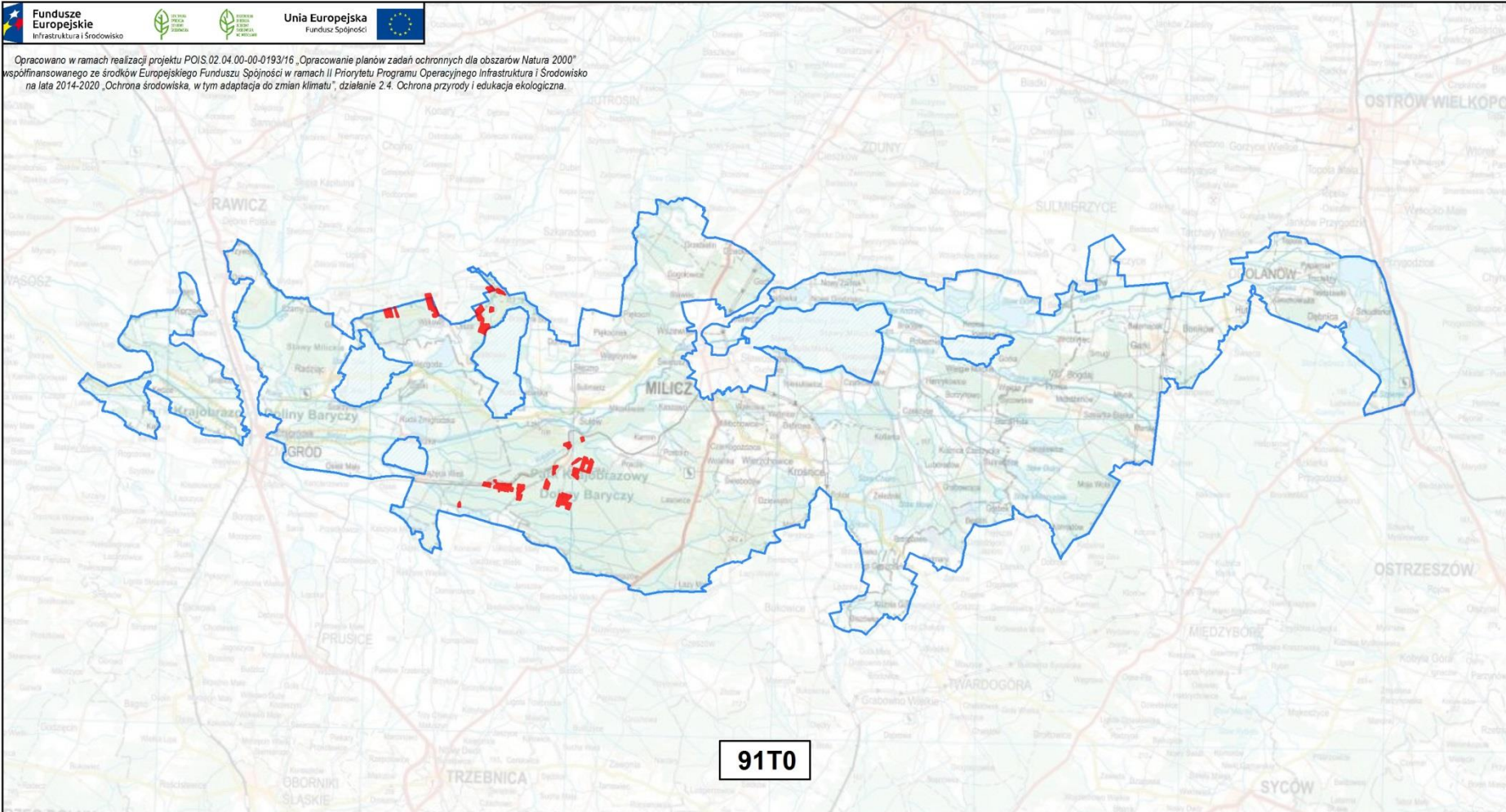

chrobotek reniferowy
Cladonia rangiferina

borześląd zwisty
Pohlia nutans

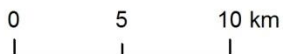
Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie")

2021

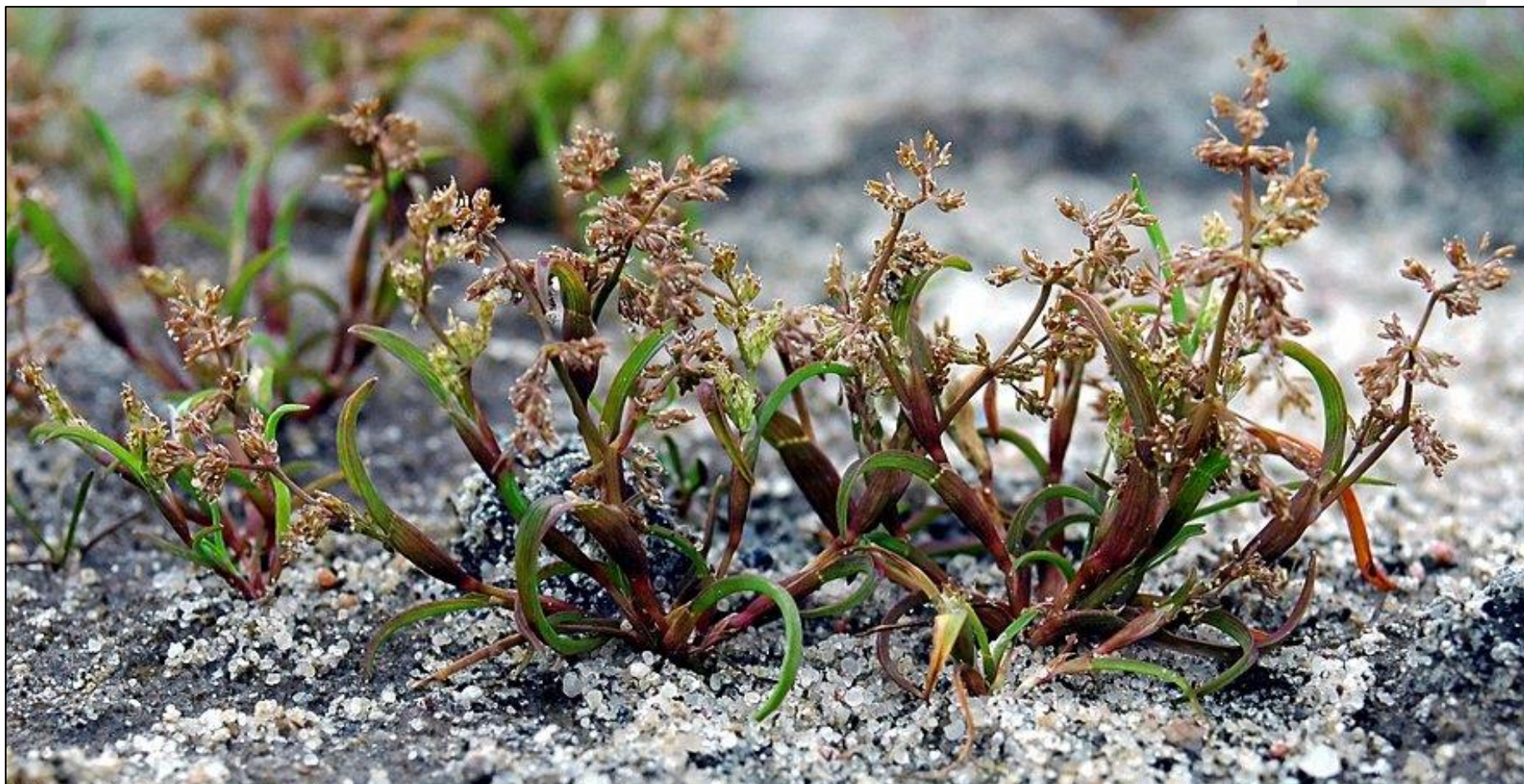
granica Ostoi nad Baryczą
 siedliska przyrodnicze*

* źródła danych: Powszechna Inwentaryzacja Lasów Państwowych - 2006-2007 r.

Gatunki roślin wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG (dane z obowiązującego SDF):

Kod	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Wielkość populacji		Jednostka liczebności	Ocena populacji	Ocena st. zach.	Ocena izolacji	Ocena ogólna
			Min.	Max.					
1887	Koleantus delikatny	<i>Coleanthus subtilis</i>	186000	216000	obszar	A	B	B	B

1887 Koleantus delikatny *Coleanthus subtilis*

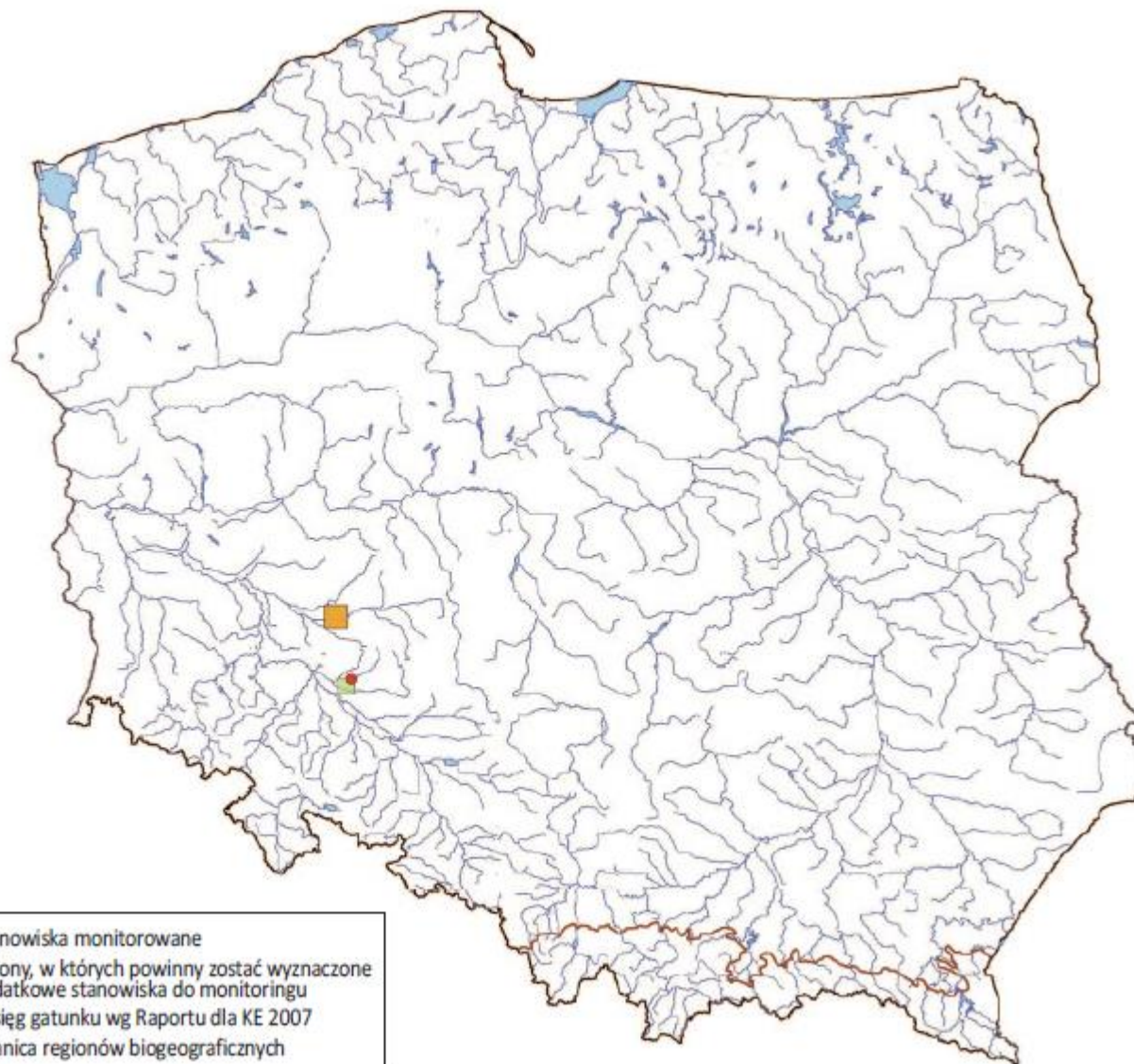
(c) Zygmunt Dajdok, www.atlas-roslin.pl

Charakterystyka

Gatunek jednorocznej trawy, tworzącej niewielkie kępki o wysokości 2-5 (10) cm z licznymi, pokładającymi się lub wzniesionymi źdźbłami. Liście o blaszce ok. 1 (2) cm długości i 1 (4) mm szerokości, zazwyczaj sierpowato zgięte, u nasady zaopatrzone w jęczyczek, a w części nasadowej w silnie rozdęte pochwy liściowe. System korzeniowy w postaci pęczka krótkich, włóknistych korzeni.

Występuje okresowo na odsłanianych brzegach wód płynących lub stojących, a także na dnie sztucznych zbiorników wodnych, jak np. stawy rybne. Jest rośliną światłożądną, pojawiającą się efemerycznie i tworzącą pionierskie (często niemal jednogatunkowe) zbiorowiska. Koleantus może się rozwijać wiosną oraz późną jesienią (potencjalnie dwa razy w roku), co uzależnione jest od dostępności siedliska, tj. wilgotnego piaszczysto mulistego podłoża oraz od warunków termicznych. Rozwój roślin jest uzależniony od właściwej gospodarki rybackiej (cykliczne zalewanie i spuszczenie stawów rybnych w odpowiednich okresach sezonu wegetacyjnego).

Gatunki FAUNY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG (dane z obowiązującego SDF) - owady:

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Kod	Nazwa naukowa	Populacja na obszarze		Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Ocena stanu zachowania	Ocena ogólna
		Min.	Maks.				
1060	czerwończyk nieparek <i>Lycaena dispar</i>	-	-	C	B	C	C
1084	pachnica dębowa <i>Osmoderma eremita</i>	-	-	C	B	C	C
1086	zgniotek cynobrowy <i>Cucujus cinnaberinus</i>	-	-	-	-	-	-
1088	kozioróg dębosz <i>Cerambyx cerdo</i>	-	-	C	B	C	A

Gatunki FAUNY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG (dane z obowiązującego SDF) – ryby:

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Kod	Nazwa naukowa	Populacja na obszarze		Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Ocena stanu zachowania	Ocena ogólna
		Min.	Maks.				
6144	kielb białopłetwy <i>Romanogobio albiginnatus</i>	10	20	C	B	C	C
5339	różanka europejska <i>Rhodeus amarus</i>	-	-	C	B	C	C
1149	koza <i>Cobitis taenia</i>	12000	19000	C	B	C	B
1146	koza złotawa <i>Sabanejewia aurata</i>	2000	18000	B	B	B	B
1145	piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>	20000	-	C	B	C	B

Gatunki FAUNY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG (dane z obowiązującego SDF) – płazy:

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Kod	Nazwa naukowa	Populacja na obszarze		Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Ocena stanu zachowania	Ocena ogólna
		Min.	Maks.				
1188	kumak nizinny <i>Bombina bombina</i>	11000	19000	C	B	C	B
1166	traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus</i>	100	5000	C	B	C	B

Gatunki FAUNY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG (dane z obowiązującego SDF) – ssaki (nietoperze):

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Kod	Nazwa naukowa	Populacja na obszarze		Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Ocena stanu zachowania	Ocena ogólna
		Min.	Maks.				
1308	mopek zachodni <i>Barbastella barbastellus</i>	100	270	C	B	C	B
1324	nocek duży <i>Myotis myotis</i>	130	130	C	B	C	B

Gatunki FAUNY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG (dane z obowiązującego SDF) – ssaki (pozostałe):

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Kod	Nazwa naukowa	Populacja na obszarze		Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Ocena stanu zachowania	Ocena ogólna
		Min.	Maks.				
1337	bóbr europejski <i>Castor fiber</i>	70	80	C	B	C	B
1355	wydra europejska <i>Lutra lutra</i>	100	130	C	B	C	B

GATUNKI NATUROWE WYSTĘPUJĄCE W GRANICACH OBSZARU

Fot . P. Przemyski

1060 czerwонецzyk nieparek *Lycaena dispar*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Charakterystyka

Motyl o rozpiętość skrzydeł 32-40 mm i złocistoczerwonym ubarwieniu z czarnym obrzeżeniem. U samca czarna krótka kreska w połowie długości przedniego skrzydła. U samicy, obrzeżenie przedniego skrzydła szersze a na pomarańczowym tle widoczne są rzędy czarnych kropek. U obu płci spód tylnych skrzydeł z błękitnym nalotem. Występuje w jednym (koniec czerwca-koniec lipca) lub dwóch pokoleniach (początek –początek lipca i koniec lipca-koniec sierpnia). Gąsienice żerują na różnych gatunkach szczawiu, głównie na szczawiu lancetowatym - *Rumex hydrolapathum*. Gatunek związany z wilgotnymi łąkami i torfowiskami niskimi i okrajkami w obrzeżach zbiorników i cieków wodnych (Buszko 2004).

1060 czerwńczyk nieparek *Lycaena dispar*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Źródło: Adamski i in. 2004

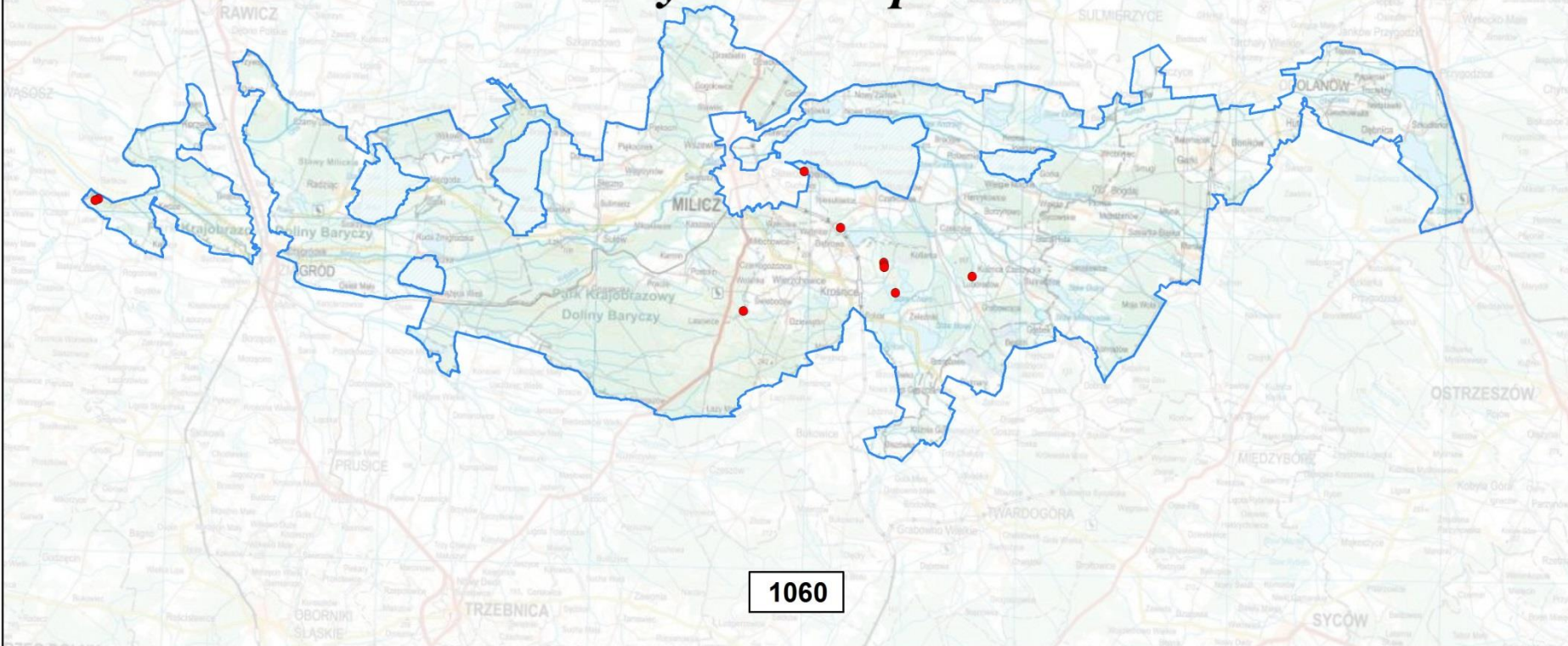

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1060 czerwonończyk nieparek *Lycaena dispar*

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoja nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*

1084 pachnica dębowa *Osmoderma eremita*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

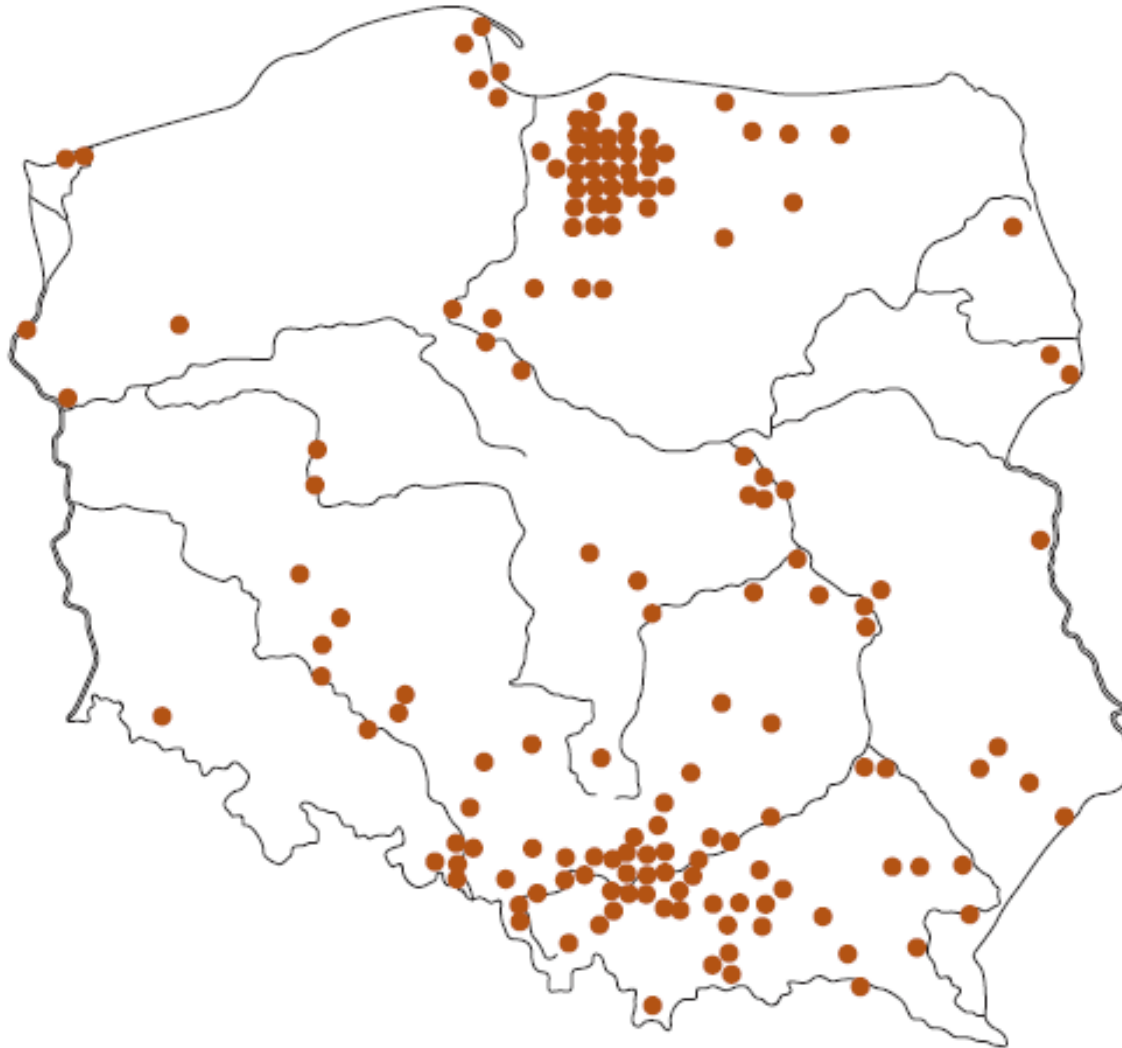

Charakterystyka

Jest to jeden z największych gatunków chrząszczy, występujących w Polsce. Długość ciała wynosi zazwyczaj 28-32 mm, a wyjątkowo dochodzi nawet do 40 mm. Ubarwienie brunatne z oliwkowo-metalicznym połyskiem. Z wierzchu ciało pozbawione owłosienia, spód i boki pokryte bardzo delikatnymi, słabo widocznymi, przylegającymi włoskami. Głowa niewielka, z wyciągniętym, prostokątnym nadustkiem. Przed oczami, u nasady czułków dwa wysokie guzki. U samca guzki połączone poprzeczną listwą, u samicy natomiast mniejsze i bez połączenia. Czułki kolankowato załamane, 10-członowe, zakończone trójczłonową buławką. Przedplecze sporo większe od pokrywy, boki mocno zaokrąglone, kąty przednie i tylne słabo zaznaczone. U samca środek przedplecza z wyraźnym podłużnym zagłębieniem i obramowanym po bokach listewkami. Pokrywa prawie prostokątna z nieregularnymi zmarszczkami i fałdkami oraz drobnym i rzadkim punktowaniem.

1084 pachnica dębowa *Osmoderma eremita*

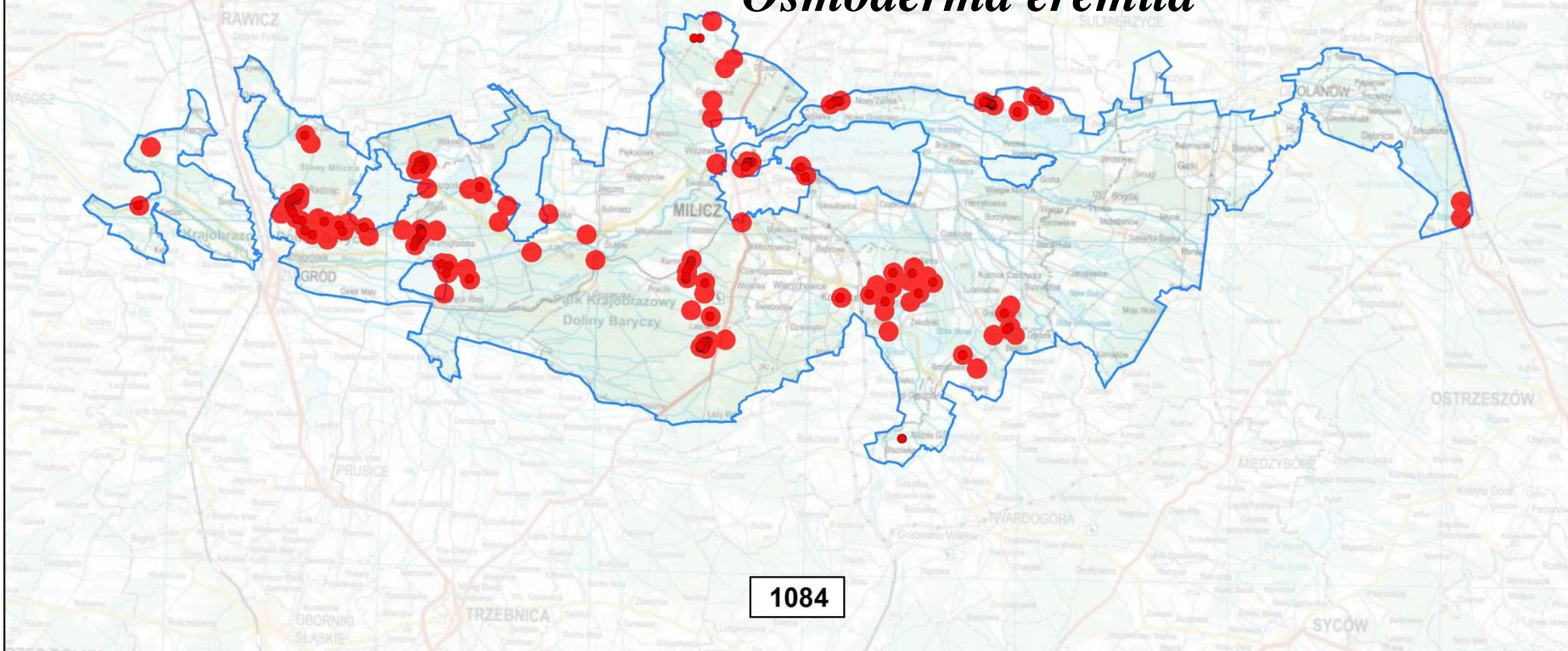

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Źródło: Adamski i in. 2004

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1084 pachnica dębowa *Osmoderma eremita*

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoi nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*
- obszary występowania gatunków fauny*

1086 zgniotek cynobrowy *Cucujus cinnaberinus*

wroclaw.rdos.gov.pl

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

<https://i1.wp.com/insektarium.net/wp-content/uploads/2020/02/cucujus.jpg?ssl=1>

Charakterystyka

Zgniotek cynobrowy to średniej wielkości chrząszcz, długość ciała 11-15 mm. Głowa, grzbietowa strona przedtułowia i pokrywy są cynobrowoczerwone, z charakterystyczną mikro- i makrorzeźbą. Spód ciała, żuwaczki i odnóża czarne; boczne krawędzie przedplecza wąsko, czarno obrzeżone. Chrząszcze są w zarysie podłużne, bardzo silnie spłaszczone. Głowa o charakterystycznym, trójkątno-półksiężycowatym kształcie z wysuniętymi do tyłu, wydęto-zaokrąglonymi tylnymi kątami policzków. Czułki 11 członowe, paciorkowato-nitkowate. Boczne krawędzie przedplecza ząbkowane, a na jego tarczy występują podłużne bruzdki. Pod pokrywami znajdują się błoniaste skrzydła.

Narażony na wyginięcie gatunek chrząszcza, będący reliktem siedliskowym lasów o naturalnej strukturze ekologicznej (głównie w zakresie struktury wiekowej drzewostanu i swoistej lasom naturalnym, wysokiej zasobności w tzw. martwe drewno). Gatunek ten odbywa rozwój pod korą martwych - stojących i powalonych starych drzew różnych gatunków, zarówno iglastych jak i liściastych.

1086 zgniotek cynobrowy *Cucujus cinnaberinus*

Źródło: Adamski i in. 2004

1088 kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*

wroclaw.rdos.gov.pl

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

J. Touroult

<https://inpn.mnhn.fr/photos/uploads/webtofs/inpn/ant/97492.jpg>

Instytut Ochrony Środowiska
P. 2.02.006-05

Charakterystyka

Kozioróg dębosz to chrząszcz z rodziny kózkowatych. Ciało dość masywne, smukłe, czarne lub ciemnobrązowe, przy końcu tułowia czerwone. Przedpleczu widać poprzeczne prążki, powierzchnia okryw pokryta przez drobne, ziarniste wypustki. Samice są znacznie większe od samców. Charakterystyczny wygląd nadają owadom ich niezwykle długie czułki – u osobników męskich narządy te przekraczają długość ciała niemal dwukrotnie.

Chrząszcze najbardziej aktywne są po zmierzchu do wczesnych godzin nocnych, ale w okresie rójki spotkać je można w dzień, szczególnie przy ciepłej, pochmurnej pogodzie. Owad ten eksploruje stare dęby. Odżywiają się zlizując z kory soki wyciekające z drzewa w miejscach żerowania larw. Pierwotnymi środowiskami występowania kozioroga dębosza są drzewostany leśne o dużym udziale dębów szypułkowych i luźnym zwarciu, bez gęstego podrostu i podszytu, rosnące na siedliskach łągowych i grądowych w dolinach rzek.

1088 kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*

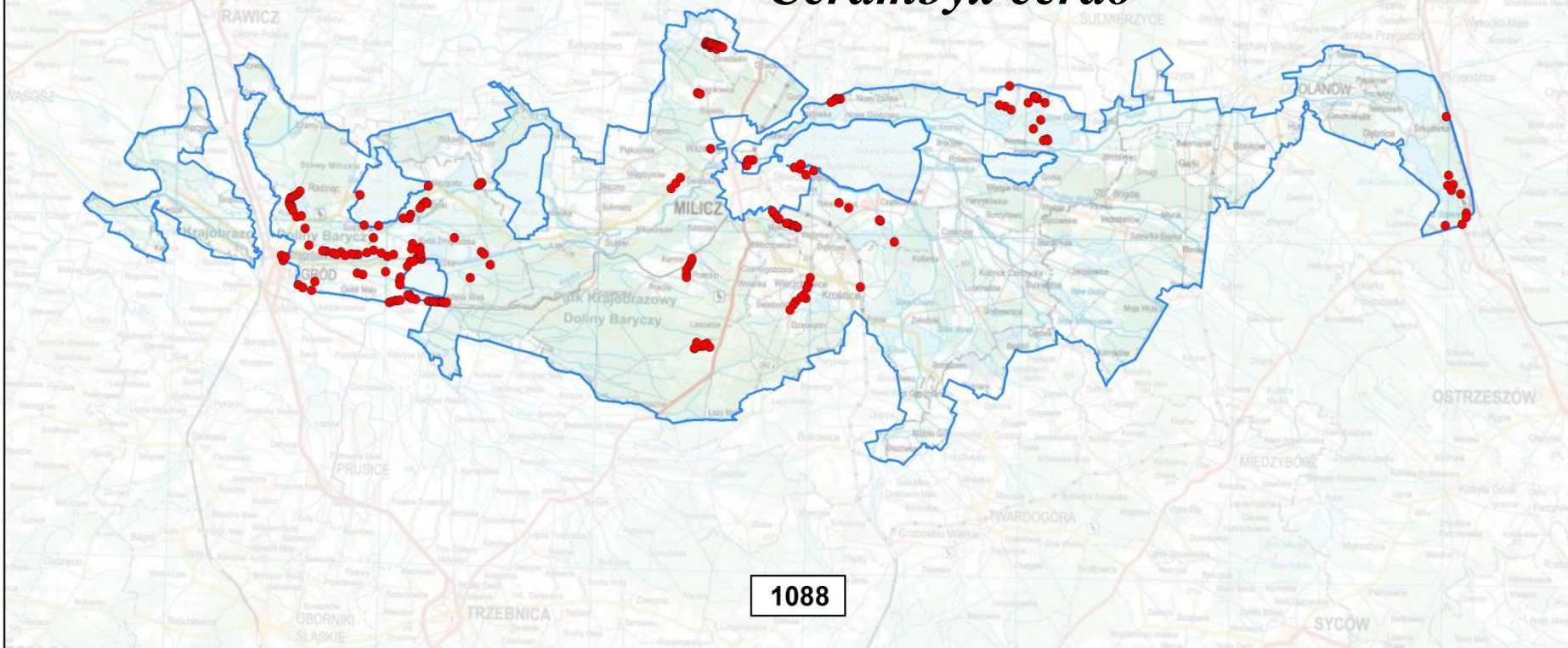

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Źródło: Adamski i in. 2004

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1088 kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoi nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*

1083 jelonek rogacz *Lucanus cervus*

[https://insects.at/images/originals/Coleoptera/Scarabaeoidea/Lucanidae/Lucanus cervus_D_100616C.jpg](https://insects.at/images/originals/Coleoptera/Scarabaeoidea/Lucanidae/Lucanus_cervus_D_100616C.jpg)

Charakterystyka

Jelonek rogacz to jeden z największych krajowych chrząszczy. Ciało samca mierzy 25-83 mm, samicy 27-45 mm. Wierzchnia część ciała jest lekko błyszcząca i wypukła, od spodu delikatnie owłosiona. Ubarwienie najczęściej brunatne lub ciemnobrunatne. Głowa i przedplecze są zwykle ciemniejsze, czarnobrunatne. Głowa duża, oczy małe, czułki 10-członowe, kolankowato załamane. Samice są mniejsze od samców, mają krótkie, łukowato zakrzywione żuwaczki, nie dłuższe od głowy, opatrzone od wewnętrznej strony kilkoma ostrymi ząbkami. Nogi długie, smukłe.

Jelonek rogacz jest gatunkiem leśnym, ciepłolubnym, występującym w terenach nizinnych i na pogórzach. Preferuje prześwietlone, naturalne drzewostany, zwykle dąbrowy. Warunkiem występowania gatunku jest obecność martwych lub obumierających drzew oraz ich fragmentów. Do swego rozwoju wymaga mikrośrodowiska zamierającego drewna o umiarkowanej wilgotności.

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

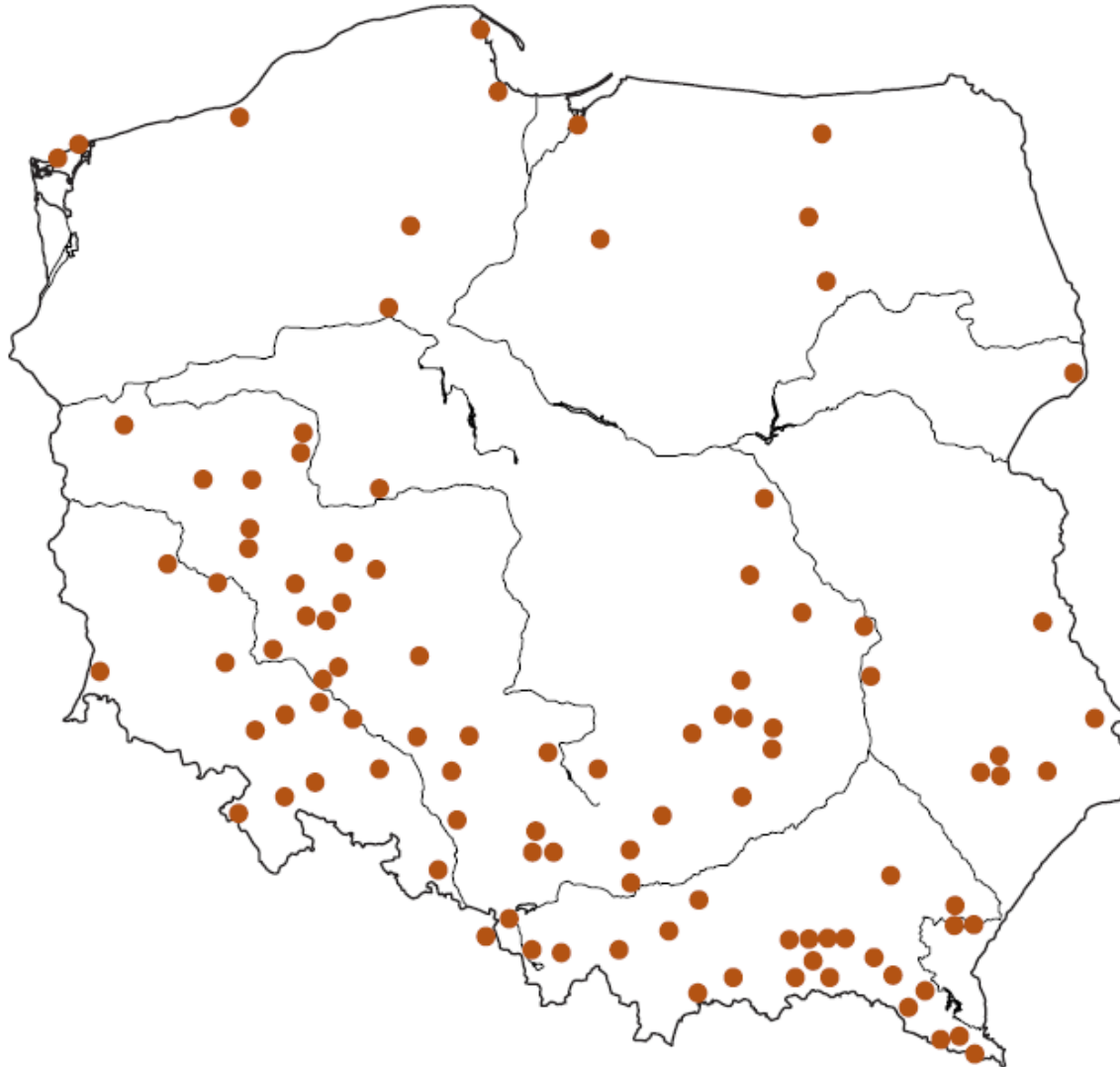

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

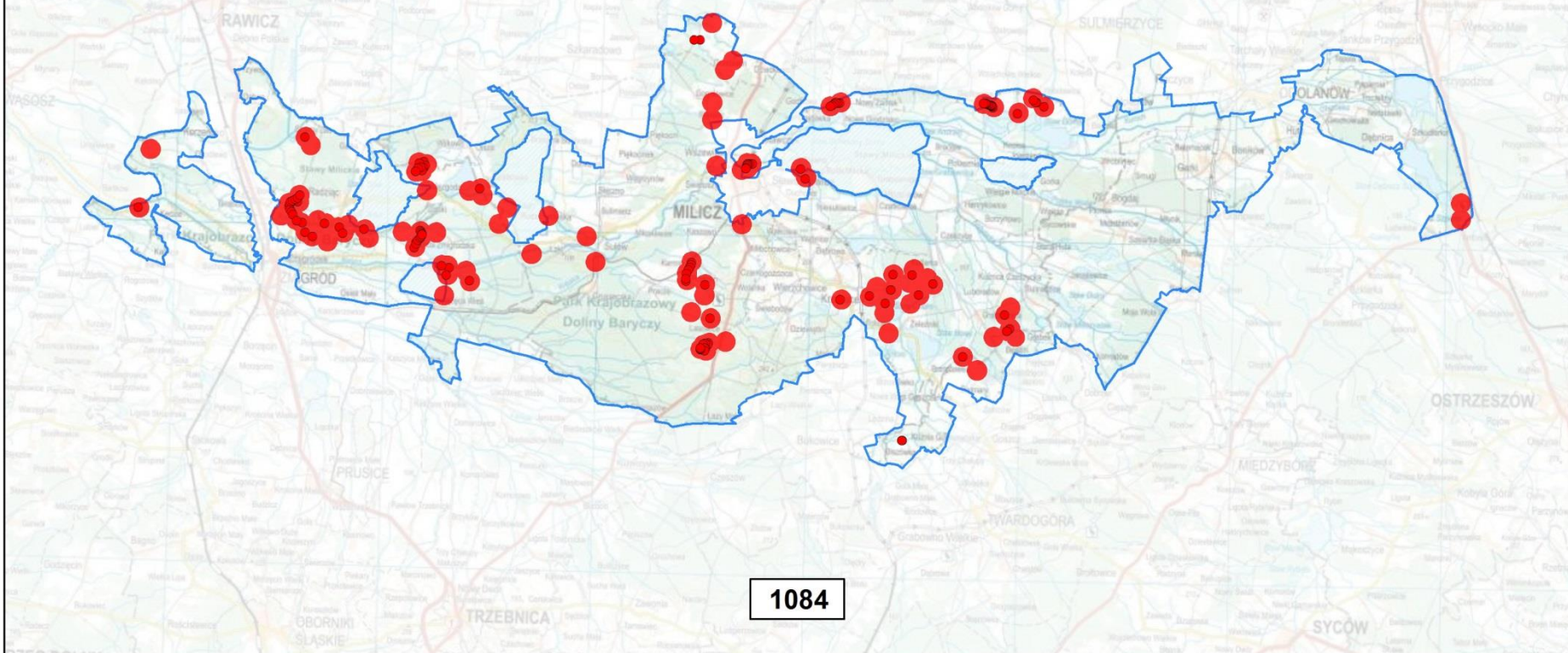
1083 jelonek rogacz *Lucanus cervus*

Źródło: Adamski i in. 2004

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1083 jelonek rogacz *Lucanus cervus*

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoi nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*
- obszary występowania gatunków fauny*

6144 kielb białopłetwy *Romanogobio albipinnatus*

wroclaw.rdos.gov.pl

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

<http://www.joerg-bohlen.de/?p=332>

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

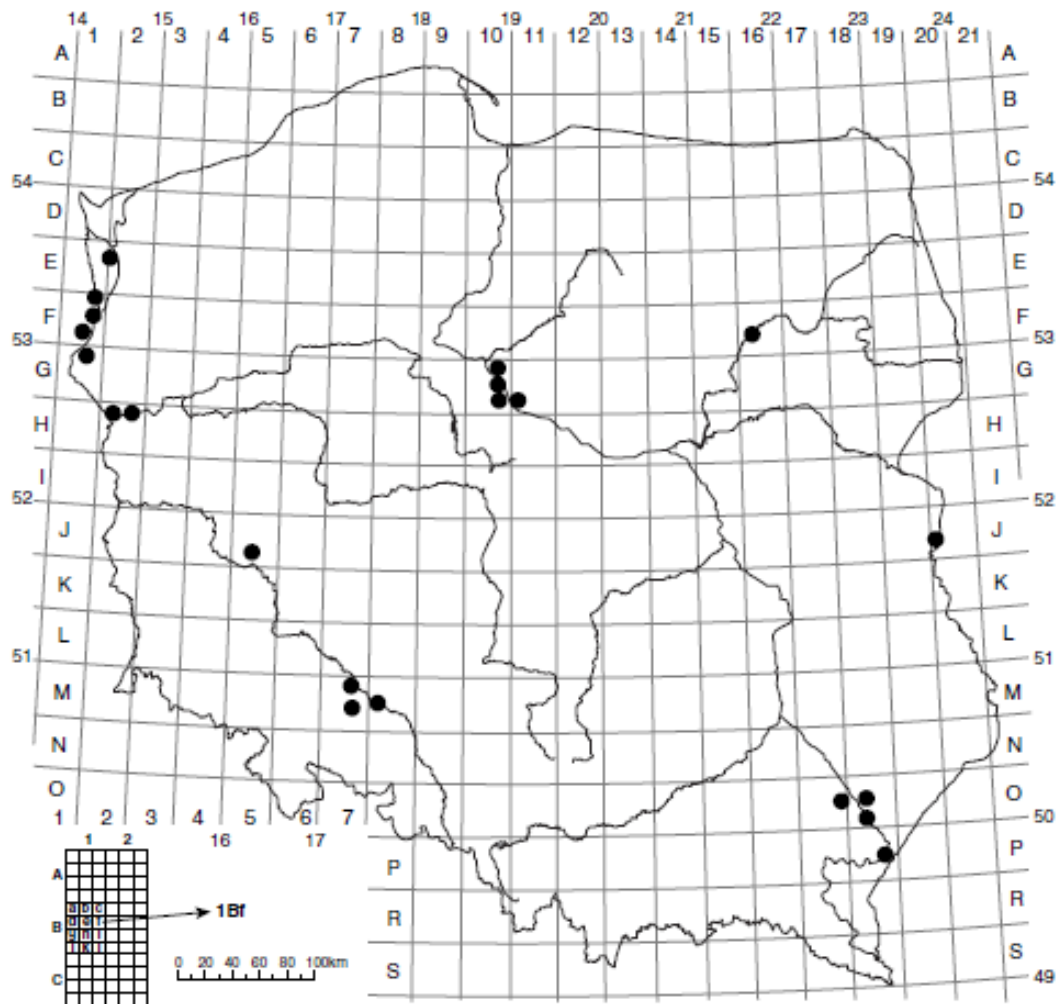

Charakterystyka

Kiełb białopłetwy zwykle nie przekracza długości 12 cm i masy 10 g. Jego ciało jest wydłużone, wrzecionowate, walcowate, z niskim, obłym trzonem ogonowym. Głowa niewielka, z dolnym otworem gębowym. Oczy stosunkowo duże, umieszczone wysoko na głowie. W kącikach ust znajdują się długie mięsiste wąsiki sięgające do tylnej krawędzi oka. Ciało pokryte jest delikatną łuską cykloidalną. Ubarwienie grzbietu i boków jest brunatno-oliwkowo-szare. Wzdłuż boków i wzdłuż grzbietu biegnie szereg dużych, owalnych, ciemnych plam. Brzuch jest srebrzystobiały. Płetwy są jasne. Linia naboczna biegnąca wzdłuż boków ciała jest obrzeżona ciemnym pigmentem, nad nią znajdują się ciemne plamy (od 7 do 11). Zjada organizmy zwierzęce zasiedlające dno oraz resztki roślinne.

Kiełb białopłetwy jest typową rybą rzeczną, nie występującą w wodach stojących. Żyje w rzekach nizinnych różnej wielkości, o dnie piaszczystym.

6144 kielb białopłetwy *Romanogobio albipinnatus*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
 2017-2022

Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

5339 różanka *Rhodeus sericeus*

wroclaw.rdos.gov.pl

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

© lubomir hlasek

www.hlasek.com

Rhodeus sericeus hd2410

https://rybanapiatek.files.wordpress.com/2018/05/rc3b3c5bcanka-rhodeus_sericeus_hd2410.jpg?w=840

DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

EMAS
Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr 2.02.006-09

Charakterystyka

Różanka jest jedną z najmniejszych ryb karpiowatych Europy, jej maksymalna długość nie przekracza 9 cm. Ciało silnie bocznie spłaszczone i wygrzbiecone. Płetwa grzbietowa lekko zaokrąglona, a odbytowa i ogonowa nieznacznie wcięta. Ciało pokryte dużą cykloidalną łuską zachodzącą na siebie dachówkowato. Łuski mają ciemnoszarą krawędź, co tworzy siatkowaty wzór. Linia boczna położona ponad nasadą płetwy piersiowej. Po bokach, od środka ciała do końca ogona, ciągnie się wyraźna zielononiebieska smuga z metalicznym połyskiem. Grzbiet szarawozielony lub ciemnozielonkawy, boki szarosrebrzyste, brzuch biały często z różowym odcieniem. Płetwy grzbietowa i odbytowa są szare, ogonowa i płetwy parzyste są czerwone lub jaskrawo pomarańczowe. Różanka preferuje wody stojące lub wolno płynące, stawy, starorzecza i kanały. Występuje również w dolnym i środkowym biegu dużych rzek. Wybiera miejsca zarośnięte roślinnością zanurzoną, o dnie mulistym. Z powodu rozrodu obecność różanki związana jest z występowaniem małży z rodziny *Unionidae*.

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

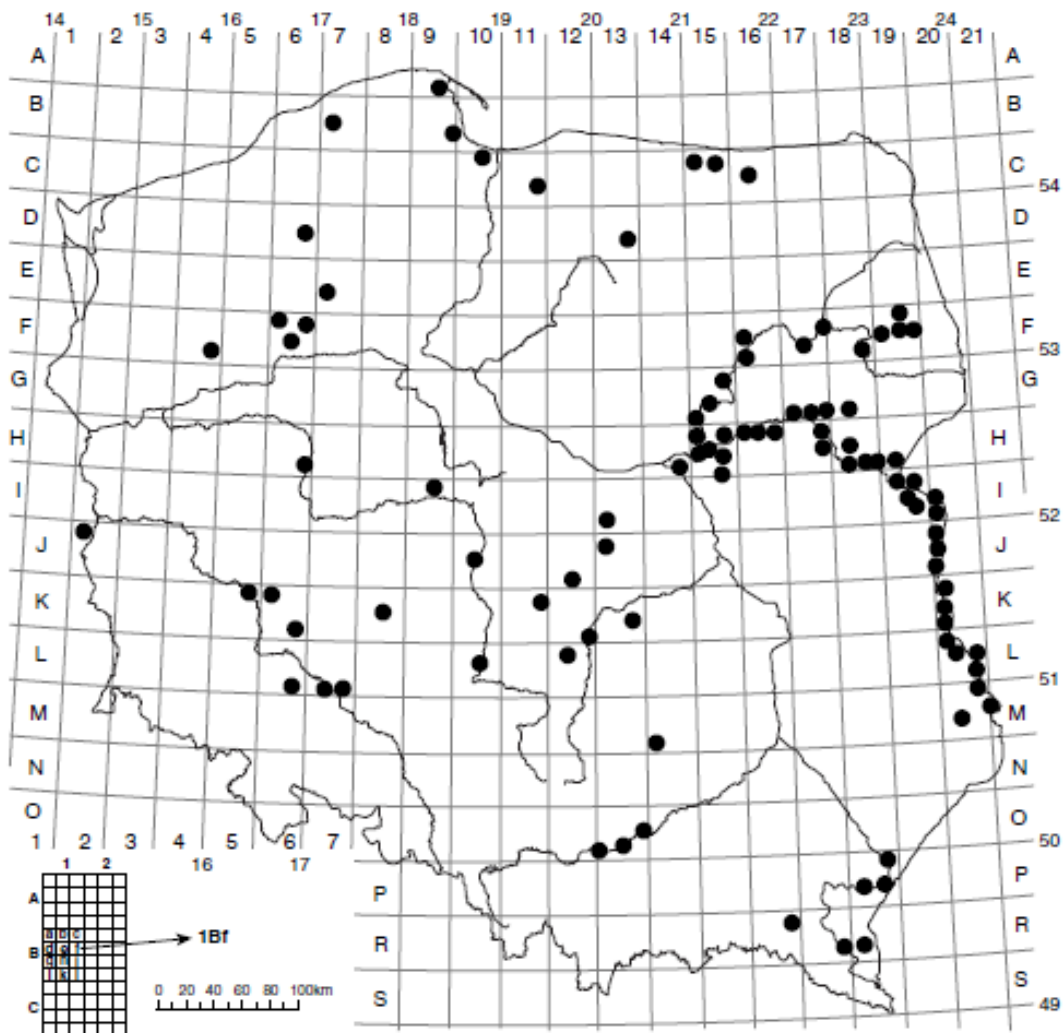
Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

EMAS
Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr 2.02.006-05

5339 różanka europejska *Rhodeus sericeus*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
 2017-2022

Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

1149 koza *Cobitis taenia*

<https://zenodo.org/record/2615819/files/figure.png>

Charakterystyka

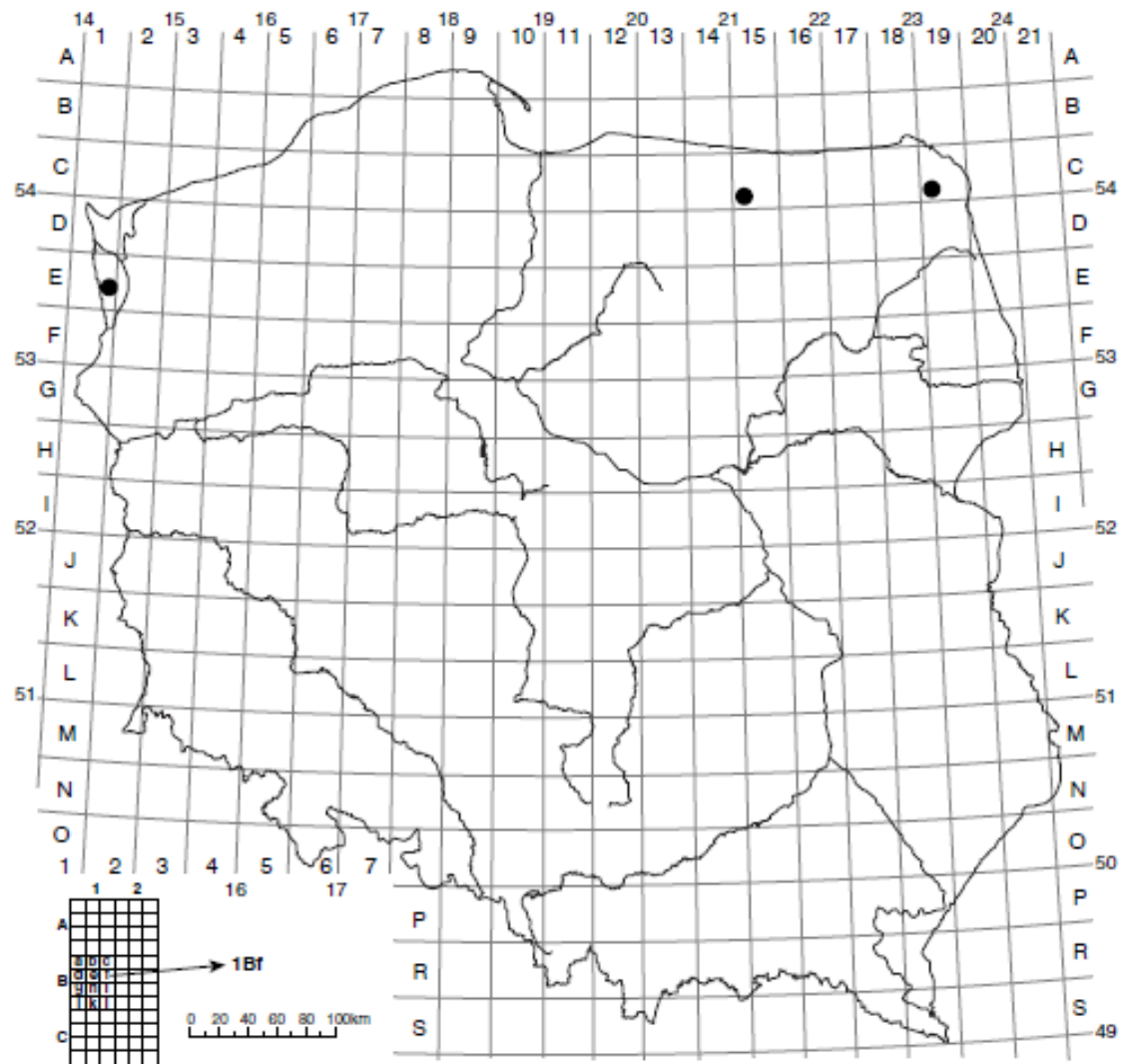
Ciało kozy jest wydłużone i bocznie spłaszczone. Długość ciała samic kozy wynosi do 104-146 mm, samców 64-75 mm. Głowa mała, wyraźnie bocznie spłaszczona. Otwór gębowy dolny otoczony trzema parami małych wąsików. Oczy średniej wielkości, położone wysoko na głowie. Pod okiem dwudzielny kolec, wyrostek kości sitowej bocznej, skierowany w stronę ogona. Wszystkie płetwy są zaokrąglone. Ciało (poza głową) pokryte jest drobnymi, cykloidalnymi łuskami, które zachodzą na siebie. Ciało kozy jest kremowożółte, z licznymi ciemnobrązowymi plamami na grzbiecie i bokach. Cechą charakterystyczną dla gatunku jest mała, dobrze widoczna czarna plamka w kształcie przecinka w górnej części trzonu ogona, tuż u nasady płetwy ogonowej.

Koza jest gatunkiem o nocnym trybie życia. Przebywa w pobliżu dna i w chwilach zagrożenia zakopuje się w piasek, wystawiając jedynie wierzch głowy, na którym znajdują się wysoko osadzone oczy. Zasiedla rzeki o dnia piaszczystym lub mulisto-piaszczystym, a także słabo zeutrofizowane jeziora.

1149 koza *Cobitis taenia*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

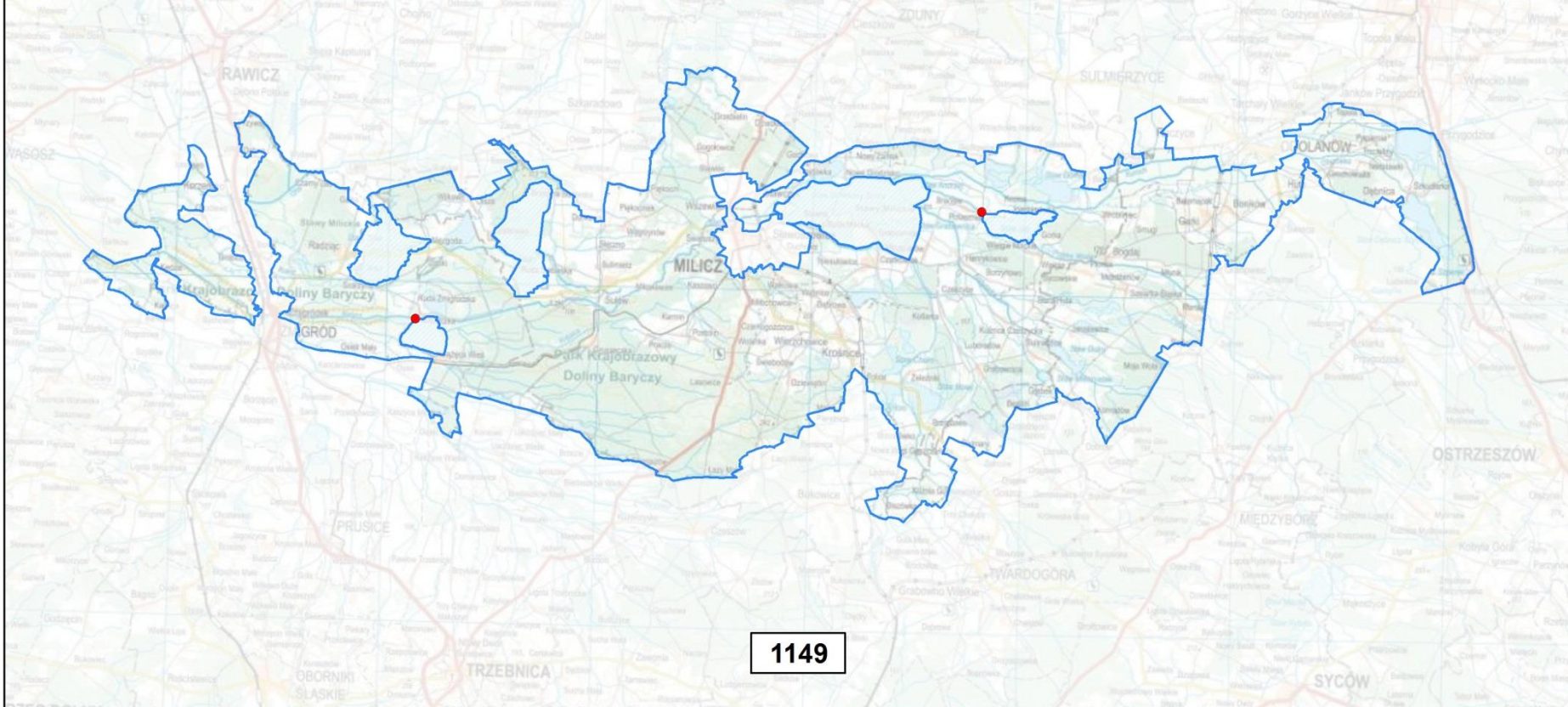
Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1149 koza *Cobitis taenia*

1149

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

granica Ostoja nad Baryczą
 stanowiska gatunków fauny*

1146 koza złotawa *Sabanejewia aurata*

https://www.fishbase.in/tools/UploadPhoto/uploads/1393736609_37.1.53.26.jpg

Charakterystyka

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Ciało wydłużone i bocznie spłaszczone. Głowa i oczy małe. Otwór gębowy mały, dolny, otoczony trzema parami wąsików. Pod okiem dwudzielny, silny kolec, grubszy niż u kozy pospolitej. Ciało pokrywają małe łuski. Wszystkie płetwy lekko zaokrąglone, tylko ogonowa jest prawie równo ścięta. Na wewnętrznej części 2 promienia płetw piersiowych występuje okrągła płytką kostna zwana płytką *Canestriniego*. Ciało koloru jasnożółtego. Brzuch i dolne partie głowy jaśniejsze, prawie białe. Płetwy koloru żółtawego. Płetwy grzbietowa i ogonowa pokryte rzędami drobnych, ciemnych plamek, tworzących odpowiednio 3–4 i 4–6 pasów w poprzek. Przy nasadzie płetwy ogonowej znajdują się dwie wyraźne, ciemne plamy, które czasami leżą blisko siebie.

Żywi się fauną denną. Koza złotawa występuje w wodach czystych o prędkości nurtu 0,4-0,8 m/s, zasiedlając górne i środkowe brzegi rzek o głębokości 0,15-0,35 m.

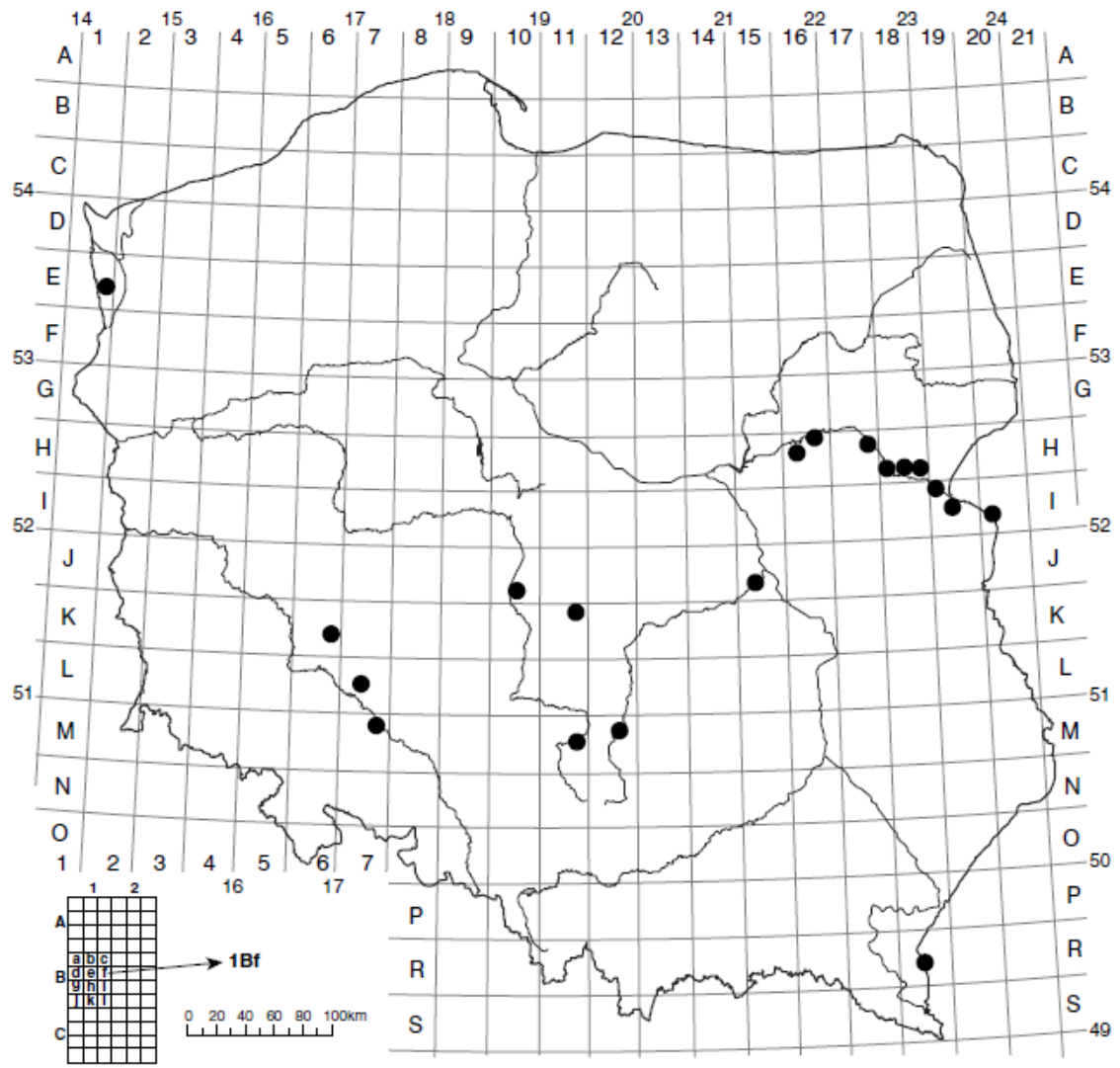

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

1146 koza złotawa *Sabanejewia aurata*

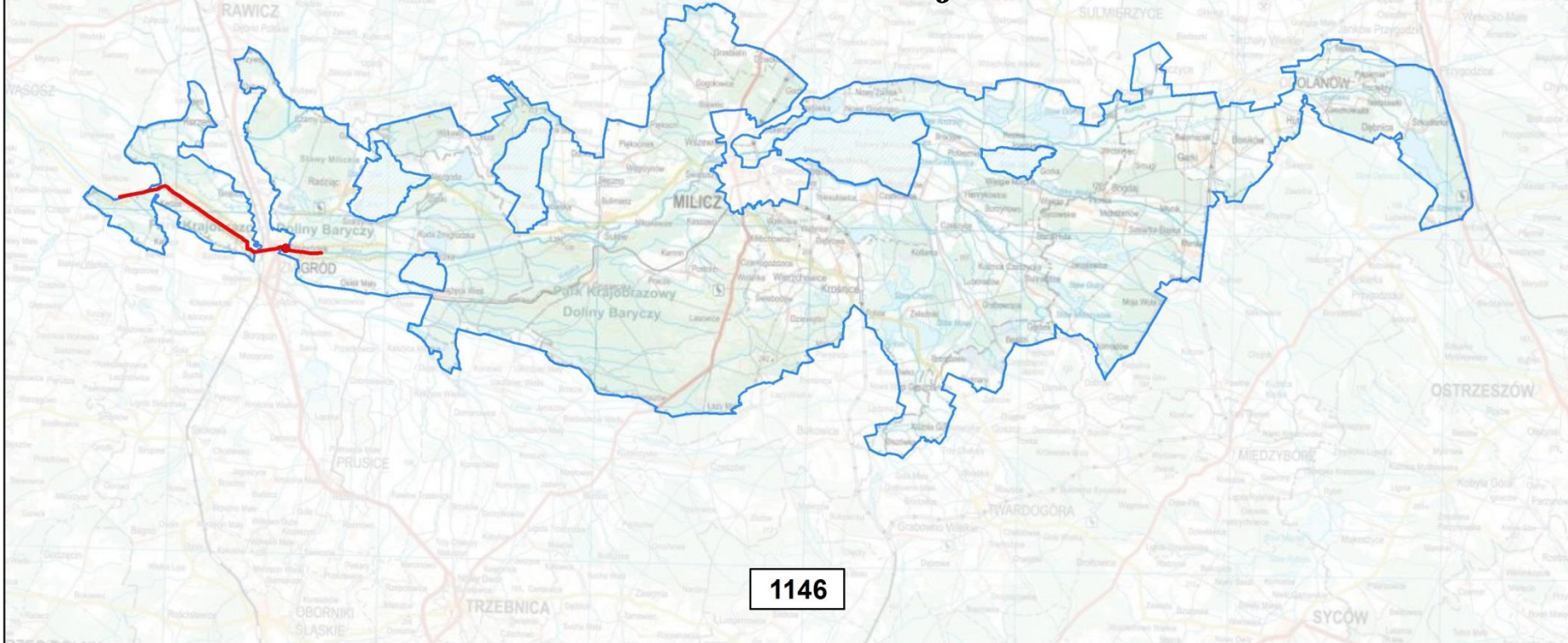
Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1146 koza złotawa *Sabanejewia aurata*

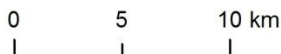
1146

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoi nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*
- odcinki występowania gatunków ryb*

2021

* źródła danych: "Monitoring ichtiofauny rzecznej w 2017-2018..."; Instytut Rybactwa Śródlądowego w Zabieńcu dane gromadzone na potrzeby PO Doliny Baryczy i Ostoi nad Baryczą - 2004 r.

1145 piskorz *Misgurnus fossilis*

wroclaw.rdos.gov.pl

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

https://m.blog.hu/sz/szemelyemblogja/image/img_3579h_misgurnusfossilis_female.JPG

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr 2.02.006-09

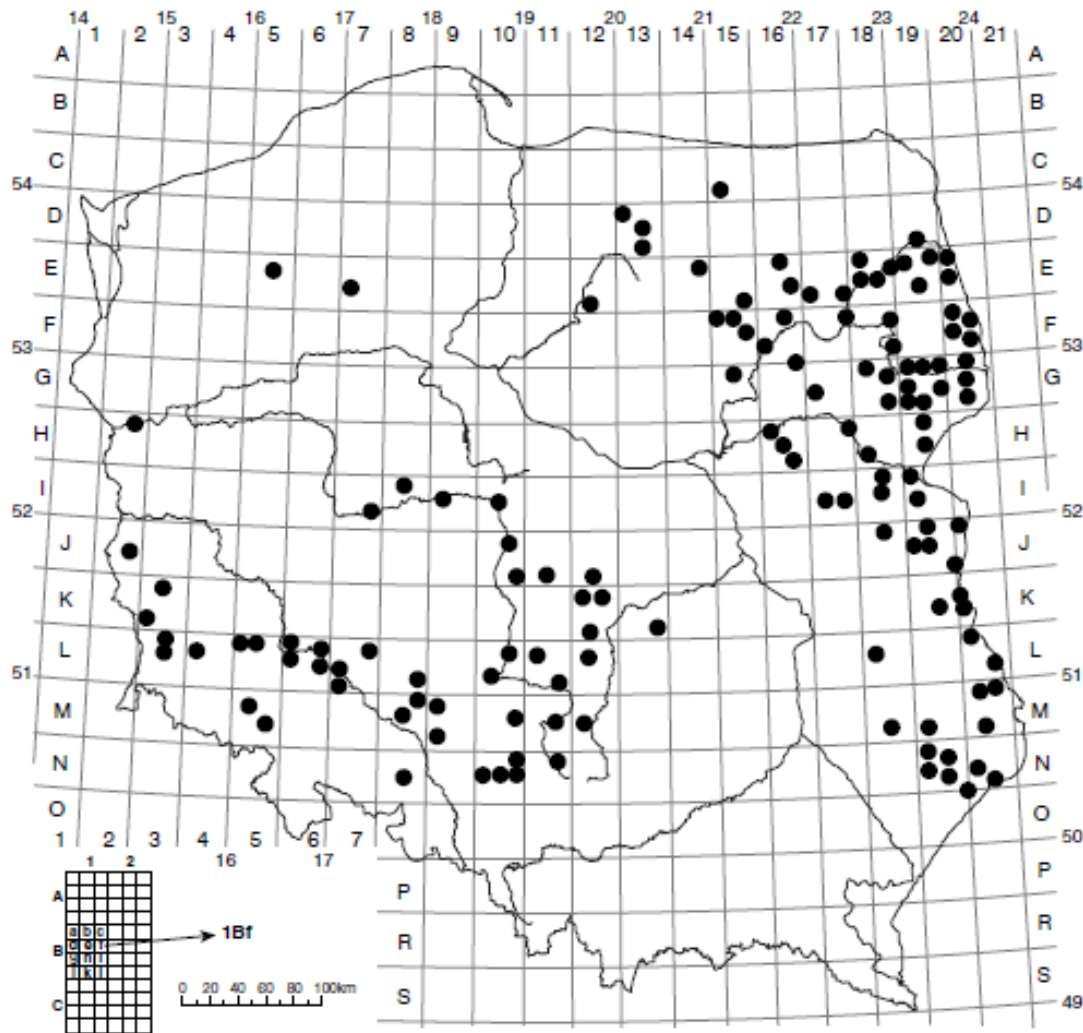
Charakterystyka

Gatunek słodkowodnej ryby z rodziny piskorzowatych, zamieszkujący wody słabo natlenione. Często spotykana w zbiornikach o mulistym dnie z wodą stojącą i wolno płynącą. Ze względu na przydenny tryb życia piskorze odżywiają się małymi bezkręgowcami dennymi oraz detrytus. Ciało podłużne, walcowate, lekko bocznie spłaszczone w tylnej części, długości do 30 cm. Otwór gębowy dolny, otoczony mięsistymi wargami i pięcioma parami wąsików. Dwie pary znajdują się na górnej wardze, trzecia para, podobnej długości leży w kącikach ust, a dwie najkrótsze wyrastają z dolnej wargi. Oczy małe, położone wysoko na głowie. Łuski drobne, ukryte w skórze. Płetwy piersiowe u samców nieco dłuższe niż u samic. Płetwa ogonowa zaokrąglona. Grzbiet i głowa są brązowe lub brązowo czarne, boki i brzuch żółte lub pomarańczowoczerwone. Wzdłuż boków od oczu do nasady płetwy ogonowej biegnie szeroka, ciemnobrązowa lub czarna smuga, obrzeżona z obu stron ciemnym paskiem. Brzuch pokryty ciemnymi plamkami. Płetwy żółtobrązowe pokryte ciemnymi plamkami.

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

1145 piskorz *Misgurnus fossilis*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
 2017-2022

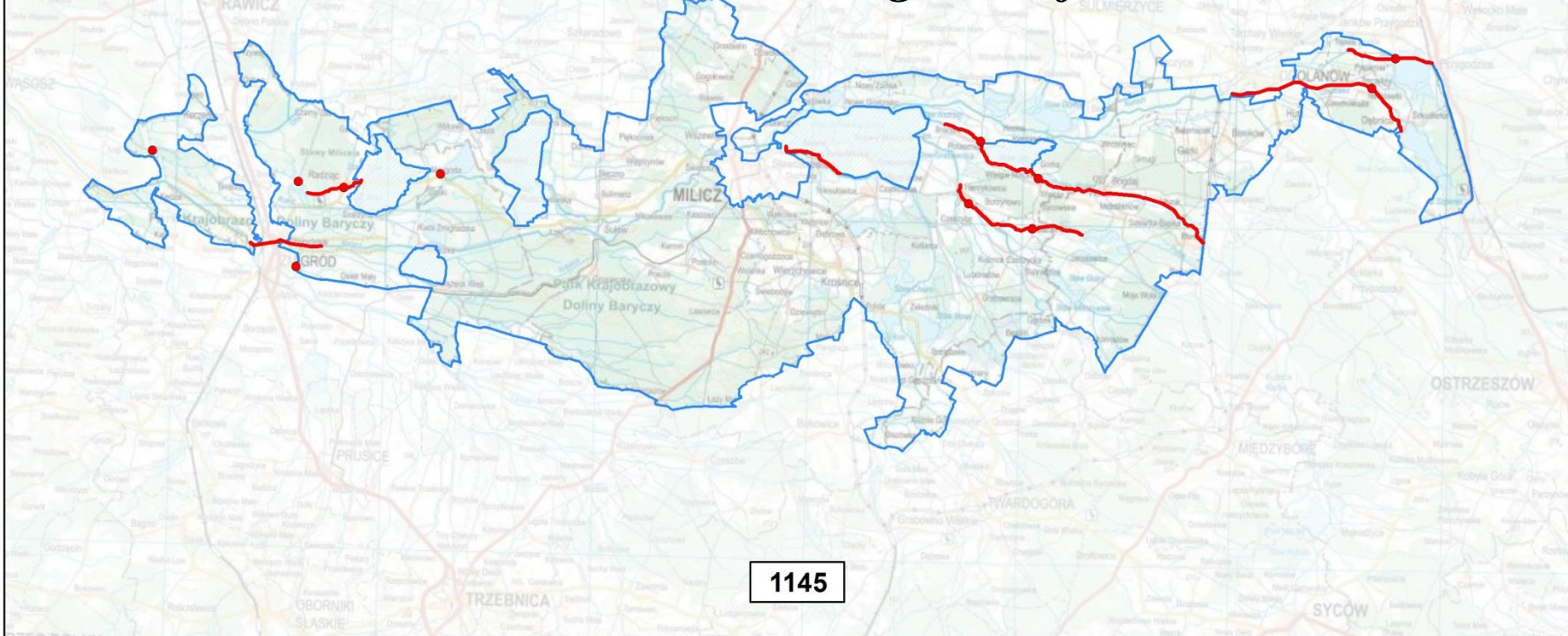
Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1145 piskorz *Misgurnus fossilis*

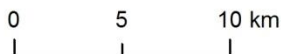

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoi nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*
- odcinki występowania gatunków ryb*

2021

* źródła danych: "Monitoring ichtiofauny rzecznej w 2017-2018..."; Instytut Rybactwa Śródlądowego w Ząbiercu dane gromadzone na potrzeby PO Doliny Baryczy i Ostoi nad Baryczą - 2004 r.

1188 kumak nizinny *Bombina bombina*

wroclaw.rdos.gov.pl

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

<https://i.pinimg.com/originals/a6/35/42/a63542ba694a6d85c29793b44d450e8f.jpg>

Charakterystyka

Gatunek bezogonowego płaza, należącego do rodziny kumakowatych *Bombinatoridae*. Obie płcie podobnych rozmiarów; dojrzała płciowa samce mają długość 26-55 mm, samice 30-57 mm. Ciało spłaszczone grzbietobrzusznie, o krępych kończynach; przednie są czteropalczaste, tylne pięciopalczaste i spięte błoną pławną. Głowa płaska, pysk zaokrąglony. Źrenice są sercowate. Skórę grzbietu pokrywają drobne, płaskie, brązowoczerwone brodawki rogowe. Barwa grzbietu w różnych odcieniach: od popielatej do ciemnobrązowej z małymi owalnymi plamkami, rozmieszczonymi symetrycznie. Brzuszna strona ciała jest ciemnogrnatowa lub prawie czarna, z jaskrawymi, nieregularnymi plamami różnej wielkości.

Kumak nizinny jest gatunkiem preferującym ciepłe, płytkie zbiorniki wodne o bogatej roślinności: starorzecza, zalewane łąki, stawy rybne, małe jeziora i oczka wodne, glinianki rowy melioracyjne. Unikają wody płynącej oraz zimnych i głębokich jezior.

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

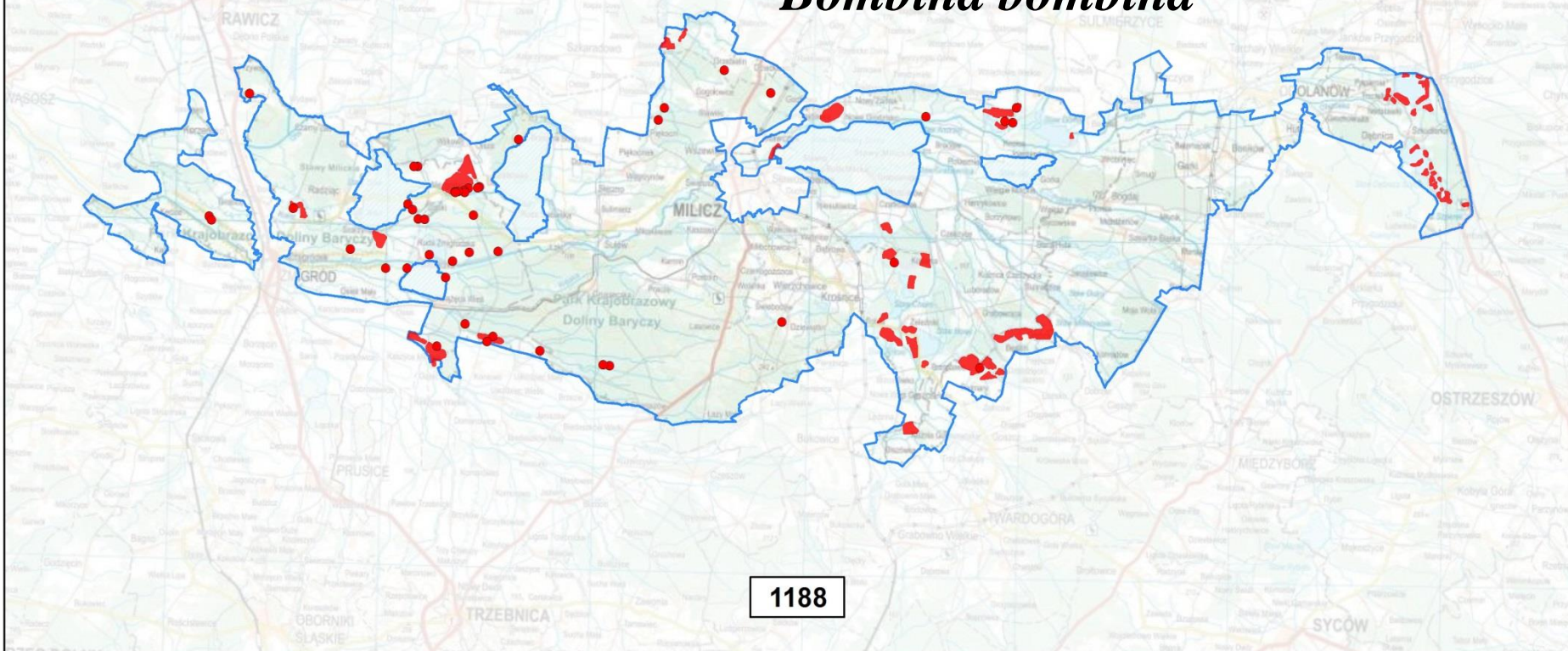

Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1188 kumak nizinny *Bombina bombina*

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoi nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*
- obszary występowania gatunków fauny*

2021

0 5 10 km

* źródła danych: Powszechna Inwentaryzacja Lasów Państwowych - 2006-2007 r.
dane gromadzone na potrzeby PO Doliny Baryczy i Ostoi nad Baryczą - 2004 r.

1166 traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

wroclaw.rdos.gov.pl

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

<https://www.nationalgeographic.com/content/dam/animals/pictures/amphibians/g/great-crested-newt/great-crested-newt.jpg>

Charakterystyka

Największa traszka krajowa; przeciętna długość samca wynosi 11-12 cm, samic 13-14 cm. Skóra na grzbiecie i bokach ciała wyraźnie ziarnista. Grzbiet ubarwiony jednolicie, szaro lub czarno. Na bokach ciała (w dolnej części) i na podgardlu, na ciemnym tle wyraźne białe kropki. Brzuszna strona ciała ubarwiona żółto lub pomarańczowo, z wyraźnymi, nieregularnymi plamami. U samców wykształca się nieregularnie powycinany grzebień godowy. Traszka grzebieniasta jest typowym gatunkiem ziemnowodnym. W okresie życia lądowego zajmuje silnie wilgotne siedliska. Aktywna przede wszystkim w nocy. Dzień spędza zwykle ukryta w schronieniach ziemnych lub pod różnymi przedmiotami (kamienie, kora, itp.). W sen zimowy zapada końcem października.

1166 traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

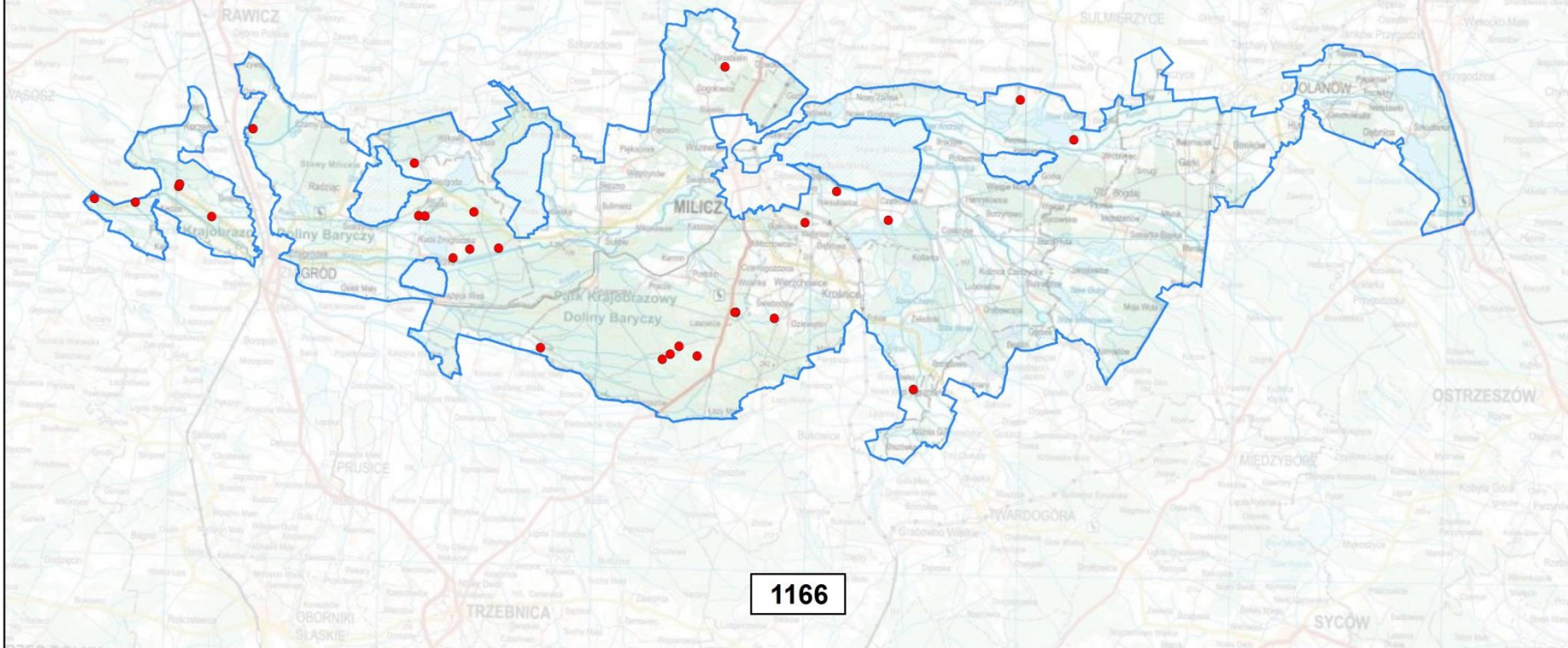

Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1166 traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

granica Ostoja nad Baryczą
 stanowiska gatunków fauny*

1308 mopek zachodni *Barbastella barbastellus*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

https://www.eea.europa.eu/highlights/bat-population-recovering/photos/barbastelle_1/image

Spełniamy wymagania EMAS – zużyliśmy energię elektryczną, oszczędnie i przygodowiskowo

EMAS
Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr 2.02.006-09

Charakterystyka

Nietoperz z rodziny mroczkowatych, o długości ciała 45-58 mm. Ciężar ciała 7,5-15,2 g. Ciało pokryte czarnym futerkiem, włosy na końcach białe, część brzuszna szarawa, błony lotne niemal czarne. Uszy o zarysie trójkąta, stykają się u nasady. Pyszczek mocno spłaszczony. Samice tworzą kolonie letnie po 30-40 osobników. Samce żyją samotnie. Zimą kolonie są dużo większe. Zimuje w podziemiach często w temperaturach poniżej 0°C. Poluje nawet w czasie niepogody. Wydają dźwięki echolokacyjne o słabej mocy i o częstotliwości 32 oraz 40 kHz. Żyje maksymalnie 22 lata. Na łowy wylatuje tuż po zachodzie słońca. Okres hibernacji trwa od listopada do marca. To nietoperz o osiadłym trybie życia. Zjada małe owady, chwytane w locie, są to głównie nocne motyle i muchówki. Okres rozrodczy zaczyna się w połowie sierpnia lub we wrześniu.

1308 mopek zachodni *Barbastella barbastellus*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Źródło: Adamski i in. 2004

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

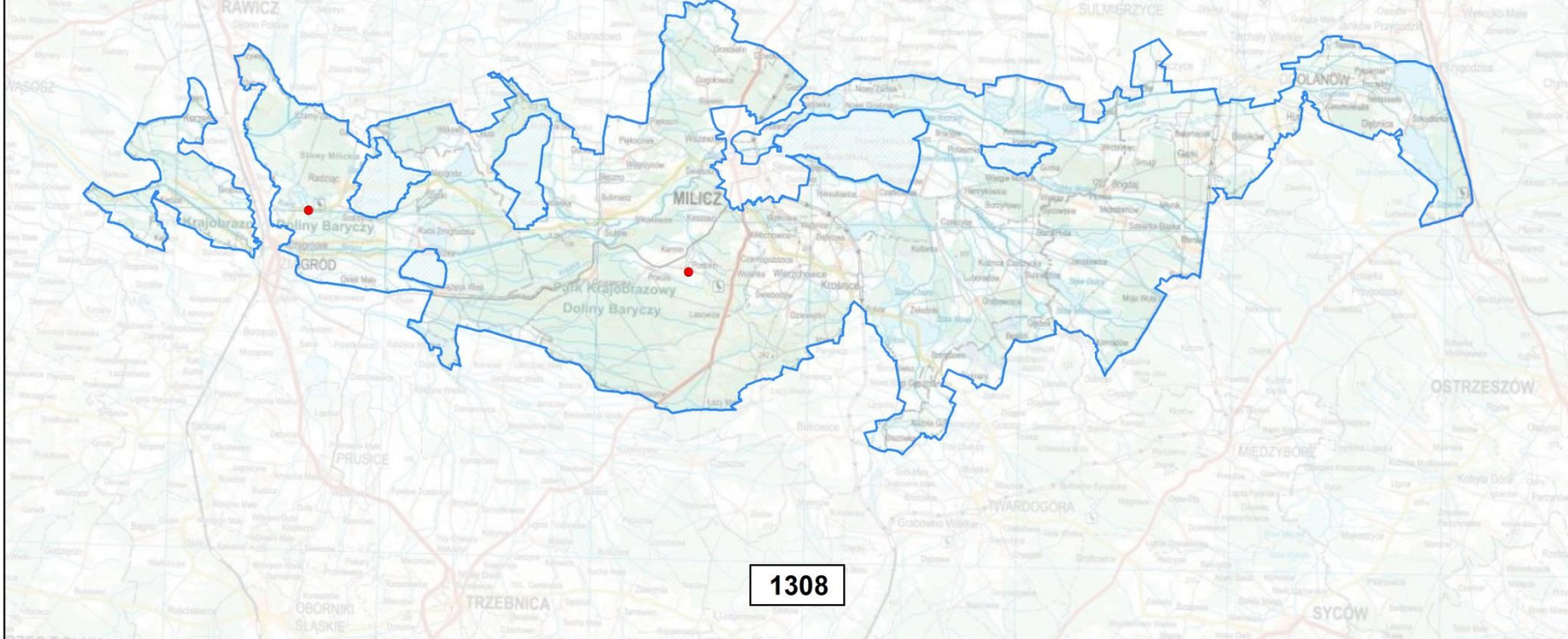
Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Zweryfikowany system
zarządzania
środowiskowego
nr 2.02.006-09

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1308 mopek zachodni *Barbastella barbastellus*

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

granica Ostoja nad Baryczą
 stanowiska gatunków fauny*

2021

0 5 10 km

* źródła danych: Powszechna Inwentaryzacja Lasów Państwowych - 2006-2007 r.
dane gromadzone na potrzeby PO Doliny Baryczy i Ostoja nad Baryczą - 2004 r.

1324 nocek duży *Myotis myotis*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

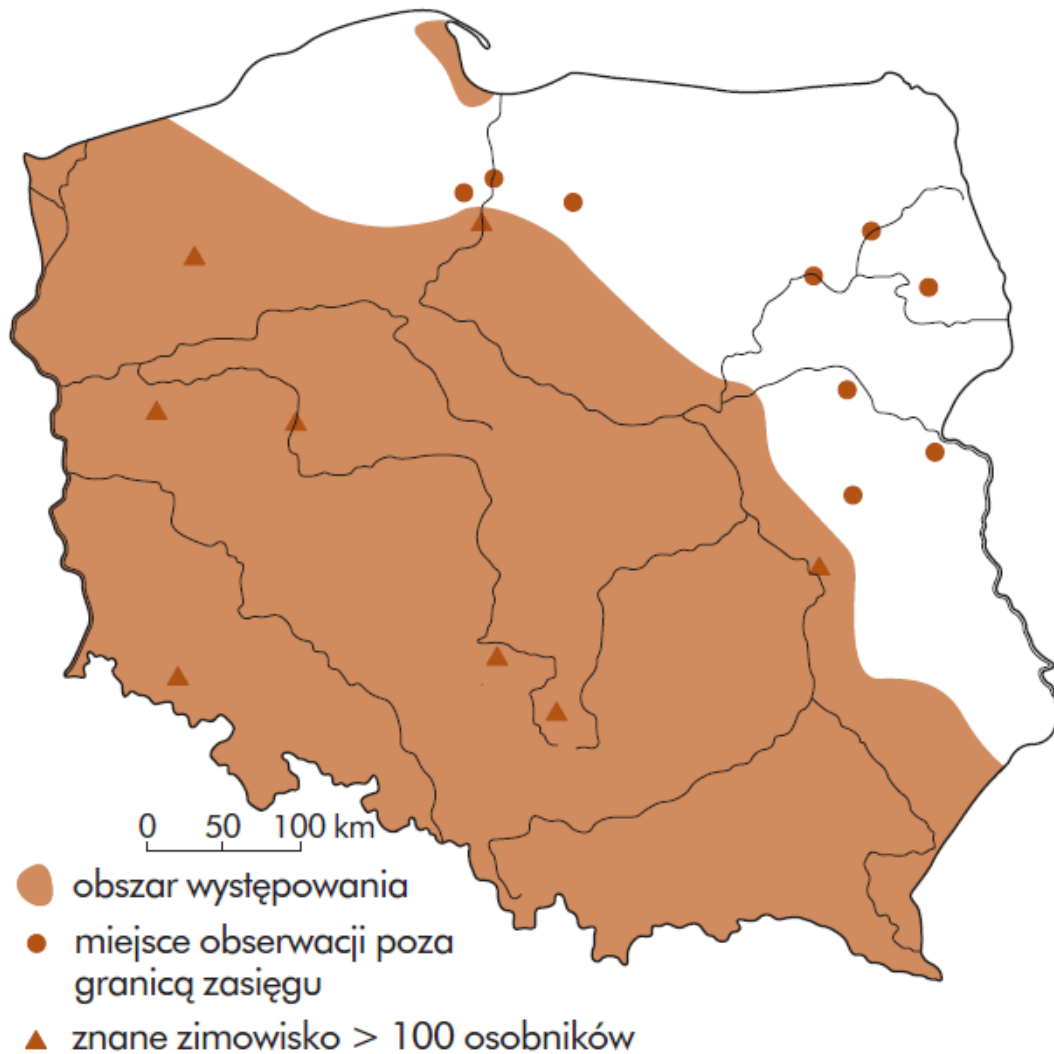
://batslife.eu/wp-content/uploads/2019/01/Vilda_105_Rollin_Verlinde__Greater_mouse_eared_bat-1160x787.jpg

Charakterystyka

Jest największym nietoperzem występującym na terenie naszego kraju. Długość przedramienia wynosi 54 – 68 mm. Futro na grzbiecie jest brązowe lub szarobrązowe, spodnia strona ciała brudnobiałą. Uszy długie i szerokie, łukowato wygięte do tyłu. Koziółek nożycowaty, szerszy u nasady, zwężający się ku górze sięgający mniej więcej do połowy ucha.

Nocki duże hibernują zazwyczaj w jaskiniach lub fortyfikacjach w okresie od września do kwietnia. Potrafią tworzyć duże zgrupowania na zimowisku liczące kilkaset osobników. W okresie wiosennym samice formują kolonie rozrodcze liczące kilkadziesiąt – kilkaset osobników, zaś samce rozpoczynają samotne życie, aż do momentu jesiennych rojeń, gdzie następuje kopulacja. Na kolonie rozrodcze nietoperze wybierają zazwyczaj duże strychy, które są ciepłe np. strychy kościołów. Miejscem żerowisk nocka dużego są zazwyczaj lasy liściaste o ubogim runie i podszycie, np. buczyny czy dąbrowy.

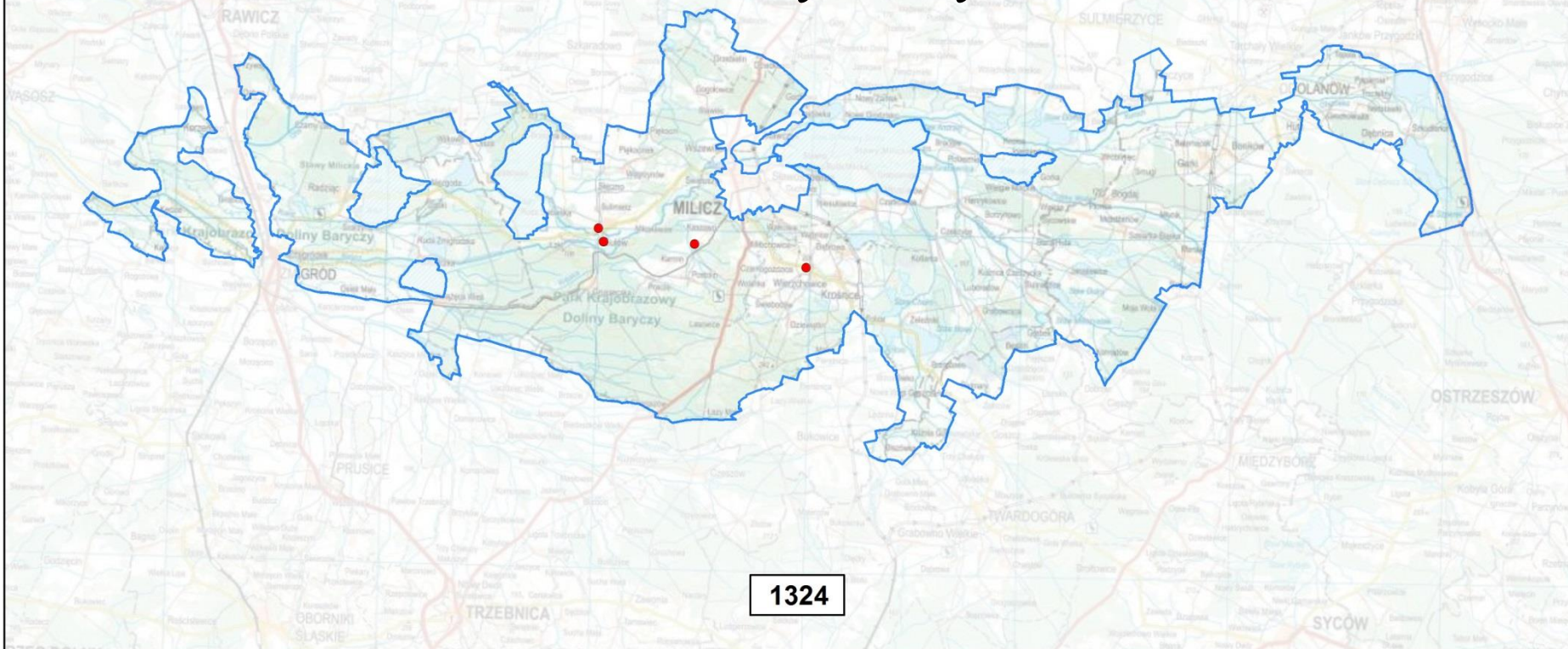

Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1324 nocek duży *Myotis myotis*

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoja nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*

2021

0 5 10 km

* źródła danych: Powszechna Inwentaryzacja Lasów Państwowych - 2006-2007 r.
dane gromadzone na potrzeby PO Doliny Baryczy i Ostoja nad Baryczą - 2004 r.

1337 bóbr europejski *Castor fiber*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Charakterystyka

Największy europejski gryzoń o długości ciała dochodzącej do 140 cm i średniej wadze ok. 20 kg. Futro od brunatnego po czarne, błyszczące i miękkie. Ogon spłaszczony, szerokości 11-17 cm, pokryty pseudołuskami na 2/3 długości, u nasady pokryty sierścią. Kończyny krótkie: tylne masywne i o palcach połączonych błoną pławną, przednie drobne o chwytnych palcach. Charakterystyczne są długie, brunatno-czerwone siekacze górne. Zwierzęta ziemnowodne, doskonale przystosowane do bytowania w wodzie. Bobry prowadzą głównie nocny tryb życia, rozpoczynając aktywność o zmroku i kończą wcześnie rano. Większość czasu spędzają w sąsiedztwie wody, gdzie żyją w małych koloniach lub grupach liczących od 2 do 7 osobników. Zasadniają różnego typu cieki i zbiorniki wodne, w tym rzeki, strumienie i potoki, rowy melioracyjne, jeziora i bagna. Gatunek ten preferuje środowiska słodkowodne w sąsiedztwie lasów, jednak można go spotkać również na terenach rolniczych, obszarach podmiejskich i w miastach.

1337 bóbr europejski *Castor fiber*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

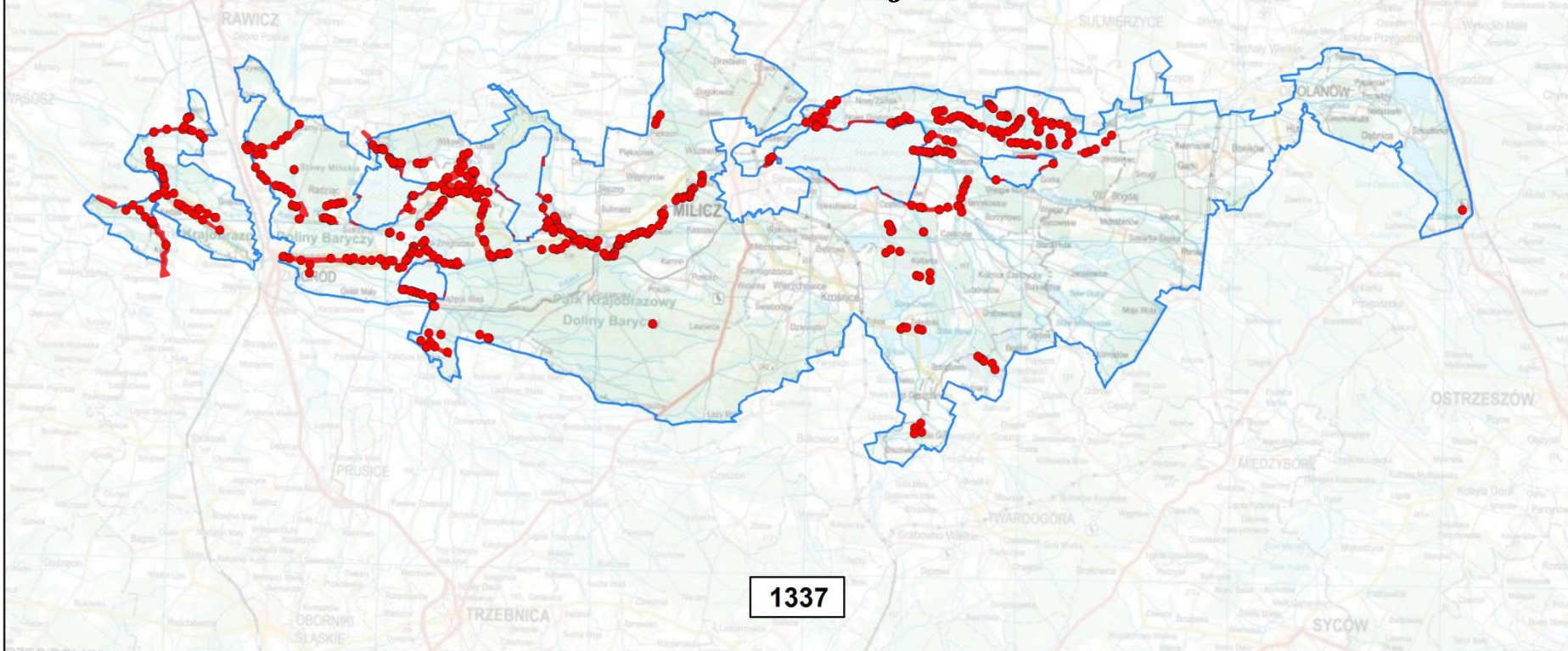
Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1337 bóbr europejski *Castor fiber*

1337

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoi nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*
- obszary występowania gatunków fauny*

0 5 10 km

2021

* źródła danych: "Monitoring liczebności bobra europejskiego *Castor fiber* i wydry *Lutra lutra* w Dolinie Baryczy" - 2017 r.
"Rozmieszczenie i liczebność populacji bobra europejskiego i wydry na terenie województwa dolnośląskiego" - 2012 r.

1355 wydra *Lutra lutra*

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

Charakterystyka

Wydra jest jednym z największych krajowych przedstawicieli łasicowatych, długość jej ciała wynosi 60-70 cm, a ogona 35-40 cm. Tułów i ogon wydłużone, głowa spłaszczona grzbietowobrzusnie, kończyny krótkie, o palcach spiętych błoną pławną. Wierzch i boki ciała brązowe, podgardle i brzuch srebrzystobiałe. Masa ciała dochodzi do ok. 10 kg. Długi, owalny i masywny ogon, zwężający się ku końcowi pełni funkcję napędu i jednocześnie steru w wodzie. Krótki i silnie umięśniony odcinek szyjny jest słabo zaznaczony. Wydra jest zwierzęciem charakteryzującym się głównie nocnym trybem życia. Zwierzęta te śpią, względnie wypoczywają w czasie dnia. Po śnie i wyjściu o zmroku ze schronienia wydra zdobywa pożywienie. Głównym składnikiem pokarmu są ryby oraz skorupiaki, płazy i mięczaki. Zasiedla najchętniej śródlądne rzeki i jeziora, ale także stawy hodowlane; schronieniem jest wykopywana w brzegu nora.

plany zadań ochronnych
Natura 2000
2017-2022

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
WE WROCŁAWIU

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

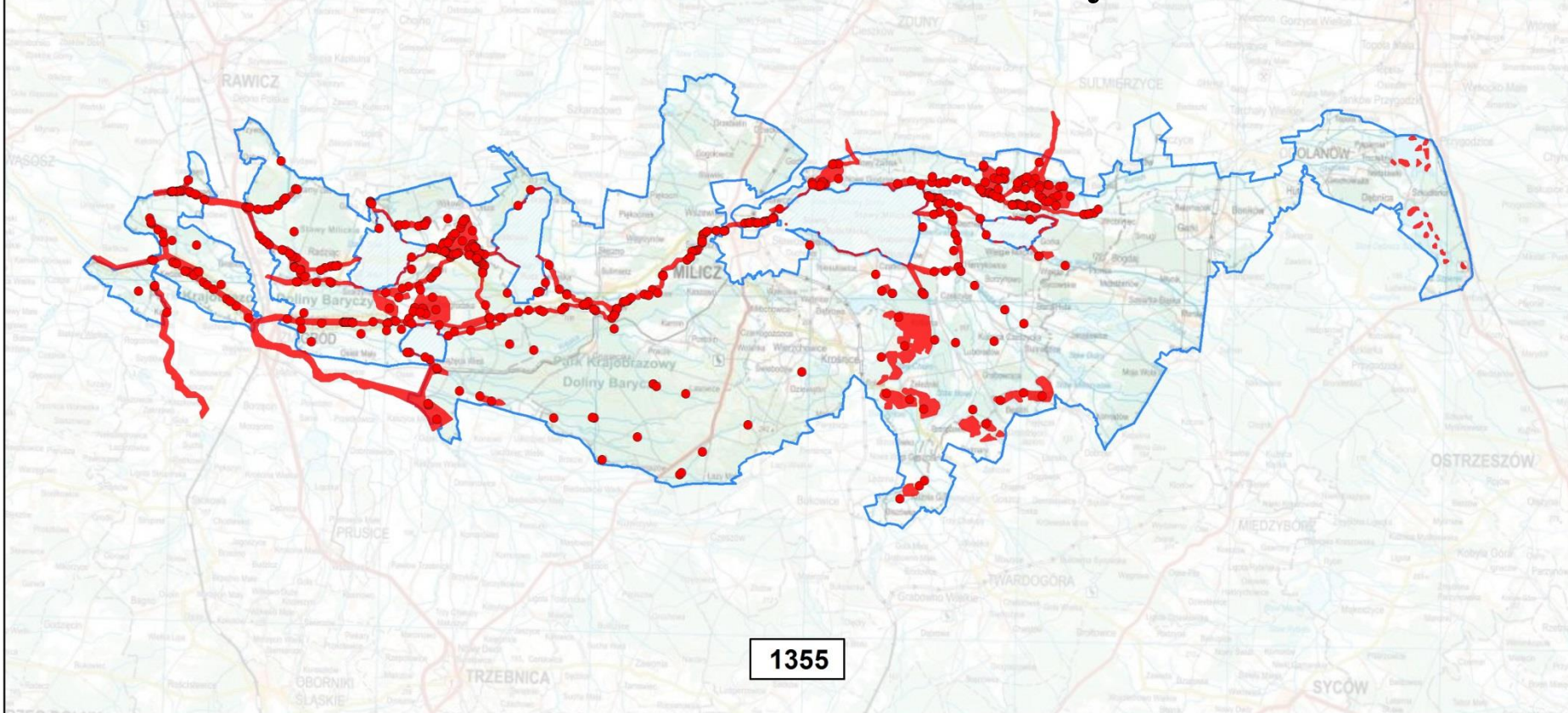

Źródło: Adamski i in. 2004

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

Opracowano w ramach realizacji projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Spójności w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu”, działanie 2.4. Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna.

Mapa rozmieszczenia gatunku w obszarze: 1355 wydra *Lutra lutra*

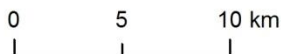

Rozmieszczenie stanowisk i obszarów występowania gatunków zwierząt oraz ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" PLH020041 (z wyłączeniem powierzchni rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”)

- granica Ostoi nad Baryczą
- stanowiska gatunków fauny*
- obszary występowania gatunków fauny*

2021

* źródła danych: "Monitoring liczebności bobra europejskiego *Castor fiber* i wydry *Lutra lutra* w Dolinie Baryczy" - 2017 r.
"Rozmieszczenie i liczebność populacji bobra europejskiego i wydry na terenie województwa dolnośląskiego" - 2012 r.
dane gromadzone na potrzeby PO Doliny Baryczy i Ostoi nad Baryczą - 2004 r.

Wykorzystane materiały

- Adamski P., Bartel R., Bereszyński A., Kepel A., Witkowski Z. (red.) 2004. Gatunki Zwierząt (z wyjątkiem ptaków). Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa.
- Natura 2000 partnerstwo dla przyrody”. Prezentacja opracowana w ramach projektu bliźniaczego Polska – Królestwo Wielkiej Brytanii – Królestwo Niderlandów nr PL2004/IB/EN-03: Opracowanie planów renaturalizacji siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków na obszarach Natura2000 oraz planów zarządzania dla wybranych gatunków objętych Dyrektywą Ptasią i Dyrektywą Siedliskową. Opracowanie: Paweł Pawlaczyk, redakcja: Michał Miazga.
- Opracowanie planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska. Wytyczne wydane na podstawie art. 32 ust. 1 w świetle art. 32 ust. 2 pkt 1 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 12 grudnia 2012 r.
- Standardowy Formularz Danych SDF Obszaru Natura 2000 Ostoja nad Baryczą.
- Herbich J. (red.). 2004. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa.
- Mróz W. (red.). 2015. Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część czwarta. Inspekcja Ochrony Środowiska. Biblioteka Monitoringu Środowiska, Warszawa.

Adresy internetowe

<https://atlas-roslin.pl/>

<https://roslinariusz.pl/>

<https://przyrodniczo.pl/>

<https://www.diochi.cz/>

<https://www.globtroter.pl/>

<https://www.scholaris.pl/>

https://rybanapiatek.files.wordpress.com/2018/05/rc3b3c5bcanka-rhodeus_sericeus_hd2410.jpg?w=840

https://m.blog.hu/sz/szemelyemblogja/image/img_3579h_misgurnusfossilis_female.JPG

<https://i.pining.com/originals/a6/35/42/a63542ba694a6d85c29793b44d450e8f.jpg>

<http://www.joerg-bohlen.de/?p=332>

<https://i1.wp.com/insektarium.net/wp-content/uploads/2020/02/cucujus.jpg?ssl=1>

https://live.staticflickr.com/1743/42855634971_dbd7676774_b.jpg

<https://inpn.mnhn.fr/photos/uploads/webtofs/inpn/ant/97492.jpg>

<https://www.nationalgeographic.com/content/dam/animals/pictures/amphibians/g/great-crested-newt/great-crested-newt.jpg>

<https://biebrzafototraper.pl/uploads/images/Gallery/ssaki/B%C3%B3br/Bohr0008a.jpg>

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b5/Fischotter_Lutra_lutra1.jpg

https://batlife.eu/wp-content/uploads/2019/01/Vilda_105_Rollin_Verlinde_Greater_mouse_eared_bat-1160x787.jpg

https://www.eea.europa.eu/highlights/bat-population-recovering/photos/barbastelle_1/image

https://www.fishbase.in/tools/UploadPhoto/uploads/1393736609_37.1.53.26.jpg

https://insects.at/images/originals/Coleoptera/Scara_baeoidea/Lucanidae/Lucanus_cervus_D_100616C.jpg

<https://zenodo.org/record/2615819/files/figure.png>

Zadanie realizowane w ramach projektu POIS.05.03.00-00-186/09 „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 na obszarze Polski” współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach V osi priorytetowej Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007 – 2013, działanie 5.3 „Opracowywanie planów ochrony”

Użyteczne adresy internetowe:

www.wroclaw.rdos.gov.pl

www.gdos.gov.pl

<http://natura2000.mos.gov.pl/natura2000>

www.natura2000.org.pl

www.salamandra.org.pl

http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/barometer/index_en.htm

http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/db_gis/index_en.htm

http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/financing/index_en.htm

<http://ec.europa.eu/environment/life/index.htm>

www.natura2000.pl

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

GENERALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
W KIELCACH

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

